افرا

ویژه‌نامه خبری افرا **پروتئین**

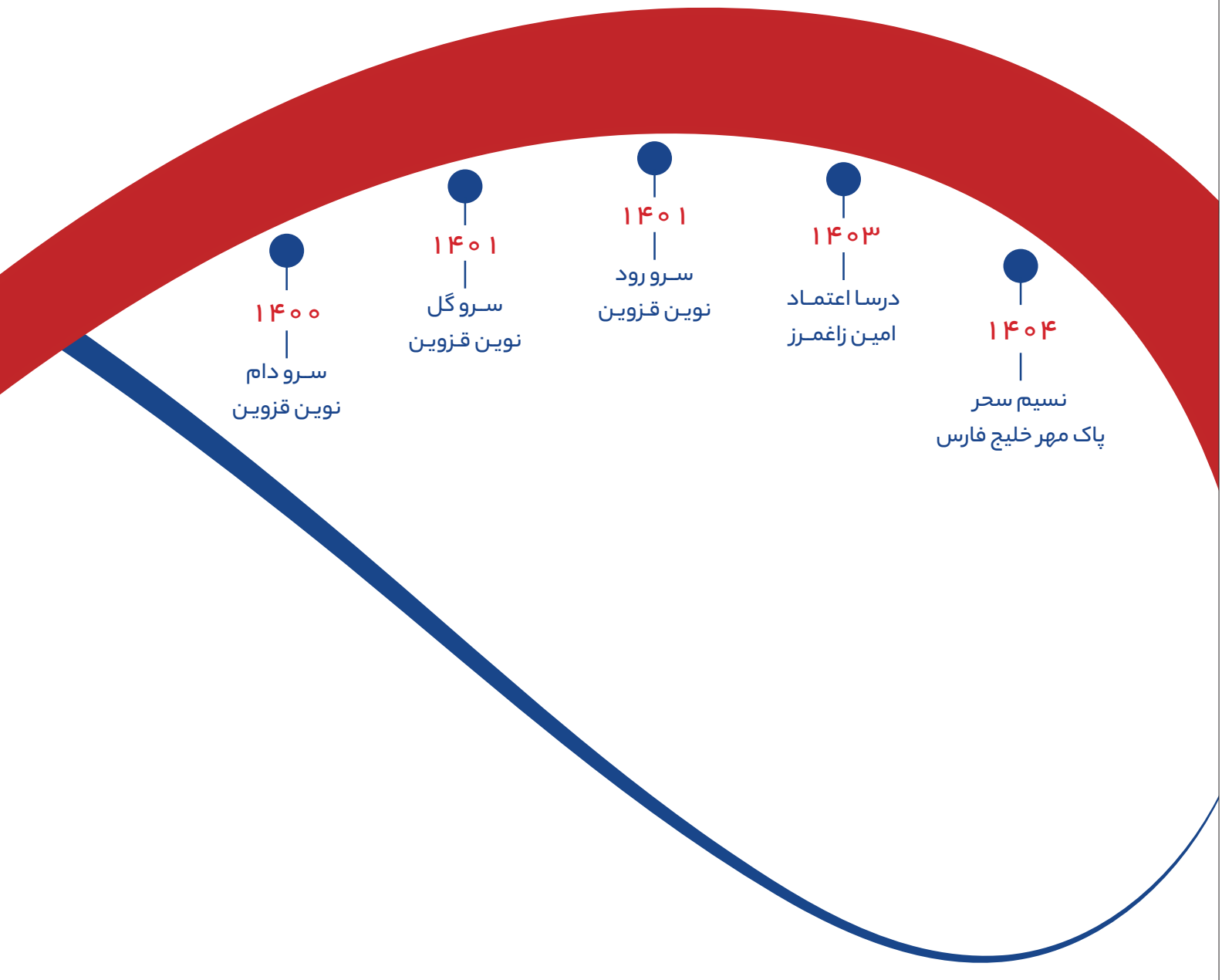

زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

افرا

پروتئین

زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

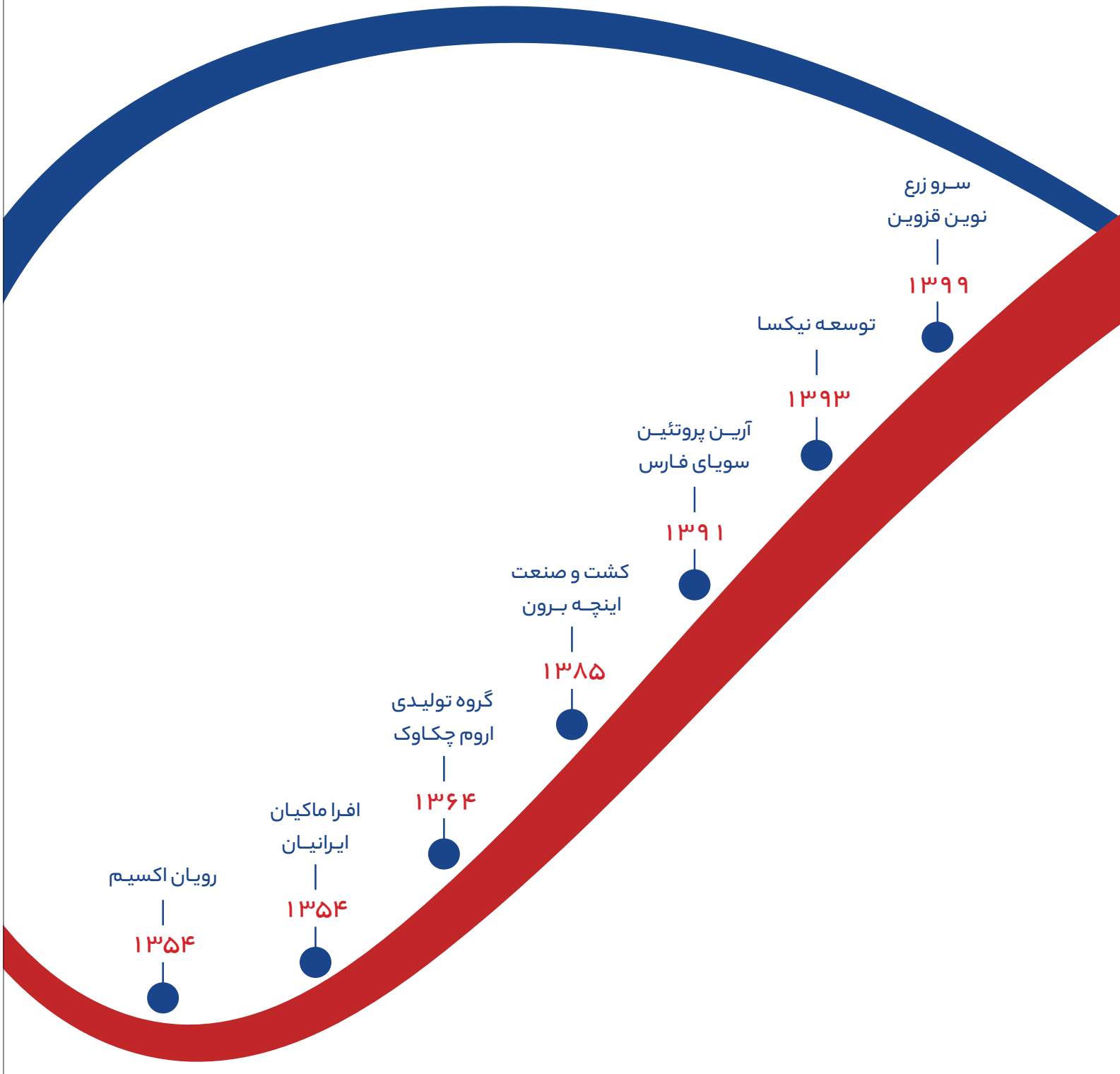

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

تاریخ یک زنجیره

از ۱۳۵۴ تا امروز

افرا

پروتئین

زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

افرا
پروتئین

گروه توسعه اروم چکاوک
OroumChakavak Group

افراماکیان
ایرانیان

گروه سرو

روایان اکسیم

طرح توسعه
نیکسا

اینچه برون صحرا
کشت و صنعت اینچه برون صحرا

آرین پروتئین

نسیم بحر

تهران، خیابان نلسون ماندلا،
خیابان یزدان پناه، پلاک ۲، برج افرا
(+۹۸) ۲۱ ۴۲ ۵۶ ۶۰ ۰۰

شـــناســـنامه

ویژه نامه خبری افرا پروتئین
کارفرما؛ مجموعه افرا پروتئین
مجری؛ مجله نگاشته
www.Negashteh-magazine.com
مدیرمسئول؛ سحر قنبری
دبیر تحریریه خبر؛ فاطمه بغدادی
مدیر دپارتمان هنری؛ نسیم پاکدل
طراحی آگهی و تبلیغات؛ مطهره تکیه
ویراســتار؛ فاطمه خداکرمی
{**با سپاس از مدیران مجموعه افرا پروتئین**}

آدرس: تهــران، خیابــان نلســون مانــدلا، خیابان یـزدان پنـاه، پـلاک ۲، برج افــرا
تلفن: ۰۰ ٦٠ ٥٦ ٤٢ ٢١ (۹۸+)

فهرست

01 دیباچه

حسن افراشته پور، رئیس هیئت‌مدیره هلدینگ افرا
معماری یک اکوسیستم ملی؛ از خودکفایی استراتژیک تا اقتدار صادراتی ۸

داوود افراشته‌پور، مدیرعامل هلدینگ افرا
افـرا‌پروتئین در مسیر تبدیل‌شـدن به پلتفـرم امنیت غـذایی ۱۰

قربانعلی شاعری، مدیرعامل و عضو هیئت مدیره افراپروتئین
نقشه راه افراپروتئین برای آینده صنعت پروتئین کشور؛ از نهاده و ژنتیک تا تولید هوشمند ۲۲

02 با مدیران بنـــادر

بهروز آقایی، مدیرکل بنادر و دریانوردی استان خوزستان
گام راهبردی در زنجیره تأمین امنیت غذایی؛ بهره‌برداری از مجتمع صنایع تبدیلی در منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره) ۳۰

محمدعلی موسی‌پور، مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد
حضور آرین پروتئین در بندر امیر آباد؛ پیوندی میان فعالیت بندری و صنایع ارزش‌آفرین ۳۲

03 شرکت‌های زنجیـره افـرا پروتئـین

غیبعلی قاسمی، مدیرعامل گروه تولیدی اروم چکاوک
اروم چکاوک؛ زنجیره‌ای یکپارچه برای تولید پایدار گوشت مرغ ۴۲

مهرداد طباطبایی، مدیرعامل اینچه‌برون صحرا
اینچه‌برون، سکوی توسعه زنجیره گوشت در شمال کشور ۵۲

مهدی طباطبایی، مدیرعامل گروه سرو
سرواستون؛ روایت یک سرمایه‌گذاری متفاوت در صنعت غذا ۵۸

محمد امین زهری، مدیر ارشد توسعه نیکسا
نیکسا؛ یک دهه پیشگامی در مسیر توسعه آبزی‌پروری دریایی ۶۶

قربانعلی سلامی سرابی، مدیر اجرایی افراماکیان
افراماکیان؛ بازتعریف تولید تخم‌مرغ با نوسازی، فناوری و تکمیل زنجیره تولید ۷۴

نیما دهقان‌نیا رستمی، مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر پاک مهر خلیج فارس و آرین پروتئین سویای فارس
زنجیره خوراک در مسیر تاب‌آوری؛ هلدینگ افرا چگونه ریسک تأمین نهاده را مدیریت می‌کند؟ ۸۲

نسیم قلی‌خواه، مسئول فنی آرین پروتئین سویای فارس
فرآوری هوشمند ذرت؛ استراتژی آرین پروتئین برای ورود به بازارهای تخصصی صنایع غذایی ۸۸

04 چشـــم‌انداز افـــرا پروتئـین

وحید کشاورز، رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین
نسخه افراپروتئین برای صنعت پروتئین؛ یکپارچگی، فناوری و کنترل هزینه ۹۴

فرشاد رخشانی مقدم، معاونت مارکتینگ و توسعه بازار هلدینگ افرا
وقتی زنجیره ارزش، به زنجیره برند تبدیل می‌شود ۱۰۰

به نام آفریدگار برکت و سلامت

از مزرعه تا سفره؛ روایت افرا از ساختن زنجیره‌ای برای آینده

صنعت غذا، روایت زندگی است؛ روایتی که از خاک و آب آغاز می‌شود، با دانش و فناوری شکل می‌گیرد و درنهایت به سلامت و کیفیت زندگی انسان می‌رسد. در این میان، پروتئین تنها یک محصول نیست؛ یکی از ارکان سلامت جامعه و از مؤلفه‌های بنیادین امنیت غذایی کشور است.

ما در افراپروتئین بر این باوریم که امنیت غذایی، در گرو تولید پراکنده و جزیره‌ای نیست؛ بلکه در ساختن یک زنجیره منسجم، یکپارچه و پایدار معنا پیدا می‌کند. زنجیره‌ای که در آن، از ژنتیک و نهاده تا تولید، فرآوری، بسته‌بندی و عرضه، هر حلقه در کنار حلقه دیگر قرار گیرد و مجموعه‌ای هماهنگ و قابل اتکا را شکل دهد.

افرا، حاصل همین نگاه است

امروز افراپروتئین را می‌توان مجموعه‌ای از ظرفیت‌های به هم پیوسته دانست که در نقاط مختلف کشور توسعه یافته‌اند؛ مجموعه‌ای که تلاش می‌کند میان تولید، دانش، فناوری و بازار پیوندی پایدار ایجاد کند.

در صنعت طیور، اروم چکاوک با حضور در بخش اجداد و مادری، یکی از حلقه‌های راهبردی این زنجیره است؛ حلقه‌ای که مأموریت آن، تقویت بنیان ژنتیکی و کمک به استمرار و پایداری تولید طیور کشور است.

در بخش تخم‌مرغ، افراماکیان، رویان اکسیم و فدک، حلقه‌های دیگری از این زنجیره را شکل می‌دهند؛ از تولید تا فرآوری و بسته‌بندی، با هدف آن که محصولی سالم، استاندارد و باکیفیت، با اطمینان بیشتری به بازار و سفره مردم برسد.

در حوزه دام سبک، گروه سرو مسیر دیگری از این زنجیره را دنبال می‌کند؛ مسیری مبتنی بر اصلاح نژاد، استفاده از ظرفیت‌های ژنتیکی برتر و ایجاد چرخه‌ای منسجم از پرورش تا کشتار. هدف، تنها افزایش تولید نیست؛ بلکه افزایش بهره‌وری، ارتقای کیفیت و خلق ارزش‌افزوده در صنعت گوشت قرمز و شیر گوسفندی است.

اما نگاه افرا به توسعه، به خشکی محدود نمی‌شود

در آب‌های نیلگون خلیج‌فارس، شرکت توسعه نیکسا فصل دیگری از این داستان را رقم می‌زند. توسعه پرورش سی‌باس در قفس و حرکت به سمت ایجاد چرخه داخلی تولید مولد و بچه‌ماهی، گامی در مسیر کاهش وابستگی به واردات و توسعه ظرفیت‌های بومی آبزی‌پروری است؛ ظرفیتی که می‌تواند در آینده، علاوه بر تأمین نیاز داخلی، مسیر حضور ایران در بازارهای منطقه‌ای را نیز هموار کند.

در کنار همه این حلقه‌ها، نهاده و خوراک جایگاهی تعیین کننده دارند؛ چراکه هیچ زنجیره پروتئینی بدون دسترسی پایدار به خوراک باکیفیت و زیرساخت‌های مناسب ذخیره‌سازی و فرآوری، نمی‌تواند به پایداری برسد.

در این بخش، آرین پروتئین در منطقه ویژه اقتصادی امیرآباد و نسیم سحر خلیج فارس در بندر امام خمینی، بخشی از زیرساخت های تغذیه ای و لجستیکی این زنجیره را تشکیل می‌دهند؛ از ذخیره‌سازی و فرآوری نهاده تا تولید خوراک تخصصی دام، طیور و آبزیان.

این مجموعه‌ها برای ما صرفاً کارخانه، سیلو یا واحد تولیدی نیستند؛ حلقه‌هایی از یک زنجیره واحدند که هدف نهایی آن، کاهش ریسک، افزایش بهره‌وری و تقویت تاب‌آوری تولید پروتئین کشور است.

این زنجیره امروز در استان‌های مختلف کشور از جمله تهران، آذربایجان غربی، قزوین، بوشهر، مازندران، گلستان و مرکزی گسترده شده است؛ اما فراتر از همه ساختمان‌ها، تجهیزات، مزارع و خطوط تولید، سرمایه اصلی افرا، سرمایه‌ای است که هیچ ترازنامه‌ای به‌تنهایی قادر به اندازه‌گیری ارزش آن نیست: انسان بیش از ۱۵۰۰ همکار متخصص و متعهد، از دامپزشکان و مهندسان کشاورزی و کارشناسان فنی تا نیروهای تولید، تکنسین‌ها و رانندگان ناوگان توزیع، هر روز در بخش‌های مختلف این زنجیره فعالیت می‌کنند.

این همکاران، قلب تپنده افرا هستند؛ انسان هایی که در تمام ساعات شبانه‌روز، در مزرعه، کارخانه، کشتارگاه، آزمایشگاه و مسیرهای توزیع، مسئولیتی مشترک را بر دوش دارند: تولید محصولی سالم، باکیفیت و قابل‌اعتماد برای مردم ایران.

ما باور داریم فناوری، زمانی ارزشمند است که در خدمت انسان و تولید قرار گیرد؛ سرمایه، زمانی معنا پیدا می‌کند که به توسعه پایدار منجر شود؛ و تولید، زمانی موفق است که نتیجه آن در سلامت و کیفیت زندگی جامعه دیده شود.

از همین رو، مسیر آینده افراپروتئین بر پایه فناوری‌های نوین، اصلاح ژنتیک، کشاورزی هوشمند، مدیریت منابع، افزایش بهره‌وری، توسعه انرژی‌های پاک و تکمیل زنجیره ارزش ترسیم شده است.

حضور افراپروتئین در این نمایشگاه نیز تنها نمایش مجموعه‌ای از دستاوردها و ظرفیت‌ها نیست؛ فرصتی برای گفت‌وگو با صنعت، شنیدن دیدگاه‌ها، ایجاد همکاری‌های تازه و مشارکت در ساختن آینده‌ای روشن‌تر برای زنجیره دام، طیور و آبزیان کشور است.

ما به آینده‌ای باور داریم که در آن، تولیدکننده تنها درگیر افزایش ظرفیت نباشد؛ بلکه کیفیت، بهره‌وری، تاب‌آوری، فناوری و امنیت غذایی را همزمان در معادله تولید ببیند.

آینده‌ای که در آن، وابستگی‌های راهبردی کاهش یابد، منابع با دقت بیشتری مصرف شوند، دانش و فناوری در خدمت تولید قرار گیرند و بخش خصوصی بتواند با اطمینان بیشتری برای آینده سرمایه‌گذاری کند.

افراپروتئین در این مسیر، خود را بخشی از یک مسئولیت بزرگ‌تر می‌داند؛ مسئولیتی فراتر از تولید و فراتر از یک بنگاه اقتصادی.

مسئولیت ما، مشارکت در ساختن زنجیره‌ای است که از مزرعه آغاز شود، با دانش و فناوری رشد کند، در کارخانه و دریا و مزرعه ارزش بیافریند و درنهایت، به سفره‌ای سالم‌تر و مطمئن‌تر برای مردم ایران برسد.

ما مسیر پیش رو را مسیری طولانی اما روشن می‌دانیم؛ مسیری که با سرمایه‌گذاری، دانش، تجربه و مهم‌تر از همه، همدلی و همکاری همه فعالان صنعت می‌توان آن را پیمود.

امروز افراپروتئین آماده است تا با اتکا به سرمایه انسانی، زیرساخت‌های تولیدی، فناوری و نگاه بلندمدت خود، سهمی مؤثر در توسعه صنعت پروتئین کشور ایفا کند و در کنار سایر فعالان این عرصه، برای ساختن آینده‌ای پایدارتر گام بردارد.

برای ایرانی آبادتر، سالم‌تر و سربلندتر؛
و برای سفره‌ای که پشتوانه آن، تولیدی قدرتمند، پایدار و ملی است.

قربانعلی شاعری
مدیرعامل و عضو هیئت مدیره افراپروتئین
مهر ۱۴۰۵

فصل اول

دیباچه

01

معماری یک اکوسیستم ملی

این فصل نگاه کلان به مجموعه افرا و فلسفه شکل گیری آن دارد؛ از مفهوم امنیت غذایی و خودکفایی استراتژیک تا ایجاد یک اکوسیستم یکپارچه در حوزه کالاهای اساسی و پروتئین. در این بخش، جایگاه هلدینگ سامان سرمایه افرا، پیوند میان هلدینگ‌های مختلف و حرکت از تأمین نیاز داخلی به سمت توسعه ظرفیت صادراتی تشریح می‌شود.

حسن افراشته‌پور

رئیس هیئت‌مدیره هلدینگ افرا

معماری یک اکوسیستم ملی؛ از خودکفایی استراتژیک تا اقتدار صادراتی

در تقویم اقتصادی کشور، «امنیت غذایی» دیگر صرفاً یک متغیر اقتصادی نیست؛ بلکه به یکی از ارکان اقتدار ملی، عاملی برای افزایش تاب‌آوری در برابر تکانه‌های جهانی و ضامن آرامش و ثبات جامعه تبدیل شده است. هلدینگ سامان سرمایه افرا از نخستین روز تأسیس، رسالت خود را فراتر از بنگاه‌داری صرف تعریف کرده و بر معماری یک اکوسیستم پایدار، یکپارچه و خوداتکا متمرکز بوده است.

ما در سامان سرمایه افرا بر این باوریم که امنیت غذایی کشور با نگاه‌های جزیره‌ای تأمین نمی‌شود. از این رو، با تلفیق هوشمندانه هلدینگ پروتئینی افرا، هلدینگ روغنی، هلدینگ شکر و بازوی قدرتمند تجارت بین‌الملل، سبدی کامل از کالاهای استراتژیک را در اختیار گرفته‌ایم.

امروز، دانه‌ای که در سیلوهای منطقه ویژه اقتصادی امیرآباد و بنادر جنوبی ذخیره می‌شود، روغنی که استحصال می‌گردد، شکری که تصفیه می‌شود و پروتئینی که به سفره مردم می‌رسد، همگی حلقه‌هایی از یک زنجیره ارزش واحد هستند. این هم‌افزایی می‌تواند بخشی از ریسک‌های ناشی از بازارهای جهانی و نوسانات ارزی را مدیریت و از میزان آسیب‌پذیری زنجیره تأمین کشور بکاهد.

در این میان، هلدینگ پروتئینی افرا به‌عنوان بازوی تخصصی و پیشرو گروه افرا در تأمین پروتئین کشور، نمونه‌ای روشن از این تفکر استراتژیک است. حضور قدرتمند افرا در این نمایشگاه، نمایش بخشی از این دستاوردهاست.

زمانی که در افرا، از واردات بچه‌ماهی سی‌باس به تولید مولد می‌رسیم، زمانی که در حوزه پرورش مرغ اجداد سرمایه‌گذاری می‌کنیم و زمانی که نژادهای برتر دام سبک را بومی‌سازی می‌کنیم، در حقیقت در حال گشودن فصلی تازه از استقلال فناورانه در صنعت غذایی ایران هستیم. این اقدامات و ده‌ها تجربه مشابه، نشان‌دهنده رویکردی است که هدف آن کاهش وابستگی، توسعه ظرفیت‌های داخلی و حرکت به سمت تولید پایدار است.

اما افق پیش‌روی سامان سرمایه افرا تنها به مرزهای جغرافیایی ایران محدود نمی‌شود. با تکیه بر ظرفیت تجارت بین‌الملل، در حال ترسیم مسیری هستیم که در آن، ضمن تأمین نیازهای داخلی با کمترین وابستگی ارزی، بتوانیم به‌عنوان یک بازیگر منطقه‌ای، محصولات با کیفیت ایرانی را در آینده‌ای نه‌چندان دور به بازارهای هدف و کشورهای همسایه صادر کنیم.

ما باید در آینده از مرحله تولید برای مصرف عبور کنیم و به مرحله تولید برای صادرات و دیپلماسی اقتصادی برسیم؛ مسیری که در آن، ظرفیت‌های تولیدی کشور نه‌تنها پاسخگوی نیاز داخلی، بلکه بخشی از ابزار حضور مؤثر ایران در بازارهای منطقه‌ای و بین‌المللی باشد.

بدون تردید، پشت این سازه عظیم صنعتی و این مأموریت ملی، تلاش هزاران متخصص، دامپزشک، مهندس، کارگر و فعال حوزه تجارت در گروه جریان دارد؛ از مزارع و کارخانه‌ها تا شبکه‌های تأمین و ناوگان تجاری. آنان معماران اصلی این مسیر و سرمایه انسانی پشتوانه این افتخار هستند.

این جانب ضمن خوشامدگویی به تمامی فعالان صنعت دام، طیور و آبزیان، دست یاری به‌سوی تمامی سرمایه گذاران، مسئولان دولتی و متخصصان دراز می‌کنم. بیایید در کنار یکدیگر، با عبور از چالش‌های سنتی و پذیرش فناوری‌های نوین، فصلی درخشان از شکوفایی اقتصادی، توسعه صادرات و تقویت امنیت غذایی را برای ایران عزیز رقم بزنیم.

داوود افراشته‌پور

مدیرعامل هلدینگ افرا

افـــراپروتئین در مسیر تبدیل‌شـــدن به پلتفـــرم امنیت غـــذایی

صنعت پروتئین ایران در سال‌های پیش‌رو با مجموعه‌ای از چالش‌های هم‌زمان از جمله محدودیت منابع آب، وابستگی به نهاده‌های وارداتی، ریسک‌های ژنتیکی، تغییرات اقلیمی و ضرورت افزایش بهره‌وری مواجه است. در چنین شرایطی، تکمیل زنجیره تولید و حرکت به سمت سرمایه گذاری های یکپارچه، بیش از گذشته اهمیت پیدا کرده است. افراپروتئین با حضور در بخش‌های مختلف زنجیره پروتئین، از دام و طیور تا آبزیان، خوراک و فرآوری نهاده‌ها، تلاش دارد با توسعه ظرفیت‌های تولیدی و بهره گیری از فناوری، بخشی از این چالش‌ها را مدیریت کند.

داوود افراشته‌پور، مدیرعامل هلدینگ افرا با تشریح برنامه‌ها و رویکردهای این مجموعه در حوزه تولید پروتئین، بر ضرورت تکمیل و یکپارچه‌سازی زنجیره تولید، ارتقای بهره‌وری منابع، کاهش وابستگی به نهاده‌های وارداتی و توسعه فناوری و نوآوری در صنعت غذا تأکید کرد.

افراشته‌پور با اشاره به روند رو به رشد تقاضای جهانی برای پروتئین حیوانی، محدودیت منابع تولید را یکی از مهم‌ترین چالش‌های آینده امنیت غذایی دانست و اظهار کرد: جمعیت جهان از ۸٫۲ میلیارد نفر امروز به ۹٫۷ میلیارد نفر در سال ۲۰۵۰ خواهد رسید و بر اساس گزارش فائو و چشم‌انداز کشاورزی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، تقاضا برای گوشت حدود ۷۳ درصد، شیر ۵۸ درصد و آبزی‌پروری بیش از ۱۰۰ درصد افزایش خواهد یافت.

به گفته وی، این رشد تقاضا در شرایطی اتفاق می‌افتد که زمین قابل کشت جهان تقریباً به سقف ظرفیت خود نزدیک شده و منابع آب شیرین نیز به‌ویژه در خاورمیانه و شمال آفریقا با تنش جدی مواجه هستند. از سوی دیگر، نهاده‌های پروتئینی ازجمله کنجاله سویا طی سال‌های اخیر نوسانات قابل‌توجهی در قیمت داشته‌اند.

مدیرعامل هلدینگ افرا با بیان این‌که این چالش در ایران ابعاد جدی‌تری دارد، گفت: سرانه مصرف پروتئین حیوانی در ایران حدود ۳۲ تا ۳۵ گرم در روز است و هم‌زمان ضریب خودکفایی در نهاده‌هایی مانند سویا و ذرت پایین است. درنتیجه، صنعت پروتئین کشور با یک آسیب‌پذیری دوگانه مواجه است؛ از یک‌سو تأمین نهاده و از سوی دیگر دسترسی اقتصادی مردم به پروتئین.

وی استراتژی افراپروتئین را مبتنی بر سه محور اصلی دانست و افزود: نخستین محور، تنوع سبد پروتئینی است. نمی‌توان تولید پروتئین را صرفاً به مرغ یا گوشت قرمز محدود کرد؛ به همین دلیل افراپروتئین به‌صورت هم‌زمان در حوزه گوشت قرمز گوسفندی، مرغ، ماهی سی‌بس دریایی، تخم‌مرغ و شیر گوسفندی سرمایه‌گذاری کرده است.

افراشته‌پور دومین محور را عمودی‌سازی زنجیره عنوان کرد و گفت: هرچه حلقه‌های بیشتری از زنجیره تولید در داخل مجموعه کنترل شود، ریسک تأمین و هزینه تمام‌شده کاهش پیدا می‌کند. محور سوم نیز افزایش بهره‌وری منابع است که از طریق اتوماسیون، استفاده از ظرفیت‌های ژنتیکی برتر و مدیریت دقیق تغذیه دنبال می‌شود تا از هر واحد آب و هر کیلو نهاده، حداکثر میزان پروتئین تولید شود.

مدیرعامل هلدینگ افرا در ادامه با تشریح برنامه این مجموعه در حوزه گوسفند شیری، درباره استفاده از نژادهای رومن و لاکن فرانسوی خبر داد و اظهار کرد: لاکن، نژادی انتخاب‌شده در فرانسه برای تولید شیر است و شیر آن مبنای تولید پنیر روکفورت محسوب

می شود. میانگین تولید شیر این نژاد در شرایط استاندارد فرانسه حدود ۲۸۰ تا ۳۲۰ لیتر در یک دوره ۲۴۰ روزه است.

افراشته پور با بیان این که نژاد رومن نیز به دلیل باروری بالا، چندقلوزایی و سازگاری با اقلیم‌های سرد انتخاب شده است، افزود: در حال حاضر ۱۴ هزار رأس مولد در اختیار مجموعه قرار دارد و تولید شیر روزانه به حدود هفت تن رسیده است. برنامه ژنتیکی مجموعه نیز بر پایه اصلاح نژاد درون گله‌ای و انتخاب بر اساس ارزش های اصلاحی برای ویژگی هایی همچون شیردهی، باروری و مقاومت به بیماری دنبال می‌شود.

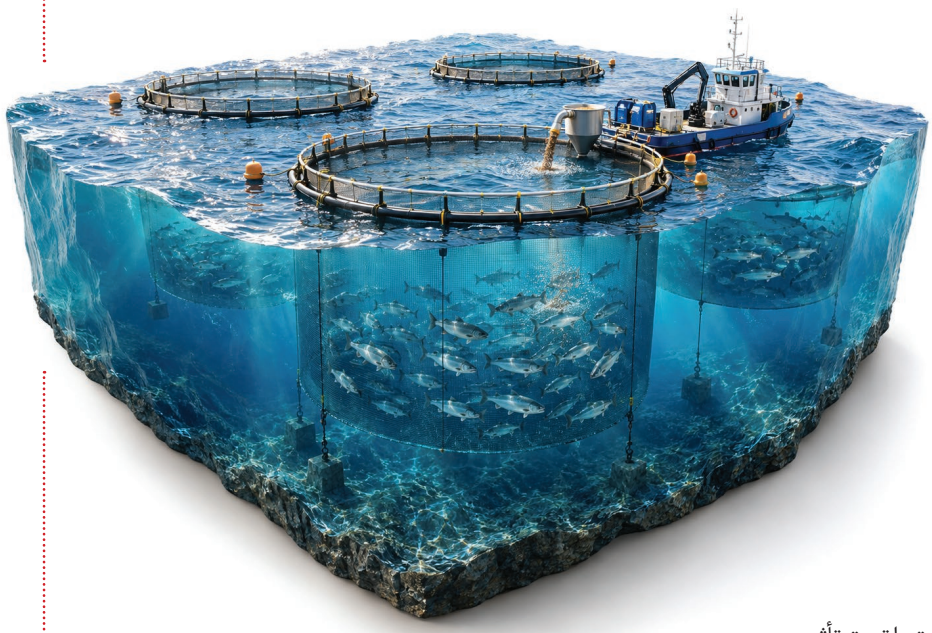
وی هدف گذاری این بخش را رسیدن به ۲۰ هزار رأس مولد و افزایش تولید شیر به ۱۲ تا ۱۴ تن در روز اعلام کرد و گفت: شیر گوسفند لاکن با چربی ۷ تا ۸ درصد و پروتئین ۵.۵ تا ٦ درصد، ازنظر ارزش فرآوری صنعتی، بازده پنیرسازی بالاتری نسبت به شیر گاو دارد و این مزیت اقتصادی در ایران هنوز به اندازه کافی شناخته نشده است.

تکمیل زنجیره طیور؛ از اجداد تا توزیع

افراشته‌پور در تشریح عملکرد زنجیره طیور اروم چکاوک نیز گفت: این زنجیره را باید از منظر اقتصاد کشاورزی و تکمیل زنجیره تولید بررسی کرد. مجموعه شامل یک فارم اجداد گوشتی، ۱۲ فارم مادر گوشتی، ٦۰ واحد پرورش گوشتی، جوجه کشی با ظرفیت ۲۰ میلیون قطعه و کشتارگاه با ظرفیت ٦ هزار قطعه در ساعت است.

وی افزود: در چنین ساختاری، بخش عمده حلقه‌های تولید از مرحله اولیه تا محصول نهایی درون مجموعه قرار گرفته و امکان کنترل و بهینه‌سازی فرآیندها فراهم شده است.

مدیرعامل هلدینگ افرا درباره شاخص‌های عملکردی این مجموعه اظهار کرد: ضریب تبدیل غذایی در واحدهای پرورشی در محدوده ۱.٦ تا ۱.۸ برای سویه‌های صنعتی قرار دارد و با میانگین‌های جهانی قابل مقایسه است. همچنین تلفات دوره پرورش مرغ‌های گوشتی زیر ۸ درصد نگه داشته شده و در واحدهای مادر، نرخ باروری بالای ۸۵ درصد و جوجه‌درآوری بالای ۸۲ درصد ثبت شده است.

افراشته‌پور وابستگی ژنتیکی را یکی از چالش‌های مهم صنعت طیور ایران دانست و گفت: سویه‌های اجداد و مادر از تعداد محدودی شرکت جهانی تأمین می‌شوند و هرگونه اختلال در زنجیره تأمین ژنتیک می‌تواند کل صنعت را تحت تأثیر قرار دهد؛ بنابراین، داشتن فارم اجداد درون‌مجموعه‌ای تنها یک مزیت اقتصادی نیست، بلکه یک مزیت استراتژیک و امنیتی محسوب می‌شود.

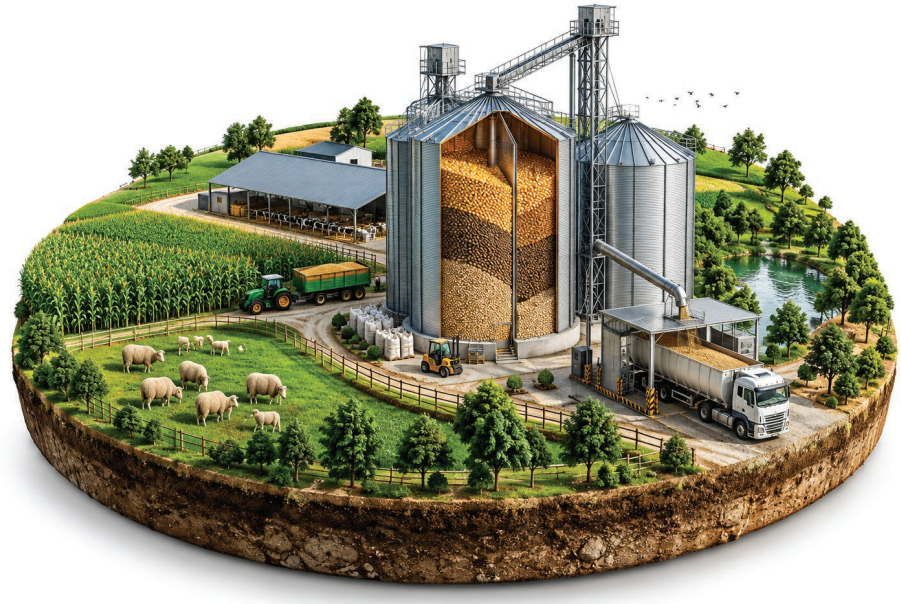
وی همچنین با اشاره به ظرفیت تولید خوراک مجموعه اظهار کرد: سه کارخانه خوراک با ظرفیت مجموع ۶۳ هزار تن، امکان بهینه‌سازی فرمولاسیون جیره بر اساس قیمت لحظه‌ای نهاده‌ها را فراهم کرده‌اند. این موضوع ازآن‌جهت اهمیت دارد که هزینه تغذیه حدود ۶۵ تا ۷۰ درصد هزینه تمام‌شده تولید مرغ را تشکیل می‌دهد.

آبزی‌پروری دریایی؛ حرکت به سمت بومی‌سازی تولید بچه‌ماهی

مدیرعامل هلدینگ افرا در بخش دیگری از این گفت‌وگو، پرورش ماهی سی‌بس در قفس دریایی را یکی از پیچیده‌ترین شاخه‌های آبزی‌پروری دانست و گفت: در حال حاضر ۲۴ قفس فعال است و در هر قفس حدود ۱۵۰ هزار قطعه بچه‌ماهی با وزن اولیه پنج تا ۱۰ گرم رهاسازی می‌شود. دوره پرورش تا رسیدن ماهی به وزن بازاری یک کیلوگرم حدود ۱۱ ماه است. وی مدیریت کیفیت آب، تغذیه، بیماری‌ها و کنترل تراکم را از مهم‌ترین چالش‌های فنی این صنعت عنوان کرد و افزود: در قفس دریایی امکان کنترل مستقیم دما، شوری، اکسیژن و جریان آب وجود ندارد و به همین دلیل مکان‌یابی قفس‌ها بر اساس عمق، جریان آب و دمای فصلی اهمیت زیادی دارد.

افراشته‌پور با اشاره به اهمیت تغذیه در این بخش اظهار کرد: ضریب تبدیل غذایی سی‌بس در قفس حدود ۱.۴ تا ۱.۷ است و فرمولاسیون خوراک باید با درصد پروتئین ۴۸ تا ۵۲ درصد و چربی ۱۸ تا ۲۲ درصد انجام شود. هم‌زمان، بیماری‌های ویروسی و باکتریایی و همچنین افزایش تراکم، ریسک‌های جدی در این نوع پرورش محسوب می‌شوند.

به گفته وی، یکی از مهم‌ترین چالش‌های این بخش، تأمین بچه‌ماهی است که در حال حاضر بخشی از آن از تایلند یا استرالیا وارد می‌شود. این وابستگی علاوه بر هزینه ارزی، ریسک‌های لجستیکی، تلفات حمل و

محدودیت در کنترل ژنتیکی و بهداشتی را به همراه دارد.

مدیرعامل هلدینگ افرا از برنامه هلدینگ برای ایجاد هچری ولاروستان با ظرفیت حداقل پنج میلیون قطعه در سال خبر داد و گفت: اجرای این طرح نیازمند فناوری تکثیر مصنوعی، مدیریت فتوپریود، تغذیه لاروی با روتیفر و آرتمیا و اجرای پروتکل‌های دقیق بیوسکیوریتی است. این سرمایه گذاری سنگین خواهد بود، اما بدون آن دستیابی به برنامه توسعه تولید ۱۰ هزار تن ماهی سی‌بس که در دستور کار سهامداران قرار گرفته، به‌سادگی امکان‌پذیر نیست.

مدیریت ریسک نهاده‌ها؛ از ذخیره‌سازی تا فرآوری

افراشته‌پور بحران نهاده‌های دامی را یکی از مهم‌ترین ریسک‌های صنعت پروتئین عنوان کرد و اظهار داشت: ایران سالانه حدود سه میلیون تن کنجاله سویا و بیش از ۹ میلیون تن ذرت دامی مصرف می‌کند و میزان خودکفایی کشور در سویا زیر پنج درصد و در ذرت حدود ۲۵ درصد است؛ بنابراین بخش قابل‌توجهی از نهاده‌های پروتئینی و انرژی جیره وابسته به واردات است.

وی با اشاره به تأثیر تحولات جهانی بر بازار نهاده‌ها افزود: جنگ اوکراین، خشک سالی در آرژانتین و برزیل، سیاست های صادراتی کشورها و نوسانات نرخ ارز، بازار سویا و ذرت را با عدم قطعیت مواجه کرده‌اند. در چنین شرایطی، مدیریت زنجیره تأمین برای یک هلدینگ پروتئینی به یک ضرورت استراتژیک تبدیل می‌شود.

به گفته مدیرعامل هلدینگ افرا، این مجموعه برای مدیریت این ریسک چهار رویکرد را دنبال می‌کند؛ ذخیره‌سازی استراتژیک، فرآوری داخلی، تنوع‌بخشی به منابع پروتئینی و افزایش ظرفیت تولید.

وی در تشریح این رویکردها گفت: نسیم سحر با ظرفیت ۲۰ هزار تن ذخیره‌سازی مواد اولیه و آرین پروتئین با ۱۵ هزار تن ظرفیت سیلو، امکان خرید در زمان مناسب و مدیریت ریسک نوسان قیمت را فراهم می‌کنند.

افراشته‌پور افزود: آرین پروتئین سویا فارس نیز با ظرفیت ۳۰ هزار تن تولید فول‌فت سویا و ۲۰ هزار تن تولید بلغور و آرد ذرت، در مسیر افزایش ارزش‌افزوده داخلی و کاهش وابستگی به محصولات فراوری‌شده وارداتی

فعالیت می‌کند.

وی تنوع‌بخشی به منابع پروتئینی را نیز یک ضرورت دانست و اظهار کرد: بررسی و استفاده از جایگزین‌هایی مانند کنجاله آفتابگردان و کلزا و در افق‌های آینده، پروتئین‌های تک‌یاخته و حشرات خوراکی، می‌تواند بخشی از راهکارهای صنعت برای کاهش وابستگی به منابع محدود باشد.

مدیرعامل هلدینگ افرا همچنین توضیح داد: نسیم سحر با ظرفیت ۲۱۰ هزار تن، سه کارخانه خوراک اروم چکاوک با ظرفیت ۶۳ هزار تن و آرین پروتئین با ظرفیت ۷۳ هزار تن، درمجموع امکان تولید حدود ۳۵۰ هزار تن خوراک در سال را فراهم می‌کنند. این مقیاس تولید، قدرت چانه‌زنی در خرید نهاده و امکان بهینه‌سازی فرمولاسیون را افزایش می‌دهد.

ریسک‌های دائمی صنعت تخم‌مرغ

افراشته‌پور در ادامه با اشاره به چالش‌های صنعت تخم‌مرغ، وابستگی ژنتیکی و مسائل بهداشتی را دو موضوع مهم این صنعت دانست و گفت: سویه‌های تجاری تخم‌گذار ازجمله های‌لاین، LSL و ISA عمدتاً از تعداد محدودی شرکت جهانی تأمین می‌شوند و صنعت ایران همچنان در این بخش وابستگی دارد.

وی افزود: افرا ماکیان ایرانیان و رویان اکسیم با تولید سالانه حدود ۱.۳ میلیون قطعه پولت تخم‌گذار، حلقه مهمی از زنجیره را در اختیار دارند، اما کاهش وابستگی ژنتیکی همچنان نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت است.

مدیرعامل هلدینگ افرا بیماری‌هایی مانند آنفلوانزای فوق حاد پرندگان، نیوکاسل و برونشیت عفونی را از ریسک‌های دائمی صنعت تخم‌مرغ عنوان کرد و گفت: اجرای پروتکل‌های بهداشتی و پیشگیرانه، واکسیناسیون چندلایه و پایش سرولوژیک مستمر، اگرچه هزینه‌بر است، اما برای استمرار تولید ضرورت دارد.

وی همچنین بر اهمیت تغذیه در کیفیت پوسته تخم‌مرغ تأکید کرد و افزود: با افزایش سن گله، کیفیت پوسته کاهش می‌یابد و مدیریت کلسیم، فسفر، ویتامین D۳ و تعادل الکترولیتی جیره، مستقیماً بر میزان شکستگی و ضایعات تأثیر دارد.

افراشته‌پور درباره واحد جدید شرکت سرو با ظرفیت یک میلیون قطعه نیز اظهار کرد: این واحد از

سالن های تمام مکانیزه با کنترل اقلیم هوشمند، سیستم اتوماتیک جمع آوری و انتقال تخم مرغ و سالن بسته‌بندی فول اتوماتیک مجهز به سورتینگ و گریدینگ برخوردار است. کاهش دخالت انسانی، کاهش ریسک آلودگی میکروبی و افزایش یکنواختی محصول از مهم‌ترین اهداف این سرمایه‌گذاری است و هدف نهایی، رساندن کیفیت تخم‌مرغ ایرانی به سطح استانداردهای صادراتی است.

تغییر اقلیم؛ تهدیدی برای آینده تولید غذا

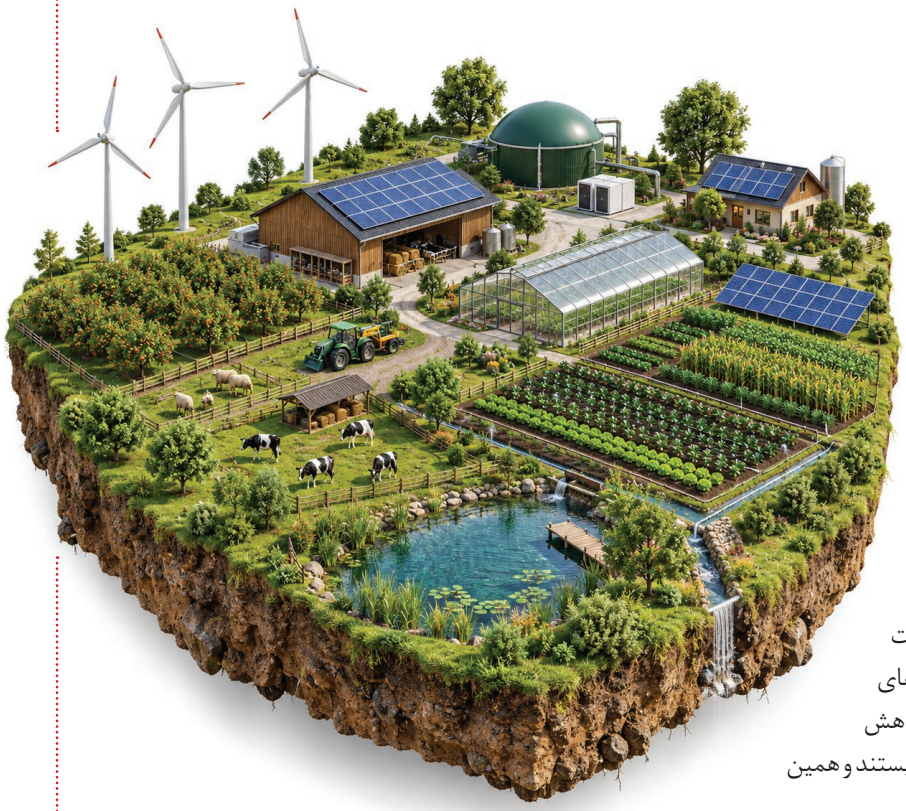
مدیرعامل هلدینگ افرا ، تغییر اقلیم و بحران آب را از مهم‌ترین تهدیدهای بلندمدت تولید غذا در ایران دانست و گفت: تغییر اقلیم برای ایران یک تهدید جدی در حوزه تولید غذاست. افزایش میانگین دما، تغییر الگوی بارش و افت منابع آب زیرزمینی، مستقیماً و غیرمستقیم بر تولید دام، طیور و آبزیان اثر می‌گذارد.

به گفته وی، استرس حرارتی در دام و طیور می‌تواند موجب کاهش تولید شیر، افت باروری و افزایش تلفات شود و از سوی دیگر، کاهش تولید علوفه و نهاده، افزایش قیمت و محدودیت منابع آب، هزینه تولید را افزایش خواهد داد.

افراشته‌پور تنوع جغرافیایی فعالیت‌های هلدینگ را یکی از راهکارهای مدیریت این ریسک دانست و افزود: مجموعه فعالیت‌های افراپروتئین از قزوین تا آذربایجان غربی، از تهران تا سواحل جنوبی و از بهشهر تا اینچه‌برون گسترده است. این پراکندگی به کاهش ریسک تمرکز تولید در یک منطقه کمک می‌کند.

وی همچنین با اشاره به سرمایه‌گذاری در باغات کم‌آب‌بر گفت: پسته و بادام با اقلیم‌های نیمه‌خشک سازگاری بیشتری دارند و ۸۰ هکتار پسته و ۳۸ هکتار بادام مجموعه با استفاده از سیستم آبیاری تحت فشار و مدیریت دقیق آب، آبیاری می‌شوند. تولید بلوبری نیز با سیستم آبیاری قطره‌ای مدیریت می‌شود.

مدیرعامل هلدینگ افرا، افزایش بهره‌وری آب در دامداری و توسعه آبزی‌پروری دریایی را دو محور دیگر این رویکرد دانست و یادآور شد: با اصلاح جیره و مدیریت خنک‌سازی تابستانه، مصرف آب در دامداری بهینه می‌شود و از سوی دیگر، پرورش ماهی سی‌بس در قفس دریایی برخلاف پرورش استخری به آب شیرین نیاز ندارد و از این منظر، یک مزیت مهم در شرایط کم‌آبی کشور محسوب می‌شود.

فناوری و اقتصاد چرخشی؛ مسیر آینده تولید پروتئین

افراشته‌پور با اشاره به تغییرات فناوری در صنعت جهانی غذا اظهار کرد: روندهایی مانند پروتئین‌های جایگزین، کشاورزی دقیق، اتوماسیون و کاهش ردپای کربن دیگر موضوعاتی مربوط به آینده نیستند و همین امروز بر تجارت جهانی غذا اثر می‌گذارند.

وی با بیان این که شرایط ایران با کشورهای توسعه‌یافته متفاوت است، افزود: کشور همچنان در مرحله تأمین پروتئین پایه برای جمعیت قرار دارد و اولویت نخست باید افزایش تولید و دسترسی اقتصادی مردم به پروتئین باشد. بااین‌حال، افراپروتئین خود را از تحولات جهانی جدا نمی‌داند.

به گفته مدیرعامل هلدینگ افرا، اتوماسیون و هوشمندسازی، بهره‌وری ژنتیکی، کاهش ضایعات و توسعه اقتصاد چرخشی، از مهم‌ترین محورهای فناوری مجموعه هستند. سالن‌های بسته‌بندی فول اتوماتیک تخم‌مرغ، کشتارگاه‌های مکانیزه و سامانه‌های تغذیه اتوماتیک در واحدهای پرورشی بخشی از این رویکرد است.

وی ادامه داد: در مجتمع جدید تخم‌مرغ قزوین، سیستم مانیتورینگ اقلیم و تولید به‌صورت بلادرنگ و مبتنی بر حس‌گر طراحی شده است. همچنین انتخاب نژادهای برتر، بهینه‌سازی فرمولاسیون جیره با استفاده از نرم‌افزارهای تخصصی و پایش مستمر عملکرد گله‌ها، با هدف افزایش بهره‌وری دنبال می‌شود.

افراشته‌پور اقتصاد چرخشی را بخش دیگری از برنامه‌های مجموعه عنوان کرد و گفت: فضولات دامی به باغات بازمی‌گردد و ضایعات کشتارگاه به واحدهای فرآوری جانبی منتقل می‌شود. این مدل علاوه بر کاهش هزینه، بار زیست‌محیطی فعالیت‌های تولیدی را نیز کاهش می‌دهد.

مدیرعامل هلدینگ افرا همچنین از بررسی امکان استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر خبر داد و اظهار کرد: استفاده از انرژی خورشیدی در واحدهای تولیدی در حال بررسی است که در صورت اجرا، علاوه بر کاهش هزینه انرژی، به کاهش ردپای کربن نیز کمک خواهد کرد.

پنج چالش اصلی صنعت پروتئین در دهه آینده

افراشته پور در ترسیم چشم‌انداز ۱۰ تا ۱۵ سال

آینده صنعت پروتئین ایران، آب، نهاده و ارز، ژنتیک، سرمایه‌گذاری و نیروی انسانی متخصص را پنج چالش اصلی این صنعت دانست.

وی گفت: تنش آبی از مرز هشدار عبور کرده و تولید علوفه و نهاده در بسیاری از دشت‌ها با منابع فعلی آب زیرزمینی پایدار نیست؛ بنابراین هر مدل تولیدی که به آب شیرین وابستگی بالایی داشته باشد، در بلندمدت با محدودیت مواجه خواهد شد.

به گفته مدیرعامل هلدینگ افرا، وابستگی به واردات سویا و ذرت نیز تولید پروتئین کشور را به نرخ ارز و سیاست‌های تجاری گره زده است. در حوزه ژنتیک نیز وابستگی به سویه‌های وارداتی اجداد و مادر در صنعت طیور و دام، یک ریسک امنیت غذایی محسوب می‌شود.

وی سرمایه‌گذاری و بازگشت سرمایه را چالش چهارم عنوان کرد و افزود: صنعت پروتئین سرمایه‌بر است و دوره بازگشت سرمایه در دامداری حدود پنج تا شش سال و در آبزی‌پروری دریایی چهار تا پنج سال است. بدون ثبات اقتصادی و حمایت مالی، انگیزه ورود سرمایه‌گذار بخش خصوصی کاهش پیدا می‌کند.

افراشته‌پور درنهایت بر اهمیت نیروی انسانی متخصص تأکید کرد و گفت: صنعت پروتئین به دامپزشک، مهندس تغذیه، متخصص ژنتیک و مدیران فنی توانمند نیاز دارد و شکاف نیروی انسانی ماهر، یکی از چالش‌های جدی آینده صنعت خواهد بود.

مدل هلدینگی؛ ابزاری برای مدیریت ریسک و تکمیل زنجیره

مدیرعامل هلدینگ افرا، مدل هلدینگی را یکی از راهکارهای مؤثر برای مواجهه با این چالش‌ها دانست و اظهار کرد: نخستین مزیت این مدل، توزیع ریسک است. تنوع محصول و پراکندگی جغرافیایی می‌تواند بخشی از شوک‌های اقتصادی، اقلیمی و بازار را جذب و تعدیل کند.

وی افزود: خرید نهاده، فروش محصول، لجستیک و مدیریت در ساختار هلدینگی می‌تواند به شکل بهینه‌تری انجام شود. از سوی دیگر، وقتی حلقه‌های مختلف از نهاده تا تولید و بسته‌بندی در یک مجموعه قرار می‌گیرد، حاشیه ارزش درون زنجیره حفظ می‌شود و نوسانات بازار آسیب کمتری ایجاد می‌کند.

افراشته‌پور قدرت سرمایه‌گذاری را دیگر مزیت ساختار هلدینگی عنوان کرد و گفت: پروژه‌هایی مانند هچری ماهی سی‌بس یا مجتمع‌های بزرگ مرغ

تخم‌گذار، از توان بسیاری از شرکت‌های کوچک خارج است، اما در ساختار هلدینگی اجرای پروژه‌های بزرگ امکان‌پذیر و در بسیاری موارد یک ضرورت است.

افق ۱۰ ساله؛ افراپروتئین به دنبال تبدیل‌شدن به پلتفرم امنیت غذایی

افراشته‌پور در پایان با تشریح چشم‌انداز ۱۰ ساله افراپروتئین گفت: این مجموعه در افق ۱۰ ساله خود را صرفاً یک تولیدکننده پروتئین نمی‌بیند، بلکه به دنبال تبدیل‌شدن به یک پلتفرم امنیت غذایی است.

وی افزود: برنامه هلدینگ این است که ظرفیت تولید گوشت قرمز را به بیش از ۲۵۰ تن، گوشت مرغ را به بیش از ۳۵ هزار تن، ماهی سی‌بس را به ۱۰ هزار تن، تخم‌مرغ را به بیش از ۱۲ هزار تن و شیر گوسفندی را به بیش از پنج هزار تن برساند.

مدیرعامل هلدینگ افرا، بومی‌سازی زنجیره تولید لارو ماهی سی‌بس، رساندن برنامه ژنتیکی گوسفند شیری به سطح بین‌المللی و افزایش معنادار سهم انرژی‌های تجدیدپذیر و اقتصاد چرخشی در عملیات، از دیگر اهداف این مجموعه در افق پیش‌رو است.

افراشته‌پور تحقق این اهداف را منوط به سه پیش‌شرط دانست و اظهار کرد: ثبات سیاست‌های کلان کشاورزی و ارزی، حمایت از سرمایه‌گذاری بلندمدت بخش خصوصی و تربیت نیروی متخصص، سه شرط اساسی برای تحقق این چشم‌انداز هستند.

وی در پایان خاطرنشان کرد: تولید پروتئین نباید صرفاً به‌عنوان یک فعالیت اقتصادی دیده شود، بلکه باید آن را بخشی از زیرساخت امنیت غذایی کشور دانست. هر تن پروتئینی که در داخل تولید می‌شود، به معنای کاهش وابستگی، نزدیک‌شدن به خودکفایی و تقویت امنیت غذایی کشور است.

مدیرعامل هلدینگ افرا با تأکید بر آمادگی این مجموعه برای توسعه سرمایه‌گذاری، فناوری و نیروی انسانی، گفت: افراپروتئین آماده است با سرمایه‌گذاری، وارد کردن فناوری و تربیت نیروی متخصص، ظرفیت‌های تولیدی خود را توسعه دهد، اما این مسیر نیازمند همکاری همه فعالان صنعت، سیاست‌گذاران و مراکز علمی است.

افـرا

پروتئین

زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

تهـران (مـلارد): رویـان اکسیـم

هرمـزگان (کیـش): توسعـه نیکسـا

مازنـدران (بهشهـر): آریـن پروتئیـن سویـای فـارس - درسـا اعتماد امیـن زاغمـرز

خوزستـان (ماهشهـر - بندر امـام): نسیـم سحـر پـاک مهـر خلیـج‌فـارس

آذربایجان غربـی (ارومیه، چایپاره، خوی، سلماس، اشنویه، نقده، مهاباد و میاندوآب): گـروه تولیـدی مـرغ اروم چکـاوک

گلستان (گنبد کاووس): کشـت و صنعـت اینچـه‌بـرون صحـرا

قزوین (بوئین زهرا): گـروه سـرو

قزوین (آبیک): افـرا ماکیـان ایرانیـان

مرکزی (زرندیه): افـرا ماکیـان ایرانیـان (واحد فـدک)

افـرا

هلدینـگ یکپارچـه زنجیره‌های ارزش غـذایی

قربانعلی شاعری

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین

افـــراپروتئیـــن؛
معماری یک زنجیره برای آینده امنیت غذایی ایران

صنعت پروتئین ایران در نقطه‌ای قرار گرفته است که دیگر افزایش تولید به‌تنهایی پاسخگوی نیازهای آینده نیست. محدودیت منابع آبی، وابستگی به واردات نهاده و ژنتیک، نوسانات ارزی، تغییرات اقلیمی، افزایش هزینه‌های تولید و ضرورت حرکت به سمت فناوری‌های نوین، معادله تولید پروتئین را پیچیده‌تر از گذشته کرده است. در چنین وضعیتی، ایجاد زنجیره‌های یکپارچه و کاهش وابستگی در حلقه‌های راهبردی، به یکی از مهم‌ترین مسیرهای افزایش تاب‌آوری صنعت تبدیل شده است.

افراپروتئین که فعالیت خود را در بخش‌های دام، طیور، آبزیان و تولید خوراک دنبال می‌کند، رویکردی مبتنی بر یکپارچگی زنجیره ارزش را در پیش گرفته است؛ رویکردی که از تأمین نهاده و اصلاح ژنتیک آغاز می‌شود و تا تولید، فرآوری، بسته‌بندی و عرضه محصول ادامه پیدا می‌کند.

قربانعلی شاعری، مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین در گفت‌وگویی اختصاصی، درباره برنامه‌ها و چشم‌انداز این مجموعه در صنعت پروتئین کشور گفت: آینده این صنعت در گرو آن است که تولیدکنندگان تنها به افزایش ظرفیت تولید فکر نکنند، بلکه هم‌زمان به امنیت نهاده، بهره‌وری، فناوری، ژنتیک و مدیریت منابع نیز توجه داشته باشند.

سه محور برای ساخت یک زنجیره تاب‌آور

شاعری با اشاره به رویکرد افراپروتئین اظهار کرد: استراتژی این مجموعه بر سه محور اصلی استوار است؛ نخست متنوع‌سازی سبد پروتئین، دوم توسعه زنجیره‌های یکپارچه و سوم افزایش بهره‌وری از طریق فناوری، اصلاح ژنتیک و مدیریت علمی تغذیه.

به گفته وی، افراپروتئین تلاش دارد با توسعه هم‌زمان تولید گوشت قرمز، مرغ، تخم‌مرغ، شیر گوسفندی و آبزیان، ریسک‌های ناشی از نوسانات بازار و تغییرات اقلیمی را در بخش‌های مختلف زنجیره توزیع کند.

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین تأکید کرد: در صنعت پروتئین امروز، مقیاس تولید مهم است، اما کافی نیست؛ آنچه درنهایت مزیت رقابتی ایجاد می‌کند، میزان بهره‌وری منابع، کنترل حلقه‌های زنجیره و توانایی مدیریت ریسک است.

توسعه گوسفند شیری؛ پروژه شاخص افراپروتئین

یکی از پروژه‌های شاخص افراپروتئین، توسعه پرورش گوسفند شیری است. در این طرح، استفاده از نژادهای رومن و لاکن با هدف ترکیب ویژگی‌هایی همچون تولید شیر، باروری، چندقلوزایی و سازگاری اقلیمی دنبال می‌شود.

شاعری با اشاره به این پروژه توضیح داد: در حال حاضر حدود ۱۴ هزار رأس دام مولد در این مجموعه وجود دارد و تولید شیر به حدود ۷ تن در روز رسیده است. برنامه پیش رو افزایش جمعیت دام‌های مولد به حدود ۲۰ هزار رأس و رساندن تولید شیر به ۱۲ تا ۱۴ تن در روز است.

وی اصلاح ژنتیکی را مهم‌ترین اهرم افزایش بهره‌وری این زنجیره دانست و افزود: انتخاب درون گله‌ای و استفاده از ارزش اصلاحی برآوردشده برای صفاتی مانند تولید شیر، باروری و مقاومت در برابر بیماری‌ها، به‌صورت مستمر دنبال می‌شود.

به گفته مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین، شیر گوسفند لاکن به دلیل درصد بالای چربی و پروتئین، ظرفیت قابل توجهی برای تولید محصولات لبنی با ارزش افزوده دارد و می‌تواند در آینده به یکی از پایه‌های توسعه زنجیره شیر گوسفندی تبدیل شود.

اروم چکاوک؛ وقتی زنجیره از ژنتیک آغاز می‌شود

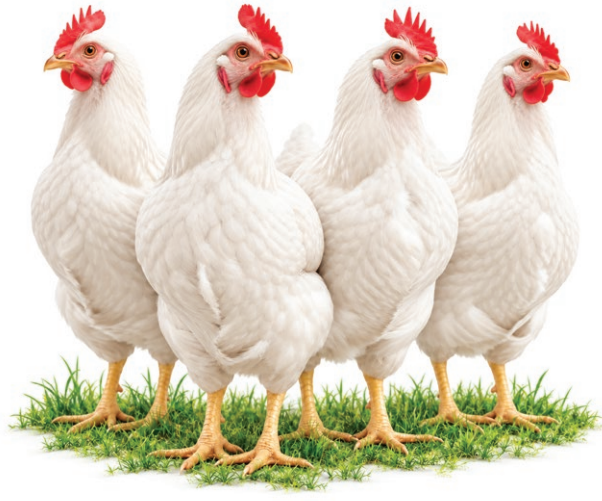
در صنعت طیور، افراپروتئین تلاش کرده است مدل یک زنجیره کامل را از سطح ژنتیک تا محصول نهایی پیاده کند. اروم چکاوک در همین چارچوب قرار دارد؛ زنجیره‌ای که از گله اجداد و مرغ مادر آغاز شده و تا جوجه‌کشی، پرورش مرغ گوشتی و کشتار ادامه پیدا می‌کند.

شاعری با اشاره به ساختار این زنجیره تصریح کرد: وجود یک مزرعه اجداد مرغ گوشتی، ۱۲ واحد مرغ مادر، ٦۰ واحد پرورش مرغ گوشتی، کارخانه جوجه‌کشی با ظرفیت حدود ۲۰ میلیون قطعه و کشتارگاه با ظرفیت حدود ٦ هزار قطعه در ساعت، امکان مدیریت هماهنگ حلقه‌های مختلف را فراهم کرده است.

وی یکی از مهم‌ترین مزیت‌های این مدل را کاهش ریسک وابستگی ژنتیکی عنوان کرد و افزود: صنعت طیور ایران همچنان به تعداد محدودی از شرکت‌های بین‌المللی در زمینه ژنتیک وابسته است و همین مسئله از منظر امنیت غذایی یک ریسک راهبردی محسوب می‌شود.

به گفته شاعری، در اختیار داشتن گله اجداد داخلی برای افراپروتئین تنها یک ظرفیت تولیدی نیست، بلکه بخشی از استراتژی این مجموعه برای افزایش تاب‌آوری زنجیره طیور است.

در این زنجیره، ضریب تبدیل خوراک در محدوده ۱.٦ تا ۱.۸، تلفات کمتر از ۸ درصد، باروری بالاتر از ۸۵ درصد و جوجه‌درآوری بالاتر از ۸۲ درصد هدف‌گذاری شده است.

خوراک؛ جایی که بخش بزرگی از هزینه تولید رقم می‌خورد

مدیرعامل افراپروتئین در ادامه با اشاره به سهم بالای خوراک در قیمت تمام‌شده مرغ گفت: حدود ٦۵ تا ۷۰ درصد هزینه تولید مرغ به خوراک اختصاص دارد؛ بنابراین، هرگونه نوسان در قیمت یا دسترسی به نهاده مستقیماً بر اقتصاد تولید اثر می‌گذارد.

از همین رو، افراپروتئین توسعه کارخانه‌های خوراک و فرآوری نهاده را در کنار واحدهای تولیدی خود دنبال کرده است. کارخانه‌های خوراک این مجموعه و واحدهایی مانند آرین پروتئین، بخشی از این زنجیره را تشکیل می‌دهند. سایت رسمی افرا نیز فعالیت آرین پروتئین در زمینه تولید فول‌فت سویا و فرآوری ذرت را از اجزای زنجیره پروتئینی خود معرفی کرده است.

به گفته شاعری، امکان تنظیم جیره بر اساس قیمت و کیفیت نهاده‌ها، استفاده از مواد اولیه جایگزین و افزایش ظرفیت ذخیره‌سازی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند آسیب‌پذیری تولیدکنندگان را در برابر نوسانات بازار جهانی کاهش دهد.

سی‌بس؛ پاسخ آبزی‌پروری به محدودیت منابع آب

توسعه آبزی‌پروری دریایی یکی دیگر از محورهای فعالیت افراپروتئین است. شرکت نیکسا در این زنجیره، پرورش ماهی سی‌بس در قفس را دنبال می‌کند و بر اساس اطلاعات رسمی افرا، دارای ۲۴ قفس دریایی و ظرفیت تولید سالانه ۳ هزار تن است.

شاعری با اشاره به این طرح گفت: در هر قفس حدود ۱۵۰ هزار قطعه بچه‌ماهی ذخیره می‌شود و ماهی‌ها طی حدود ۱۱ ماه از وزن اولیه ۵ تا ۱۰ گرم به وزن بازاری نزدیک به یک کیلوگرم می‌رسند.

وی کیفیت آب، انتخاب سایت، دما، شوری، اکسیژن، جریان آب، تراکم، تغذیه و کنترل بیماری‌ها را مهم‌ترین عوامل موفقیت در پرورش ماهی در قفس دانست.

به گفته وی، ضریب تبدیل خوراک در این سیستم حدود ۱.۴ تا ۱.۷ است و خوراک مورداستفاده نیز باید ازنظر پروتئین و چربی متناسب با نیاز ماهی و مرحله رشد تنظیم شود.

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین با بیان این‌که یکی از چالش‌های مهم این بخش، وابستگی به واردات بچه ماهی است، افزود: واردات بچه‌ماهی علاوه بر ایجاد وابستگی ارزی، ریسک‌هایی مانند تلفات در حمل‌ونقل، کنترل سلامت و مدیریت ژنتیکی را به همراه دارد.

وی از برنامه افراپروتئین برای توسعه هچری و لاروستان خبر داد و افزود: هدف، ایجاد ظرفیت تولید حداقل ۵ میلیون قطعه بچه‌ماهی در سال است تا بخشی از وابستگی این زنجیره به واردات کاهش یابد.

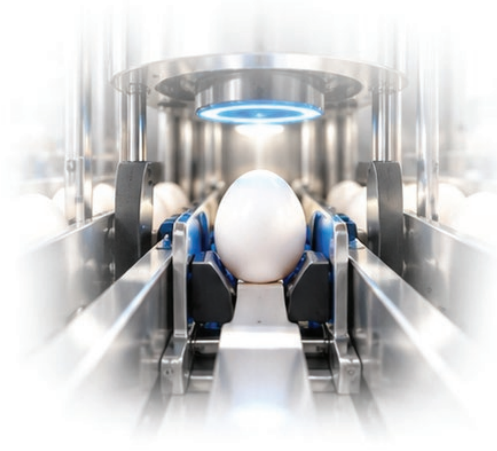
نهاده؛ پاشنه آشیل تولید پروتئین

شاید هیچ حلقه‌ای به اندازه نهاده با امنیت تولید پروتئین گره نخورده باشد. ایران برای تولید خوراک دام، طیور و آبزیان به حجم بالایی از ذرت و کنجاله سویا نیاز دارد و بخش قابل‌توجهی از این نیاز از خارج تأمین می‌شود.

شاعری با اشاره به این وابستگی اظهار کرد: هرگونه تغییر در نرخ ارز، سیاست‌های تجاری، هزینه حمل‌ونقل یا شرایط تولید در کشورهای صادرکننده می‌تواند مستقیماً هزینه تولید پروتئین در ایران را تحت تأثیر قرار دهد.

وی تنوع‌بخشی به منابع تأمین را یکی از راهکارهای اصلی افراپروتئین عنوان کرد و گفت: استفاده از کنجاله آفتابگردان و کلزا، پروتئین‌های تک‌یاخته‌ای و سایر منابع جایگزین، باید به‌تدریج در سبد مواد اولیه صنعت خوراک قرار گیرد.

در کنار آن، ذخیره‌سازی استراتژیک نهاده و توسعه فرآوری داخلی نیز دنبال می‌شود تا وابستگی صرف به واردات محصول نهایی کاهش یابد.

تخم‌مرغ؛ حرکت از تولید به سمت زنجیره هوشمند

در بخش تخم‌مرغ نیز افراپروتئین تلاش کرده است زنجیره را از تولید پولت تا تولید تخم‌مرغ و بسته‌بندی توسعه دهد.

شاعری با اشاره به فعالیت مجموعه‌های افراماکیان ایرانیان و رویان اکسیم گفت: تولید سالانه حدود ۱.۳ میلیون قطعه پولت، امکان تأمین بخشی از نیاز زنجیره را فراهم کرده است.

وی با اشاره به چالش‌های ژنتیکی صنعت تخم‌مرغ افزود: وابستگی به سویه‌های تجاری محدود در کنار تهدید بیماری‌هایی مانند آنفلوانزای فوق‌حاد پرندگان، نیوکاسل و برونشیت عفونی، ضرورت توجه بیشتر به ژنتیک، امنیت زیستی و برنامه‌های پیشگیرانه را نشان می‌دهد.

مدیرعامل افراپروتئین همچنین کیفیت پوسته تخم‌مرغ را تابعی از مدیریت دقیق کلسیم، فسفر، ویتامین D3 و تعادل الکترولیت‌ها دانست.

وی درباره توسعه واحد جدید سرو گفت: این واحد با ظرفیت یک میلیون قطعه و بهره‌گیری از کنترل اقلیم، جمع‌آوری و انتقال خودکار تخم‌مرغ و سیستم اتوماتیک تفکیک، درجه‌بندی و بسته‌بندی طراحی شده است؛ مسیری که می‌تواند کیفیت محصول و قابلیت رقابت آن در بازارهای صادراتی را افزایش دهد.

تغییر اقلیم؛ تهدیدی فراتر از کمبود آب

از نگاه مدیرعامل افراپروتئین، تغییر اقلیم دیگر یک مسئله آینده نیست؛ بلکه متغیری است که همین امروز بر اقتصاد تولید اثر گذاشته است.

شاعری گفت: افزایش دما، تغییر الگوی بارندگی و تشدید تنش آبی می‌تواند به‌صورت مستقیم موجب کاهش تولید شیر، افت باروری و افزایش تلفات شود و به شکل غیرمستقیم نیز با کاهش تولید علوفه و افزایش هزینه خوراک، فشار بیشتری بر تولیدکننده وارد کند.

وی افزود: یکی از راهکارهای افراپروتئین برای مقابله با این ریسک، تنوع‌بخشی جغرافیایی فعالیت‌هاست؛ به این معنا که تولید در یک منطقه متمرکز نشود و ظرفیت‌های مجموعه در مناطق مختلف کشور توسعه پیدا کند.

به گفته مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین، استفاده از سامانه‌های آبیاری تحت‌فشار و توسعه محصولات کم‌آب‌بر نیز بخشی از سیاست این مجموعه در حوزه کشاورزی است.

فناوری؛ مزیت رقابتی نسل آینده

شاعری معتقد است صنعت پروتئین در سال‌های آینده بیش از هر زمان دیگری به سمت اتوماسیون و تصمیم‌گیری داده‌محور حرکت خواهد کرد.

وی اظهار کرد: در افراپروتئین، اتوماسیون خطوط بسته‌بندی تخم‌مرغ، مکانیزه کردن کشتارگاه‌ها، سامانه‌های خودکار تغذیه و پایش لحظه‌ای شرایط اقلیمی و تولیدی، در کنار اصلاح ژنتیک و نرم‌افزارهای تنظیم جیره دنبال می‌شود.

به گفته وی، هدف از این اقدامات تنها کاهش نیروی انسانی یا افزایش سرعت تولید نیست، بلکه افزایش دقت، کاهش خطا، کنترل هزینه و امکان تصمیم‌گیری سریع بر مبنای داده‌های واقعی است.

شاعری همچنین اقتصاد چرخشی را یکی دیگر از مسیرهای توسعه پایدار عنوان کرد و گفت: تبدیل کود دامی به نهاده مورداستفاده در بخش کشاورزی، فرآوری محصولات جانبی کشتارگاه‌ها و بررسی امکان استفاده از انرژی خورشیدی در واحدهای تولیدی، می‌تواند بخشی از هزینه‌ها و اثرات زیست‌محیطی تولید را کاهش دهد.

پنج چالش پیش روی صنعت پروتئین

مدیرعامل افراپروتئین در جمع بندی چالش های آینده صنعت، پنج محور آب، نهاده و ارز، ژنتیک، سرمایه گذاری و نیروی انسانی متخصص را تعیین کننده دانست.

وی تصریح کرد: در شرایط تشدید تنش آبی، مدل‌های تولیدی پرمصرف با محدودیت بیشتری مواجه خواهند شد. از سوی دیگر، وابستگی به واردات نهاده موجب می‌شود تولید پروتئین از تحولات ارزی و سیاست‌های تجاری تأثیر بپذیرد.

شاعری وابستگی ژنتیکی را نیز از مسائل مهم امنیت غذایی دانست و گفت: چنانچه در تأمین ژنتیک مرغ و دام دچار مشکل شویم، حتی در صورت وجود نهاده و زیرساخت، تولید پایدار با چالش مواجه خواهد شد.

وی همچنین سرمایه گذاری بلندمدت را لازمه توسعه این صنعت دانست و افزود: دوره بازگشت سرمایه در بسیاری از پروژه‌های دام و آبزیان طولانی است و بدون ثبات اقتصادی و امکان برنامه‌ریزی، ورود سرمایه‌های جدید دشوار خواهد بود.

افراپروتئین؛ از تولیدکننده پروتئین تا پلتفرم امنیت غذایی

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین در تشریح چشم‌انداز ۱۰ ساله افراپروتئین گفت: هدف ما این نیست که صرفاً تولیدکننده بزرگ‌تری باشیم؛ ما می‌خواهیم یک پلتفرم مؤثر در امنیت غذایی کشور ایجاد کنیم.

بر اساس برنامه‌های این مجموعه، افزایش تولید گوشت قرمز به بیش از ۲۵۰ تن، مرغ به بیش از ۳۵ هزار تن، سی‌بس دریایی به ۱۰ هزار تن، تخم‌مرغ به بیش از ۱۲ هزار تن و شیر گوسفندی به بیش از ۵ هزار تن در افق ۱۰ ساله دنبال می‌شود.

وی افزود: بومی‌سازی زنجیره تولید بچه‌ماهی سی‌بس، توسعه ظرفیت‌های ژنتیکی گوسفند، افزایش استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و حرکت به سمت اقتصاد چرخشی از دیگر اهداف افراپروتئین در سال‌های آینده است.

به گفته شاعری، تحقق این اهداف تنها به سرمایه‌گذاری یک مجموعه وابسته نیست و نیازمند ثبات سیاست‌های کشاورزی و ارزی، حمایت از سرمایه‌گذاری بلندمدت بخش خصوصی و تربیت نیروی انسانی متخصص است.

مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره افراپروتئین در پایان خاطرنشان کرد: تولید پروتئین باید از یک فعالیت صرفاً اقتصادی فراتر برود و به‌عنوان بخشی از زیرساخت امنیت غذایی کشور دیده شود. هر میزان تولید داخلی پایدار، به معنای کاهش بخشی از وابستگی، افزایش تاب‌آوری زنجیره تأمین و تقویت امنیت غذایی است.

وی همچنین تأکید کرد: افراپروتئین در مسیر توسعه این زنجیره، سرمایه‌گذاری، فناوری و آموزش نیروی انسانی را دنبال خواهد کرد؛ اما موفقیت این مسیر، درنهایت به همکاری و هم‌افزایی میان بخش خصوصی، دولت و سایر بازیگران زنجیره غذا وابسته است.

فصل دوم

با مدیران بنـــــادر

02

بنادر؛ دروازه‌های زنجیره تأمین

این فصل به نقش بنادر و مدیران دولتی در زنجیره تأمین پروتئین اختصاص دارد؛ به‌ویژه ظرفیت‌های بندر امیرآباد، بندر امام خمینی (ره)، منطقه ویژه اقتصادی، اتصال بندر به شبکه ریلی و جاده‌ای، جذب سرمایه‌گذاری و تبدیل بندر از یک نقطه‌ی صرفاً تخلیه و بارگیری به یک هاب لجستیکی-صنعتی نسل سوم.

بهروز آقایی

مدیرکل بنادر و دریانوردی استان خوزستان

گام راهبردی در زنجیره تأمین امنیت غذایی؛
بهره‌برداری از مجتمع صنایع تبدیلی
در منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره)

مدیرکل بنادر و دریانوردی استان خوزستان با اعلام خبر بهره‌برداری از مجتمع کارخانه‌های تولیدی انواع روغن و خوراک دام، طیور و آبزیان در منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره)، این پروژه را نقطه عطفی در گذار از خدمات بندری صرف به ایجاد ارزش‌افزوده در زنجیره تأمین کشور توصیف کرد.

بهروز آقایی در جریان تشریح ابعاد این سرمایه‌گذاری اظهار کرد: استراتژی ما در توسعه بنادر، تنها محدود به تخلیه و بارگیری نیست؛ بلکه تبدیل بندر امام خمینی (ره) به یک «بندر نسل سوم» از طریق توسعه صنایع پس‌کرانه‌ای و تبدیلی است.

بهره‌برداری از این مجتمع که در فضایی به مساحت ۶.۸ هکتار محقق شده، تجلی عینی هم‌افزایی ظرفیت‌های بندری با صنایع پایین‌دستی است که می‌تواند هزینه‌های لجستیکی دانه‌های وارداتی را به شکل معناداری کاهش دهد.

نگاهی به ظرفیت فنی کارخانه فرآوری نسیم سحر

آقایی با اشاره به ظرفیت فنی این پروژه افزود: این مجتمع با برنامه‌ریزی دقیق، ظرفیت تولید روزانه ۲ هزار و ۴۰۰ تن انواع محصولات را داراست. خطوط تولیدی این مجموعه شامل ظرفیت سالانه ۸۰ هزار تن روغن خوراکی، ۴۰ هزار تن خوراک آماده دام، ۸۰ هزار تن خوراک آماده طیور و ۹۰ هزار تن خوراک آماده آبزیان است که با اتصال به شبکه ریلی و جاده‌ای بندر، به ستون فقرات تولید پایدار در منطقه تبدیل خواهد شد.

اشتغال‌زایی برای ۴۰۰ نفر در کارخانه فرآوری نسیم سحر

مدیرکل بنادر و دریانوردی خوزستان، اثرات اجتماعی و اقتصادی این طرح را قابل توجه دانست و تأکید کرد: ایجاد اشتغال مستقیم برای ۴۰۰ نفر، در کنار هزاران فرصت شغلی غیرمستقیم در شبکه حمل‌ونقل و لجستیک، بیانگر عمق تأثیرگذاری این سرمایه‌گذاری بر معیشت و توانمندسازی سرمایه‌های انسانی منطقه است.

با استقرار این صنایع در جوار اسکله‌ها، ما عملاً هزینه‌های دموراژ و انبارداریِ زائد را حذف کرده و با شفافیت کامل در گردش محمولات فله، به تثبیت قیمت نهاده‌های دامی و کالاهای اساسی در بازار داخلی کمک می‌کنیم.

وی در پایان با برشمردن اهداف کلان این طرح گفت: تحقق امنیت غذایی، توسعه مدل‌های تولیدی نوین و ایجاد امکان صادرات مجدد به بازارهای منطقه‌ای، این پروژه را به ابزاری برای اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی بدل کرده است.

شایان ذکر است؛ بندر امام خمینی (ره) به‌واسطه دسترسی به آب‌های بین‌المللی و زیرساخت‌های انبارداری به روز، اکنون بستری برای جذب سرمایه‌گذاری‌های مشابه است و ما آمادگی داریم تا این الگوی موفقِ پیوند صنعت و بندر را در فازهای آتی نیز توسعه دهیم.

محمدعلی موسی‌پور

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد

حضور آرین‌پروتئین در بندر امیرآباد؛ پیوندی میان فعالیت بندری و صنایع ارزش‌آفرین

حضور و سرمایه‌گذاری آرین پروتئین، از زیرمجموعه‌های افراپروتئین، در منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد، نمونه‌ای از پیوند مستقیم زیرساخت‌های بندری با صنایع فرآوری و زنجیره تأمین نهاده‌های دامی است. استقرار واحدهای فرآوری ذرت، تولید فول‌فت سویا، خوراک دام و طیور و همچنین ظرفیت‌های ذخیره‌سازی در این مجموعه، زمینه‌ای برای تبدیل مواد اولیه وارداتی به محصولات با ارزش‌افزوده و کاهش حلقه‌های حمل‌ونقل در زنجیره تأمین فراهم کرده است.

این سرمایه‌گذاری در شرایطی انجام شده است که بندر امیرآباد به‌عنوان یکی از بنادر مهم شمال کشور، در سال‌های اخیر به سمت توسعه صنایع مرتبط با غلات و نهاده‌های دامی و ایفای نقشی فراتر از تخلیه و بارگیری حرکت کرده است. در این میان، نزدیکی واحدهای فرآوری به محل ورود نهاده‌های وارداتی می‌تواند هزینه‌های لجستیک را کاهش داده، سرعت گردش کالا را افزایش دهد و ظرفیت بندر را برای تبدیل‌شدن به یک کانون صنعتی و لجستیکی در حوزه دریای خزر تقویت کند.

محمدعلی موسی‌پور، مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد، با اشاره به جایگاه این بندر در تجارت غلات و نهاده‌های دامی اظهار کرد: بندر امیرآباد به‌عنوان بزرگ‌ترین بندر حاشیه دریای خزر و از بنادر نسل سوم کشور، طی سال‌های اخیر به یکی از محورهای اصلی توسعه صنایع مرتبط با غلات و نهاده‌های دامی تبدیل شده است. استقرار این صنایع، الزامات جدیدی را در حوزه زیرساخت‌های بندری، ظرفیت‌های ذخیره‌سازی و تجهیزات تخلیه و بارگیری ایجاد کرده است.

وی افزود: ارتقای توان تجهیزاتی، تخصصی‌سازی اسکله‌ها برای پذیرش کشتی‌ها و تأمین تجهیزات متناسب با نوع کالا، از مهم‌ترین نیازهای این حوزه است و این اقدامات نقش مستقیمی در کاهش هزینه‌های دموراژ و افزایش سرعت تخلیه و گردش کالا دارد.

علت جذابیت بندر امیرآباد برای صاحبان کالاهای اساسی

موسی‌پور ادامه داد: بهره‌گیری از محوطه‌ها و باراندازهای روباز، سیلوها و انبارهای اختصاصی نیز از دیگر ظرفیت‌هایی است که صنایع تبدیلی و صادراتی می‌توانند برای انبارش و نگهداری موقت کالا از آن استفاده کنند. در کنار این ظرفیت‌ها، برخورداری بندر امیرآباد از مزیت ریلی و دسترسی به راه‌آهن سراسری در بخش قابل توجهی از اسکله‌های عملیاتی، جذابیت این بندر را افزایش داده و امکان جابه‌جایی حجم بالای کالا، به‌ویژه کالاهای اساسی را فراهم کرده است.

به گفته مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد، ایجاد ظرفیت‌های مناسب، احداث سیلوهای نگهداری غلات از سوی بخش خصوصی و ایجاد مخازن نگهداری روغن خوراکی، امکان ذخیره‌سازی استراتژیک کالاهای اساسی را فراهم کرده و با توجه به سیاست‌های کلان دولت، می‌تواند به تنظیم بازار مصرف نیز کمک کند.

وی با بیان این که ظرفیت‌های موجود در حال حاضر پاسخگوی نیاز استان‌های شمالی و بخش‌هایی از مناطق مرکزی کشور است، گفت: با توسعه چندمرحله‌ای سیلوهای بندر امیرآباد، ظرفیت مناسبی برای نگهداری غلات و نهاده‌های دامی ایجاد شده است و در صورت تسهیل و تسریع گردش کالا و رفع چالش‌های واردکنندگان کالاهای اساسی، از جمله مسائل مرتبط با تأمین ارز، مشکل خاصی در زنجیره تأمین احساس نمی‌شود.

امکان ارتقای تجهیزات تخلیه و بارگیری از طریق بخش خصوصی در بندر امیرآباد

موسی‌پور همچنین درباره تجهیزات تخلیه و بارگیری غلات گفت: تجهیزات موجود از نظر تعداد و توان تخلیه، متناسب با ظرفیت ایجاد شده برای نگهداری غلات و نهاده‌های دامی است و در صورت افزایش نیاز، امکان ارتقای این تجهیزات از طریق بخش خصوصی و اپراتورهای تخلیه و بارگیری وجود دارد.

وی تأکید کرد: صرف توسعه زیرساخت‌های بندری و ظرفیت نگهداری کالاهای استراتژیک کافی نیست و در کنار آن باید زیرساخت‌های حمل‌ونقل ترکیبی، شامل ریل و جاده، پایانه‌های لجستیکی مکمل در پسکرانه و همچنین نوسازی و هوشمندسازی تجهیزات تخلیه و بارگیری با هدف افزایش بهره‌وری نیز توسعه یابد.

فرآوری نهاده‌ها در کنار بندر؛ راهکاری برای کاهش هزینه‌های لجستیک

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد با اشاره به وابستگی کشور به واردات نهاده‌های کلیدی دام و طیور، از توسعه واحدهای فرآوری در مجاورت بنادر به‌عنوان یکی از راهکارهای مهم برای بهینه‌سازی زنجیره تأمین یاد کرد.

وی با بیان این که ایران به دلیل محدودیت‌های اقلیمی و منابع آبی، در تأمین نهاده‌های کلیدی دام و طیور از جمله ذرت و سویا وابستگی قابل توجهی به واردات دارد، ادامه داد: در چنین شرایطی، هرگونه بهینه‌سازی در زنجیره لجستیک، تأثیر مستقیمی بر قیمت تمام‌شده محصولات پروتئینی از جمله گوشت سفید، گوشت قرمز و تخم‌مرغ و همچنین امنیت غذایی کشور خواهد داشت.

وی در ادامه یادآور شد: حمل دریایی نهاده‌های خام به‌صورت فله یکی از اقتصادی‌ترین شیوه‌های حمل‌ونقل است و فرآوری در بندر یا مجاورت آن، امکان استفاده حداکثری از این مزیت را فراهم می‌کند. از سوی دیگر، با کاهش دفعات انبارش و جابه‌جایی، هزینه‌های انبارداری و سرمایه در گردش کاهش یافته و ریسک فساد و آسیب کالا نیز کمتر می‌شود.

به گفته مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد، ایجاد مراکز لجستیکی مجهز به سیلوهای ذخیره‌سازی در مجاورت بندر، علاوه بر تسهیل فرآیند تأمین و فرآوری، امکان ایجاد ذخایر استراتژیک در شرایط بحرانی از جمله تحریم، بحران ارزی، اختلال در واردات یا کمبود جهانی نهاده‌ها را نیز فراهم می‌کند.

وی تأکید کرد: توسعه واحدهای فرآوری در مجاورت بنادر، به‌ویژه بندر امیرآباد، مصداقی از اقتصاد بندری و لجستیک پایدار است که می‌تواند با حذف حمل‌های مضاعف، کاهش حلقه‌های واسطه‌ای و افزایش تاب‌آوری زنجیره تأمین، به کاهش هزینه‌ها و شفاف‌تر شدن فرآیند تأمین کمک کند و زمینه توسعه صنایع پایین‌دست و خلق ارزش افزوده داخلی را فراهم سازد.

حرکت امیرآباد از بندر وارداتی به قطب فرآوری و ارزش‌افزوده

موسی‌پور با اشاره به استقرار صنایع تولید محصولاتی همچون فول‌فت سویا، آرد و بلغور ذرت در بندر امیرآباد اظهار کرد: این بندر که به‌عنوان یکی از قطب‌های واردات غلات و نهاده‌های دامی در شمال کشور شناخته می‌شود، در حال عبور از رویکرد صرفاً تخلیه و واردات‌محور و حرکت به سمت تولید، فرآوری و ایجاد ارزش‌افزوده است.

وی افزود: استقرار صنایع فرآوری در کنار فعالیت‌های تخلیه و بارگیری، ظرفیت جدیدی برای تبدیل امیرآباد به یک قطب منطقه‌ای صادرات محصولات با ارزش‌افزوده ایجاد کرده است. تولید فول‌فت سویا، آرد و بلغور ذرت همچنین زمینه شکل‌گیری صنایع پایین‌دستی مانند تولید خوراک دام و طیور، صنایع نان، بیسکویت و سایر صنایع غذایی را فراهم می‌کند.

به گفته مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد، توسعه این صنایع علاوه بر تقویت اقتصاد استان و منطقه، جایگاه بندر را در زنجیره ارزش منطقه‌ای ارتقا می‌دهد و امیرآباد را از یک بندر ترانزیتی به یک بندر صنعتی و تولیدی تبدیل می‌کند.

موسی‌پور افزود: در الگوی سنتی، نهاده خام وارداتی پس از تخلیه در بندر به مقصدهای دوردست حمل و سپس برای فرآوری مجدداً جابه‌جا می‌شود، اما استقرار واحدهای فرآوری در مجاورت بندر می‌تواند این حمل‌های مضاعف را حذف کند. در این شرایط، فرآوری در نزدیکی محل تخلیه انجام شده و محصول نهایی یا نیمه‌ساخته، با ارزش افزوده بیشتر، برای مصرف داخلی یا صادرات مجدد به بازار منتقل می‌شود.

وی موقعیت ژئوپلیتیکی امیرآباد را یکی دیگر از مزیت‌های این بندر عنوان کرد و گفت: دسترسی دریایی به چهار کشور ساحلی دریای خزر شامل روسیه، قزاقستان، آذربایجان و ترکمنستان و همچنین بهره‌گیری از کریدور بین‌المللی شمال-جنوب، فرصت مناسبی برای دسترسی به بازار کشورهای مشترک‌المنافع و آسیای مرکزی فراهم کرده است.

موسی‌پور ادامه داد: محصولات فرآوری‌شده به دلیل برخورداری از حجم و وزن فشرده‌تر نسبت به مواد خام، قابلیت حمل اقتصادی‌تری دارند و همین موضوع می‌تواند زمینه صادرات محصولات با ارزش‌افزوده از مسیر امیرآباد به بازارهای منطقه را تقویت کند.

امیرآباد؛ حلقه شمالی کریدور شمال-جنوب

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد همچنین با اشاره به اهمیت کریدور بین‌المللی شمال-جنوب تصریح کرد: این کریدور یکی از مهم‌ترین شریان‌های تجاری برای اتصال بازارهای آسیای جنوبی و اقیانوس هند به روسیه، آسیای مرکزی و اروپا محسوب می‌شود و ایران به‌عنوان حلقه میانی آن، از موقعیت ژئوپلیتیکی ممتازی برخوردار است.

وی در ادامه توضیح داد: بنادر حاشیه دریای خزر، به‌ویژه بندر امیرآباد، نقش تعیین‌کننده‌ای در فعال‌سازی این ظرفیت دارند. اتصال ریلی امیرآباد به شبکه سراسری کشور، امکان انتقال کالا از بنادر جنوبی ازجمله بندرعباس به این بندر و سپس ارسال آن به کشورهای حاشیه دریای خزر را فراهم می‌کند.

موسی‌پور با بیان این که مزیت کلیدی امیرآباد، تلفیق دسترسی دریایی، ریلی و جاده‌ای است که قابلیت حمل ترکیبی ریل، دریا و جاده را برای ترانزیت کالا فراهم می‌کند، افزود: این ویژگی، امیرآباد را از بسیاری از بنادر صرفاً ساحلی متمایز کرده و امکان ایفای نقش مؤثرتر در محور شمالی کریدور شمال-جنوب را فراهم ساخته است.

وی با اشاره به دسترسی دریایی امیرآباد به کشورهای ساحلی خزر اظهار کرد: این بندر می‌تواند بازارهای روسیه، ترکمنستان، قزاقستان و آذربایجان را به شبکه داخلی ایران متصل کند و بستر مبادله کالاهای ایرانی ازجمله محصولات کشاورزی، خشکبار و فرآورده‌های غذایی با نهاده‌ها و مواد خام منطقه را فراهم آورد.

به گفته مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد، روسیه به‌عنوان یکی از بازارهای راهبردی منطقه خزر، ظرفیت قابل توجهی برای صادرات محصولات ایرانی دارد و امیرآباد می‌تواند با فراهم کردن مسیرهای کوتاه‌تر و اقتصادی‌تر، زمینه دسترسی کالاهای ایرانی به بنادر روسیه و بازارهای این کشور را تقویت کند.

وی همچنین افزود: از مسیر دریای خزر و سپس شبکه ریلی و جاده‌ای، امکان اتصال به بازارهای آسیای مرکزی ازجمله ازبکستان، تاجیکستان و قرقیزستان وجود دارد و فعال‌سازی این ظرفیت می‌تواند جایگاه امیرآباد را در تجارت ایران با آسیای مرکزی تقویت کند.

موسی‌پور تأکید کرد: فعال شدن جریان کالای عبوری از بندر امیرآباد، علاوه بر درآمدهای مستقیم بندری، موجب رونق حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای، خدمات گمرکی و خدمات جانبی مرتبط با کشتی‌ها می‌شود و درمجموع می‌تواند به افزایش درآمدهای ارزی کشور کمک کند.

منطقه ویژه اقتصادی امیرآباد؛ ظرفیتی برای جذب سرمایه‌گذاری صنعتی

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد در ادامه به ظرفیت‌های منطقه ویژه اقتصادی این بندر برای جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی اشاره کرد و گفت: منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد به‌عنوان تنها بندر نسل سوم شمال کشور و یکی از کانون‌های اصلی کریدور شمال-جنوب، موقعیت منحصر به‌فردی برای سرمایه‌گذاری دارد.

وی افزود: برخورداری از اراضی وسیع پشتیبانی به مساحت ۱۰۶۰ هکتار و حضور بیش از ۵۰ سرمایه‌گذار بخش خصوصی در حوزه تولید، خدمات و ایجاد ارزش افزوده، به‌ویژه در زمینه واردات کالاهای اساسی و نهاده‌های دامی، از مهم‌ترین مزیت‌های این منطقه است.

موسی‌پور احداث مخازن، انبارها و سیلوهای نگهداری غلات، اتصال به شبکه ریلی سراسری، معافیت‌های گمرکی برای ورود ماشین‌آلات و مواد اولیه و مشوق‌های قانونی مناطق ویژه اقتصادی را از دیگر مزیت‌های این منطقه عنوان کرد.

وی ادامه داد: صنایع تولیدی و تبدیلی ازجمله روغن‌کشی، تصفیه روغن، تولید آرد و خوراک دام و طیور، توسعه زنجیره سرد و احداث سردخانه برای صادرات میوه و مرکبات، ایجاد پایانه‌های تخصصی صادرات محصولات کشاورزی، سورتینگ و بسته‌بندی مدرن، توسعه مخازن نگهداری بانکرینگ و ترانزیت سوخت و همچنین توسعه خدمات تجاری کانتینری و پایانه‌های کانتینر یخچالی، ازجمله حوزه‌های دارای ظرفیت برای سرمایه‌گذاری در بندر امیرآباد هستند.

حمایت از صنایع فرآوری نهاده‌های دامی در پسکرانه

موسی‌پور درباره برنامه‌های بندر امیرآباد برای حمایت از توسعه زنجیره ارزش نهاده‌های دامی و مجموعه‌هایی مانند آرین پروتئین نیز گفت: برنامه‌های بندر در سه محور خدمات لجستیکی، توسعه زیرساخت‌ها و تسهیل فرآیندهای تجاری و اداری دنبال می‌شود.

وی توضیح داد: واگذاری اراضی پشتیبانی برای احداث کارخانه‌های تولید خوراک دام و طیور، سیلوهای مکانیزه و خطوط فرآوری فول‌فت، با هدف کوتاه‌تر شدن فاصله میان تخلیه و تولید، ازجمله اقدامات مورد توجه است. همچنین توسعه و افزایش ظرفیت سیلوهای مکانیزه نگهداری غلات و نهاده‌های دامی در پسکرانه بندر، امکان نگهداری طولانی‌تر مواد اولیه را فراهم می‌کند.

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد افزود: استفاده از مکنده‌های پرقدرت غلات و تجهیزات تخلیه سریع نیز با هدف کاهش دموراژ کشتی‌های حامل نهاده‌های دامی دنبال می‌شود.

وی ادامه داد: بهره‌برداری از اتصال ریلی داخل بندر و اسکله برای حمل یکسره نهاده‌های فراوری‌شده به نقاط مختلف کشور، یکی دیگر از ظرفیت‌های مهم امیرآباد است که می‌تواند هزینه حمل را در مقایسه با حمل جاده‌ای کاهش دهد.

موسی‌پور همچنین تصریح کرد: استفاده از موقعیت استراتژیک امیرآباد به‌عنوان پایلوت اصلی واردات غلات شمال کشور می‌تواند به تأمین پایدار خوراک دام و جلوگیری از اختلال در زنجیره تأمین کارخانه‌های مستقر در زون صنعتی بندر کمک کند.

وی درباره تسهیل فرآیندهای تجاری و اداری نیز اظهار کرد: امکان واردات مواد اولیه خام مانند سویا و غلات بدون پرداخت حقوق گمرکی، انجام فرآوری و

بسته‌بندی در داخل بندر و سپس صادرات یا ورود محصول به سرزمین اصلی، از ظرفیت‌هایی است که می‌تواند برای فعالان این حوزه مزیت ایجاد کند.

به گفته موسی‌پور، استقرار آزمایشگاه‌ها و نمایندگی‌های سازمان دامپزشکی، قرنطینه و استاندارد در محوطه بندر نیز با هدف کاهش فرآیندهای ارزیابی و تسریع در ترخیص محموله‌های دامی دنبال می‌شود. همچنین ارائه تسهیلات ترخیص اعتباری و انبارداری بلندمدت برای شرکت‌های تولیدی فعال در پسکرانه، می‌تواند به مدیریت سرمایه در گردش این مجموعه‌ها کمک کند.

آرین پروتئین؛ نمونه‌ای از پیوند بندر و صنعت

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد حضور مجموعه‌هایی مانند آرین پروتئین، از زیرمجموعه‌های افرا پروتئین، در منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد را نمونه‌ای از پیوند میان فعالیت بندری و صنایع ارزش‌آفرین دانست و گفت: حضور این سرمایه‌گذاران، کمک شایانی به تکمیل زنجیره تأمین و ایجاد ارزش افزوده کرده و سرمایه‌گذاری‌هایی از این دست، در ارتقای جایگاه امیرآباد به‌عنوان بندر نسل سوم مؤثر است.

وی افزود: بنادر نسل اول عمدتاً بر تخلیه و بارگیری متمرکز بودند و بنادر نسل دوم، خدمات انبارداری را نیز به این فعالیت‌ها اضافه کردند، اما بندر نسل سوم بر ایجاد ارزش افزوده در محدوده بندر، تکامل زنجیره تأمین و لجستیک و ارتباط نزدیک با صنایع پسکرانه استوار است.

موسی‌پور در ادامه توضیح داد: سرمایه‌گذاری آرین پروتئین موجب شده مواد اولیه خام مانند سویا، ذرت و نهاده‌های دامی وارداتی، بلافاصله پس از تخلیه از کشتی وارد خطوط فرآوری و سیلوهای مستقر در زون صنعتی بندر شوند.

این فرآیند با حذف جابه‌جایی‌های غیرضروری در زنجیره تأمین، هزینه‌های حمل‌ونقل، ریزش کالا و ضایعات را کاهش می‌دهد و مواد خام را به محصولات نهایی یا نیمه‌ساخته تبدیل می‌کند.

وی با بیان این که ورود مجموعه‌های متخصص صنعتی، ساختار اقتصادی بندر را از یک گذرگاه تجاری به یک هاب تولیدی-تجاری تغییر می‌دهد و زمینه ایجاد ارزش افزوده و تقویت زنجیره ارزش را فراهم می‌کند، افزود: در این مدل، نهاده‌های خام وارداتی می‌توانند به محصولاتی با ارزش افزوده بیشتر از جمله خوراک دام و طیور، کنسانتره‌ها و مکمل‌های پروتئینی تبدیل شوند که علاوه بر تأمین نیاز داخلی، ظرفیت صادرات مجدد نیز دارند.

مدیرکل بنادر و دریانوردی امیرآباد ادامه خاطرنشان کرد: برخلاف فعالیت‌های صرفاً تخلیه و بارگیری که ممکن است با نوسانات فصلی مواجه باشند، استقرار واحدهای صنعتی و تولیدی مرتبط با زنجیره تأمین پروتئین، اشتغال پایدار و مستمر در منطقه ایجاد می‌کند.

به گفته موسی‌پور، پیوند مستقیم بندر با زنجیره تولید پروتئین کشور، سرعت توزیع نهاده‌های حیاتی را افزایش داده و امکان ارسال محصولات فراوری شده از طریق شبکه ریلی به نقاط مختلف کشور را فراهم می‌کند؛ ظرفیتی که با الزامات لجستیک مدرن و کاهش جابه‌جایی‌های غیرضروری همخوانی دارد.

وی در پایان تأکید کرد: سرمایه‌گذاری مجموعه‌هایی مانند آرین پروتئین در بندر امیرآباد، نمونه‌ای از توسعه مبتنی بر بندر است و حضور این گروه از سرمایه‌گذاران نشان می‌دهد امیرآباد ظرفیت تبدیل شدن به یکی از هاب‌های صنایع غذایی و نهاده‌های دامی در حوزه دریای خزر را دارد و می‌تواند مسیر تبدیل کامل بندر به یک کانون لجستیکی-صنعتی نسل سوم را هموار کند.

فصل سوم

شرکت‌های زنجیره افرا پروتئین

03

زنجیره‌های توسعه؛ از مزرعه تا بازار

در این فصل تمرکز از سطح کلان به شرکت‌ها و حلقه‌های مختلف زنجیره می‌آید؛ شرکت‌های فعال در دام، طیور، تخم‌مرغ، آبزیان، خوراک و فرآوری نهاده‌ها معرفی می‌شوند و نقش هر مجموعه در تکمیل زنجیره ارزش افراتشریح می‌شود. محور اصلی فصل، سرمایه‌گذاری، تولید، یکپارچگی و ایجاد ارزش افزوده در حلقه‌های مختلف زنجیره پروتئین است.

افرا
هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

گروه تولیدی مرغ اروم چکاوک
OroumChakavak Group

گروه تولیدی مرغ اروم چکاوک

زنجیره‌ای یکپارچه از جوجه تا گوشت مرغ

با برخورداری از واحدهای مرغ اجداد و مادر، جوجه‌کشی، مرغداری گوشتی، کشتارگاه صنعتی و همچنین کارخانجات دان آماده، یکی از بزرگ‌ترین زنجیره‌های تولید گوشت مرغ در غرب کشور است.

+۴۰	+۷۶۰	+۶۵	+۲۰ هزار تن
سال فعالیت	کارکنان مستقیم	مجموعه و واحد تولیدی	ظرفیت تولید کامل زنجیره

افرا
پروتئین

آذربایجان غربی، ارومیه، خیابان شهید دستغیب(مافی)، ابتدای خیابان مدیریت، پلاک ۷

۰۴۴ - ۳۲۳۲۵۰۳۴

غیبعلی قاسمی

مدیرعامل گروه تولیدی اروم چکاوک

اروم چکاوک؛ زنجیره‌ای یکپارچه برای تولید پایدار گوشت مرغ

صنعت طیور ایران در سال‌های اخیر با چالش‌هایی همچون نوسانات قیمت نهاده‌ها، محدودیت نقدینگی، تغییر سیاست‌های ارزی و حمایتی، بی‌ثباتی مقررات و دشواری‌های صادراتی مواجه بوده است. در چنین وضعیتی، حرکت به سمت زنجیره‌های یکپارچه تولید می‌تواند با کاهش هزینه‌های سربار، حذف واسطه‌های غیرضروری، کنترل فرآیند تولید و افزایش بهره‌وری، بخشی از ریسک‌های موجود در صنعت را مدیریت کند.

گروه تولیدی اروم چکاوک از جمله مجموعه‌هایی است که با رویکرد ایجاد یک زنجیره کامل تولید گوشت مرغ، طی چند دهه فعالیت خود تلاش کرده است حلقه‌های مختلف تولید، از مرغ اجداد و مرغ مادر تا جوجه‌کشی، تولید خوراک، پرورش مرغ گوشتی، کشتار، بسته‌بندی و عرضه را در یک ساختار منسجم گرد هم آورد.

قاسمی، مدیرعامل گروه تولیدی اروم چکاوک، در گفت‌وگوی اختصاصی با ما، ضمن تشریح روند شکل گیری و توسعه این مجموعه، از فلسفه ایجاد زنجیره یکپارچه، مزیت‌های این مدل در کنترل هزینه و کیفیت، چالش‌های صنعت طیور، وضعیت صادرات، برنامه‌های توسعه‌ای اروم چکاوک و الزامات سیاست‌گذاری برای حفظ پایداری تولید سخن گفت.

از یک ایده تولیدی تا شکل گیری زنجیره صفر تا صد

قاسمی با اشاره به سابقه بیش از چهار دهه فعالیت خود در صنعت طیور اظهار کرد: علاقه به فعالیت‌های تولیدی از سال‌های نوجوانی در مسیر زندگی او شکل گرفته و فعالیت خانوادگی در صنعت مرغداری نیز در انتخاب این مسیر، بی‌تأثیر نبوده است.

وی درباره فلسفه شکل گیری این مجموعه توضیح داد: ایجاد شرکت در سال ۱۳۶۴ با هدف ایجاد انسجام در فرآیند پرورش و تولید و تمرکز فعالیت‌های تولیدی در یک چارچوب حقوقی و سازمان‌یافته دنبال شد.

به گفته مدیرعامل گروه تولیدی اروم چکاوک، تجربه فعالیت در صنعت طیور به‌تدریج این ضرورت را آشکار کرد که استمرار تولید و ارتقای کمی و کیفی آن، به‌ویژه با هدف تأمین پایدار پروتئین موردنیاز جامعه، نیازمند شکل گیری ساختاری گسترده‌تر است؛ ساختاری که بتواند با کاهش رقابت‌های درون‌بخشی، جلوگیری از موازی کاری و استفاده بهینه از ظرفیت‌های تخصصی، فرآیند تولید را در قالب یک زنجیره واحد مدیریت کند.

وی افزود: در کنار اهداف اقتصادی و تولیدی، ایجاد اشتغال و استفاده از ظرفیت‌های تخصصی موجود در استان آذربایجان غربی نیز از دیگر اهداف شکل گیری این مجموعه بوده است.

بر همین اساس، پس از طی فرآیندهای قانونی و اخذ مجوز زنجیره یکپارچه صفر تا صد تولید گوشت مرغ، اروم چکاوک توسعه فعالیت‌های خود را در بخش‌های مختلف دنبال کرد و امروز مجموعه‌ای متشکل از یک واحد مرغ اجداد، ۱۲ مزرعه مرغ مادر، یک واحد جوجه کشی، حدود ۶۰ فارم مرغ گوشتی در قالب‌های مالکیتی، استیجاری و مشارکتی، سه کارخانه تولید دان آماده شامل فارغ دان، شتاب آذر و دانه طلای آذربایجان، یک کشتارگاه صنعتی طیور با ظرفیت کشتار ۶ هزار قطعه در ساعت و واحد دارو، درمان و خدمات کلینیکی و بهداشتی طیور را در اختیار دارد.

در بخش عرضه نیز بیش از ۶۰ فروشگاه زنجیره‌ای عرضه مستقیم گوشت مرغ و محصولات قطعه‌بندی و بیش از ۳۲۰ مرکز عرضه محصولات مرغی راه‌اندازی شده است.

قاسمی با اشاره به سهم این مجموعه در تأمین بازار استان اظهار کرد: اروم چکاوک در حال حاضر حدود ۲۴ درصد و در برخی مقاطع تا ۳۰ درصد گوشت مرغ موردنیاز آذربایجان غربی را تأمین می‌کند و ماهانه حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار کیلوگرم گوشت مرغ و محصولات قطعه‌بندی تولید و در نقاط مختلف استان عرضه می‌شود.

این مجموعه همچنین با ایجاد اشتغال مستقیم برای حدود ۸۰۰ نفر، طی سال‌های فعالیت خود موفق به کسب عناوینی همچون تعاونی برتر ملی در سه دوره، قهرمان ملی تولید، صادرکننده برگزیده در دو دوره، کارآفرین برگزیده در دو دوره، زنجیره نمونه استانی در سال ۱۴۰۰، واحد نمونه صنعت سلامت‌محور کشور در سال ۱۴۰۱ و کارآفرین برتر ملی و کشوری در سال ۱۴۰۱ شده است.

یکپارچگی زنجیره؛ ابزاری برای کنترل هزینه و کیفیت

مدیرعامل اروم چکاوک یکپارچگی زنجیره تولید را یکی از مهم‌ترین مزیت‌های ساختار اروم چکاوک دانست و گفت: تمرکز نیروها و منابع در یک سازمان واحد، حذف بخشی از رقابت‌های درون‌بخشی و کاهش همپوشانی هزینه‌های سربار، می‌تواند به کاهش هزینه تمام‌شده محصول کمک کند.

وی افزود: ایجاد ارزش‌افزوده در حلقه‌های مختلف زنجیره، امکان نظارت مستمر بر عوامل تولید و اجرای پروتکل‌های یکسان در بخش‌های مختلف، از دیگر مزیت‌های این مدل است. در کنار این موارد، حذف برخی واسطه‌ها از چرخه تولید نیز می‌تواند فرآیند تولید تا عرضه را کوتاه‌تر و کارآمدتر کند.

به گفته قاسمی، یکپارچگی زمانی بیشترین اثربخشی را خواهد داشت که تمام حلقه‌های زنجیره نه به‌صورت منفک، بلکه در قالب یک سیستم هماهنگ و مبتنی بر استانداردهای واحد مدیریت شوند.

صنعت طیور زیر فشار تصمیمات ناپایدار

مدیرعامل اروم چکاوک با اشاره به چالش‌های سال‌های اخیر صنعت طیور اظهار کرد: افزایش قیمت نهاده‌ها، مشکلات تأمین ارز، تغییر سیاست‌های

حمایتی، افزایش هزینه های تولید و تصمیمات مقطعی، هزینه های سنگینی را به فعالان این صنعت تحمیل کرده است.

وی معتقد است: بخش قابل توجهی از مشکلات صنعت طیور همچنان پابرجاست و در شرایطی که این صنعت سهم قابل توجهی در اشتغال و تأمین امنیت غذایی کشور دارد، برخی تصمیمات خلق الساعه و مداخلات غیرکارشناسی می تواند بر پیچیدگی مشکلات بیفزاید.

قاسمی در ادامه تأکید کرد: بخش خصوصی برای عبور از این شرایط نیازمند سیاست گذاری باثبات، قابل پیش بینی و مبتنی بر واقعیت های اقتصادی تولید است.

وی همچنین با اشاره به حضور خود در مجامع صنفی اظهار کرد: پیگیری مسائل صنعت از مسیر تشکل های تخصصی و رایزنی با مسئولان دولتی ازجمله اقداماتی است که برای کاهش هزینه های ناشی از مشکلات و تسهیل فعالیت تولیدکنندگان دنبال می شود.

مرغ اجداد و جوجه کشی؛ نقطه آغاز کیفیت ژنتیکی

مدیرعامل اروم چکاوک حفظ کیفیت ژنتیکی و سلامت گله را یکی از حساس ترین بخش های زنجیره تولید عنوان کرد و گفت: مدیریت مرغ اجداد و کارخانه جوجه کشی به دلیل نقش مستقیم آن ها در کیفیت گله های مادر و درنهایت مرغ گوشتی، نیازمند استانداردهای دقیق و کنترل های مستمر است.

به گفته وی، در بخش مرغ اجداد، حفظ و تفکیک خطوط ژنتیکی اهمیت ویژه ای دارد و در خطوط A و C، فرآیند سلکسیون در دو مرحله و با نظارت کارشناسان ارشد اروم چکاوک انجام می شود.

قاسمی افزود: در کارخانه جوجه کشی نیز تمامی الزامات بهداشتی و مقررات سازمان دامپزشکی رعایت می شود و علاوه بر آزمایش های دوره ای سازمان و مدیریت دامپزشکی، کنترل ها و آزمایش های میان دوره ای نیز از سوی مجموعه اروم چکاوک انجام می گیرد.

این رویکرد موجب می شود کنترل کیفیت از نخستین حلقه های زنجیره آغاز شود و سلامت و کیفیت جوجه یک روزه به عنوان یکی از نهاده های اصلی تولید مرغ گوشتی، تحت نظارت مستمر قرار داشته باشد.

صادرات؛ حلقه ای که نیازمند ثبات سیاست گذاری است

صادرات مرغ منجمد یکی از حوزه های مهم فعالیت اروم چکاوک در سال های گذشته بوده است. این مجموعه در سال های مختلف به عنوان صادرکننده برگزیده بخش کشاورزی انتخاب شده و در سال های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸، صادرات آن به کشورهایی همچون عراق، افغانستان، اقلیم کردستان، عمان، مغولستان و کویت به اوج رسید.

مدیرعامل اروم چکاوک افزایش تولید را پیش شرط مهم توسعه صادرات دانست و گفت: ظرفیت های فیزیکی و زیرساختی کشور امکان افزایش تولید گوشت مرغ را فراهم کرده است و افزایش تولید می تواند ضمن تأمین پایدار نیاز داخلی، هزینه تمام شده را نیز کاهش دهد.

وی درعین حال تصریح کرد: افزایش تولید باید بر اساس برنامه ای جامع انجام شود تا از یک سو فشار مضاعفی بر تولیدکننده وارد نکند و از سوی دیگر، امکان مدیریت مازاد تولید و هدایت آن به بازارهای صادراتی فراهم باشد.

قاسمی در ادامه بر ضرورت تدوین یک برنامه صادراتی مستمر و غیرمقطعی تأکید کرد و گفت: تولیدکننده برای حضور در بازارهای بین المللی باید بتواند روی استمرار صادرات حساب کند و ممنوعیت های ناگهانی صادراتی، اعتبار تولیدکننده ایرانی را در بازارهای خارجی خدشه دار می کند.

به گفته وی، در برخی موارد تولیدکنندگان پس از انعقاد قرارداد با خریداران خارجی، تولید محصول و حتی بارگیری محموله، در مرز با ممنوعیت صادرات مواجه شده اند؛ اتفاقی که علاوه بر تحمیل زیان مستقیم، اعتماد طرف های خارجی به صادرکنندگان ایرانی را نیز کاهش می دهد.

مدیرعامل اروم چکاوک خاطرنشان کرد: در شرایطی که بخشی از تولیدات منجمد در سردخانه ها باقی مانده است، استمرار ممنوعیت های صادراتی می تواند هزینه نگهداری محصول و فشار مالی بر تولیدکننده را افزایش دهد.

عبور جوجه ریزی کشور از ۱۳۰ میلیون قطعه؛ مازاد تولید در انتظار بازار صادرات

قاسمی با اشاره به وضعیت تولید کشور اظهار کرد: جوجه ریزی ماهانه کشور

از مرز ۱۳۰ میلیون قطعه عبور کرده و برآورد می‌شود حاصل این میزان جوجه‌ریزی، حداقل ۲۴۰ هزار تن گوشت مرغ در ماه باشد.

به گفته وی، با توجه به کاهش سرانه مصرف گوشت مرغ، در چنین سطحی از تولید، امکان ایجاد مازاد وجود دارد و این مازاد باید با برنامه‌ریزی مناسب به بازارهای صادراتی هدایت شود.

مدیرعامل اروم چکاوک نیاز ماهانه کشور را با جوجه‌ریزی حدود ۱۱۰ میلیون قطعه قابل تأمین دانست و گفت: هر میزان جوجه‌ریزی بالاتر از این سطح، در صورت استمرار و مدیریت صحیح، می‌تواند ظرفیت صادراتی ایجاد کند و به پویایی صنعت طیور و اقتصاد کشور کمک کند.

وی همچنین بر ضرورت مشارکت جدی شبکه بانکی در تأمین مالی تولید تأکید کرد و گفت: بانک‌ها باید بدون بروکراسی‌های دست‌وپاگیر و با سازوکارهای متناسب با نیاز تولید، از سرمایه در گردش واحدهای طیور حمایت کنند.

ظرفیت ۲۰ هزار تنی تولید گوشت مرغ در اروم چکاوک

مدیرعامل اروم چکاوک درباره ظرفیت‌های تولیدی این مجموعه اظهار کرد: تولید سالانه گوشت مرغ زنجیره اروم چکاوک حدود ۲۰ هزار تن است که از سوی کشتارگاه صنعتی خوش‌پخت انجام می‌شود.

بر اساس اعلام وی، واحدهای مرغ مادر اروم چکاوک در سال ۱۴۰۴ حدود ۱۸ میلیون و ۳۱۰ هزار قطعه جوجه یک‌روزه تولید کرده‌اند و سه کارخانه تولید دان آماده این مجموعه نیز درمجموع حدود ۷۰ هزار تن ظرفیت تولید دارند.

در کنار محصولات اصلی، تولید محصولاتی همچون کود مرغی، آلایش مرغ، پودر گوشت، تخم‌مرغ خوراکی و گوشت مرغ مادر برای مصارف صنعتی نیز در مجموعه انجام می‌شود؛ موضوعی که نشان‌دهنده گستردگی فعالیت زنجیره و تلاش برای استفاده حداکثری از ظرفیت‌های تولیدی است.

اروم چکاوک در مسیر جهش تولید؛ از توسعه ظرفیت‌ها تا مگاپروژه ۱۶۰ هکتاری گولان

قاسمی با اشاره به برنامه‌های توسعه‌ای این مجموعه گفت: توسعه

زیرساخت‌های موجود و افزایش ظرفیت تولید، بخش مهمی از برنامه‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت اروم چکاوک را تشکیل می‌دهد.

بر این اساس، تجهیز و توسعه بیشتر کارخانه دان شتاب آذر که در حال حاضر به‌صورت اختصاصی خوراک واحدهای مرغ مادر زنجیره را تولید می‌کند، در دستور کار قرار دارد.

همچنین فاز دوم کارخانه جوجه کشی زرین پر با هدف دو برابر کردن ظرفیت پذیرش تخم‌مرغ و رساندن ظرفیت آن به ۲۰ میلیون قطعه در سال، از دیگر پروژه‌های توسعه‌ای مجموعه است.

علاوه بر این، نوسازی و افزایش ظرفیت واحد مرغ گوشتی سپورغان از ۴۰ هزار قطعه به ۲۴۰ هزار قطعه نیز در برنامه قرار دارد.

یکی از پروژه‌های بزرگ‌تر اروم چکاوک، آغاز عملیات اجرایی مگاپروژه شهرک کشاورزی و دام‌پروری گولان است؛ پروژه‌ای که در زمینی به مساحت ۱۶۰ هکتار و با ظرفیت ۳۰۰ هزار قطعه مرغ مادر در چهار مزرعه طراحی شده است.

قیمت تمام‌شده؛ حلقه مفقوده سیاست‌گذاری بازار مرغ

مدیرعامل اروم چکاوک در ادامه با اشاره به ضرورت ایجاد تعادل میان قدرت خرید مصرف‌کننده و استمرار فعالیت اقتصادی تولیدکننده، افزود: تولید محصول با پایین‌ترین قیمت تمام‌شده ممکن و حفظ کیفیت محصول در سطح استانداردهای جهانی، دو مؤلفه تعیین‌کننده در این خصوص است.

وی معتقد است: زیرساخت‌های کشور، ظرفیت تولید سالانه حدود ۳ میلیون تن گوشت مرغ را دارند و مسئله اصلی در مقطع کنونی، بیش از آن‌که کمبود ظرفیت تولید باشد، به تأمین کمی و کیفی نهاده‌ها و نقدینگی موردنیاز برای خرید آن‌ها بازمی‌گردد.

از سوی دیگر، تأمین مالی یکی از الزامات اساسی استمرار تولید است و بانک‌های عامل باید با حمایت دولت، سازوکارهای عملیاتی و قابل‌دسترسی برای تأمین سرمایه در گردش تولیدکنندگان صنعت طیور ایجاد کنند.

وی همچنین کیفیت نهاده‌ها را عاملی تعیین‌کننده در بهره‌وری تولید دانست و گفت: در برخی موارد، کیفیت نامناسب نهاده‌ها موجب کاهش وزن‌گیری مرغ‌ها شده و باعث می‌شود گله به‌جای رسیدن به میانگین وزنی حدود ۲.۷ کیلوگرم، در وزن حدود ۲.۲ کیلوگرم به کشتار برسد. چنین کاهشی در مقیاس ملی می‌تواند به کاهش قابل‌توجه حجم تولید منجر شود.

قاسمی با اشاره به ظرفیت‌های استان آذربایجان غربی اظهار کرد: برای تأمین نیاز استان، جوجه‌ریزی ماهانه حدود ۴ میلیون قطعه موردنیاز است که در صورت تأمین به‌موقع و با کیفیت نهاده‌ها، امکان تولید حدود ۸ هزار تن گوشت مرغ در ماه و حدود ۳۱۰ تن مرغ زنده در روز وجود خواهد داشت.

به گفته وی، ظرفیت بالقوه تولید استان در صورت فعال شدن ظرفیت‌های بلااستفاده و استفاده از پتانسیل‌های موجود، سالانه حدود ۱۵۰ هزار تن برآورد می‌شود.

مدیرعامل اروم چکاوک بر ضرورت نظارت دقیق بر زنجیره تأمین نهاده‌ها تأکید کرد و گفت: نحوه فروش، زمان تحویل و کیفیت نهاده‌ها باید به‌صورت دقیق و مؤثر تحت نظارت قرار گیرد؛ چراکه اصلاح این فرآیند می‌تواند به ارتقای کمی و کیفی تولید و درنهایت کاهش قیمت تمام‌شده گوشت مرغ منجر شود.

اروم چکاوک؛ توسعه زنجیره در مسیر افزایش بهره‌وری

تجربه اروم چکاوک نشان می‌دهد در صنعتی مانند طیور، مزیت رقابتی تنها از افزایش ظرفیت تولید به دست نمی‌آید؛ بلکه کنترل حلقه‌های مختلف زنجیره، از ژنتیک و جوجه‌کشی تا خوراک، پرورش، کشتار، فرآوری و عرضه، می‌تواند نقش تعیین کننده‌ای در کاهش هزینه و افزایش بهره‌وری داشته باشد.

این مجموعه اکنون در شرایطی برنامه توسعه خود را دنبال می کند که صنعت طیور کشور هم‌زمان با ضرورت افزایش تولید، با چالش‌هایی همچون تأمین نقدینگی، کیفیت و دسترسی به نهاده‌ها، سیاست‌های صادراتی و قیمت‌گذاری مواجه است. در چنین وضعیتی، توسعه زنجیره‌های یکپارچه می‌تواند بخشی از ریسک‌های تولید را کاهش دهد و زمینه را برای مدیریت بهتر منابع و استمرار عرضه فراهم کند.

تولید نیازمند اقتصاد قابل پیش‌بینی است

قاسمی در جمع‌بندی دیدگاه خود درباره آینده صنعت طیور، بر ضرورت تقویت نقش بخش خصوصی و تغییر رویکرد دولت از مداخله مستقیم به نظارت و تنظیم‌گری تأکید کرد.

به گفته وی، تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که سیاست‌های دستوری و مداخلات مستقیم در بازار، لزوماً به حفظ تعادل میان تولیدکننده و مصرف کننده منجر نشده و در برخی مقاطع حتی فشار بیشتری بر تولیدکنندگان وارد کرده است.

مدیرعامل اروم چکاوک همچنین آزادسازی واقعی نرخ نهاده‌ها و حرکت به سمت حاکمیت اصول عرضه و تقاضا را یکی از الزامات اصلاح ساختار اقتصادی صنعت طیور دانست و تصریح کرد: عبور از چالش‌های موجود بیش از هر چیز به ثبات مقررات، دسترسی پایدار به نهاده، تأمین نقدینگی، سیاست صادراتی قابل پیش‌بینی و کاهش مداخلات دستوری نیاز دارد؛ مجموعه‌ای از الزامات که در صورت تحقق، می‌تواند ظرفیت‌های گسترده این صنعت را به تولید پایدار، رقابت‌پذیر و اقتصادی تبدیل کند.

افرا
هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

گروه سرو

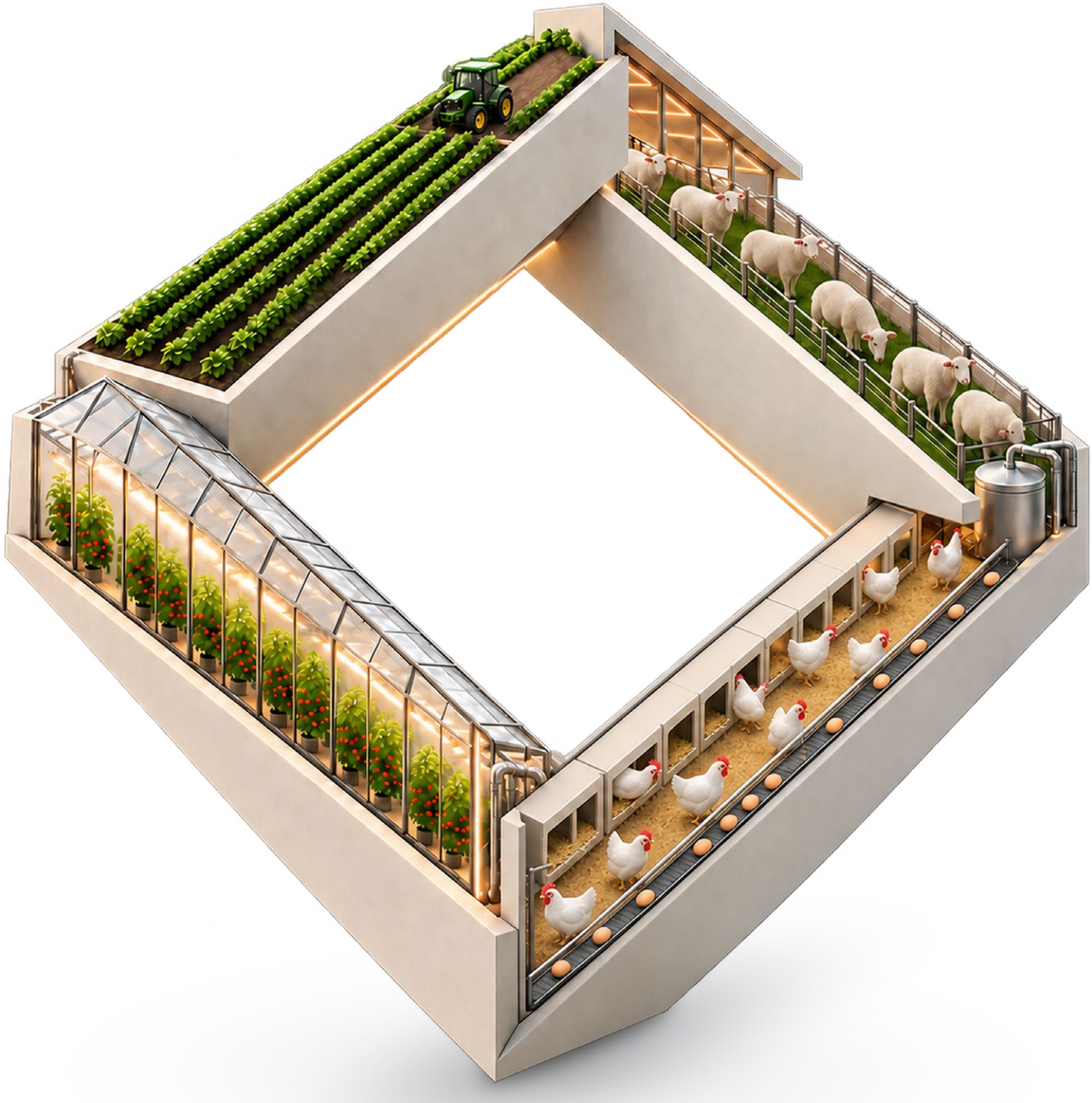
گروه سرو

توسعه یکپارچه در زنجیره دامپروری

گروه سرو، با بیش از ۷۵۰ هکتار وسعت در استان قزوین، مالک بزرگ‌ترین مزرعه گوسفند شیری خاورمیانه و یکی از بزرگ‌ترین مجتمع‌های مرغ تخم‌گذار کشور است.
گروه سرو با حضور در حوزه‌های دامپروری، طیور، زراعت، باغبانی، گلخانه و صنایع تبدیلی، به دنبال ایجاد یک مجموعه چندبخشی و تکمیل زنجیره تولید در بخش کشاورزی و غذاست.

+۵	+۲۰ هزار راس	+۳ هزار تن	+۳۰۰ تن
سال فعالیت	گوسفند زنده	تولید شیر در سال	تولید خوراک طیور در سال

افرا
پروتئین

تهران، خیابان نلسون ماندلا، خیابان یزدان پناه، پلاک ۲، طبقه سوم

۰۲۱ - ۹۲۰۰۲۹۹۹

کشت و صنعت اینچه برون صحرا

مهرداد طباطبایی

مدیرعامل اینچه‌برون صحرا

اینچه‌برون، سکوی توسعه زنجیره گوشت در شمال کشور

مجموعه فراگیر اینچه‌برون صحرا در شمال استان گلستان و منطقه مرزی اینچه‌برون، با هدف توسعه زنجیره تأمین گوشت قرمز فعالیت می‌کند. این مجموعه با تکیه بر ظرفیت‌های دامپروری منطقه و بهره‌گیری از موقعیت تجاری و لجستیکی مرز، در حوزه‌های تأمین دام، کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع گوشت فعال است و در مسیر تبدیل‌شدن به یکی از مراکز مهم این صنعت در منطقه قرار دارد.

بر همین اساس، مهرداد طباطبایی، مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا ضمن تشریح برنامه‌ها و ظرفیت‌های این مجموعه در حوزه تولید، تأمین، کشتار، فرآوری، واردات و توزیع گوشت، اظهار کرد: رویکرد این شرکت صرفاً اداره یک کشتارگاه نیست، بلکه ایجاد یک زنجیره یکپارچه از تولید و تأمین دام و نهاده تا کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و عرضه محصول نهایی است.

طباطبایی با اشاره به سابقه فعالیت خود در حوزه‌های صنعتی، صنایع غذایی و پروتئینی، دامپروری، تولید، توزیع، واردات و صادرات افزود: این تجربه چندوجهی، زمینه شکل‌گیری و توسعه مجموعه فراگیر اینچه‌برون صحرا را فراهم کرده است؛ مجموعه‌ای که با هدف ایجاد یک زنجیره منسجم و یکپارچه در صنعت گوشت شکل گرفته و تلاش دارد با استفاده از ظرفیت‌های منطقه، از مرحله تأمین دام تا عرضه محصول نهایی، نقش مؤثرتری در این زنجیره ایفا کند.

وی افزود: انتخاب اینچه‌برون به‌عنوان محل توسعه این مجموعه، بر مبنای چند مزیت اساسی انجام شده است؛ از یک سو این منطقه از ظرفیت قابل‌توجه دامپروری برخوردار است و از سوی دیگر، موقعیت مرزی و ارتباط آن با کشورهای شمالی، امکان استفاده از ظرفیت تجارت و واردات قانونی دام را فراهم می‌کند.

همچنین نزدیکی مجموعه به مراکز تولید دام در استان گلستان و مناطق پیرامونی، موجب کاهش فاصله حمل، هزینه‌های لجستیکی و افت و استرس دام پیش از کشتار می‌شود و در کنار آن، ارتباط مستقیم با دامداران می‌تواند زمینه ایجاد یک شبکه پایدار تأمین و بازار مطمئن برای تولیدکنندگان را فراهم کند.

تأمین مستمر دام مستلزم چیست؟

طباطبایی با تأکید بر این‌که تأمین مستمر دام یکی از ارکان اصلی پایداری فعالیت کشتارگاه است، گفت: مدل تأمین دام در این مجموعه بر سه محور استوار است؛ خرید مستقیم از دامداران منطقه و استان‌های پیرامونی، تولید دام در واحد پرورش صنعتی مجموعه و استفاده از ظرفیت واردات قانونی دام از کشورهای منطقه، به‌ویژه قزاقستان.

وی تصریح کرد: این تنوع در منابع تأمین موجب می‌شود مجموعه به یک بازار یا یک منبع خاص وابسته نباشد و بتواند متناسب با شرایط عرضه، قیمت و نیاز بازار، ترکیب مناسبی از منابع مختلف را مدیریت کند.

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا اضافه کرد: یکی از اقدامات مهم مجموعه، راه‌اندازی و توسعه واحد پرورش گوسفند صنعتی است. در حال حاضر حدود ۷ تا ۱۰ هزار رأس دام مولد در این مجموعه وجود دارد و این ظرفیت در حال توسعه است. هدف از این سرمایه‌گذاری، تأمین بخشی از نیاز کشتارگاه از طریق تولید داخلی و ایجاد امکان برنامه‌ریزی دقیق‌تر برای تأمین دام و کنترل کیفیت آن است.

علاوه بر این، مجموعه فراگیر اینچه برون صرفاً یک کشتارگاه خریدار دام نیست، بلکه در تلاش است زنجیره‌ای شکل دهد که از تولید دام آغاز شود و تا کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع ادامه پیدا کند.

ظرفیت کشتار روزانه ۱۶۰۰ رأس دام در مجموعه اینچه‌برون صحرا

طباطبایی درباره ظرفیت عملیاتی کشتارگاه فراگیر اینچه‌برون صحرا گفت: این مجموعه در وضعیت فعلی به‌طور متوسط روزانه حدود ۱۰۰ رأس دام سنگین و هزار و ۵۰۰ رأس دام سبک را کشتار می‌کند و زیرساخت‌های موجود قابلیت توسعه و افزایش این ظرفیت را دارد.

این مجموعه همچنین در کنار سالن‌ها و خطوط کشتار دام سبک و سنگین، دارای سالن بسته‌بندی گوشت، امکانات انجماد و نگهداری، ظرفیت بسته‌بندی گوشت به‌صورت بشقابی بوده و از زیرساخت‌های لازم برای توسعه فرآوری محصولات پروتئینی برخوردار است.

به گفته وی، توسعه سردخانه و زنجیره سرد نیز متناسب با افزایش تولید در دستور کار قرار دارد و یکی از نقاط قوت مجموعه، امکان حرکت از فروش صرفاً لاشه به سمت فرآوری، بسته‌بندی و عرضه محصول نهایی با ارزش‌افزوده بالاتر است.

هدف‌گذاری برای تبدیل اینچه‌برون به هاب منطقه‌ای گوشت

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا، چشم‌انداز اصلی مجموعه را تبدیل کشتارگاه اینچه‌برون از یک واحد محلی به یک مرکز منطقه‌ای تأمین، کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع گوشت عنوان کرد و گفت: هدف ما این است که در یک زنجیره منسجم، تولید علوفه و خوراک، پرورش دام، تأمین دام، کشتار، فرآوری، بسته‌بندی، انجماد و توزیع تا حد امکان در یک شبکه اقتصادی مدیریت شود.

وی ادامه داد: موقعیت جغرافیایی اینچه‌برون در کنار ظرفیت دامپروری استان گلستان، دسترسی به مرز و بازارهای شمالی و همچنین برخورداری از واحد پرورش صنعتی، این امکان را ایجاد کرده است که این مجموعه به یک «هاب منطقه‌ای زنجیره گوشت» تبدیل شود.

در این مدل، دامداران منطقه و استان‌های هم‌جوار، واحد پرورش صنعتی مجموعه و ظرفیت واردات دام، سه منبع اصلی تأمین خواهند بود و دام پس از ورود به زنجیره، در کشتارگاه فرآوری و بسته‌بندی‌شده و از طریق شبکه توزیع به بازارهای مصرف ارسال می‌شود.

مهم‌ترین ریسک زنجیره تأمین گوشت

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا با اشاره به چالش‌های زنجیره تأمین گوشت قرمز اظهار کرد: یکی از بنیادی‌ترین ریسک‌های این زنجیره، پایداری و قیمت تأمین خوراک و علوفه دام است؛ چراکه افزایش قیمت نهاده و علوفه، کاهش تولید، نوسانات اقلیمی و هزینه‌های حمل‌ونقل مستقیماً بر قیمت تمام‌شده دام و درنهایت قیمت گوشت اثر می‌گذارد.

وی افزود: دسترسی مناسب منطقه اینچه‌برون به ظرفیت‌های تولید علوفه و خوراک دام، یک مزیت راهبردی محسوب می‌شود و می‌تواند با کاهش هزینه حمل، زمینه ارتباط نزدیک‌تر میان تولید علوفه، دامپروری و کشتار را فراهم کند.

توسعه واحد پرورش صنعتی در مجموعه نیز با همین نگاه انجام شده است

تا بخشی از زنجیره تولید در اختیار مجموعه باشد و امکان برنامه‌ریزی برای خوراک، کنترل جیره، مدیریت رشد و تولید دام و پیش‌بینی میزان دام قابل‌عرضه به کشتارگاه افزایش پیدا کند.

برنامه اینچه‌برون صحرا برای کسب ۱۰ درصد از سهم بازار واردات گوشت

طباطبایی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به فعالیت مجموعه در حوزه واردات گوشت گفت: شرکت فراگیر اینچه‌برون در کنار فعالیت‌های تولیدی و کشتارگاهی، در حوزه تأمین و واردات گوشت نیز فعال است.

وی با بیان این که در سال گذشته از مجموع حدود ۹۰ هزار تن گوشت وارداتی کشور، حدود ۵ تا ٦ هزار تن توسط این مجموعه وارد شده است، اظهار کرد: این میزان معادل حدود ٦ تا ۷ درصد از کل واردات گوشت کشور بوده و نشان‌دهنده ظرفیت عملیاتی مجموعه در حوزه تأمین و تجارت گوشت است.

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا ادامه داد: با توجه به ظرفیت‌های مالی، تجاری و لجستیکی مجموعه و زیرساخت‌های موجود در حوزه کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع و هدف‌گذاری مناسب، سهم این مجموعه از بازار واردات گوشت کشور در سال جاری، به حدود ۱۰ درصد رسیده است.

وی تأکید کرد: هدف مجموعه صرفاً افزایش حجم واردات نیست، بلکه ایجاد یک زنجیره پایدار تأمین گوشت از مبدأ تولید و واردات تا کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع در داخل کشور است.

نبود تناسب سقف ثبت سفارش با توان مالی؛ چالشی مهم در توسعه واردات

طباطبایی یکی از مهم‌ترین چالش‌های موجود در مسیر توسعه واردات را متناسب نبودن سقف ثبت سفارش و ظرفیت‌های تخصیص‌یافته با توان مالی و عملیاتی مجموعه دانست و گفت: سقف ثبت سفارش باید متناسب با عملکرد، توان تأمین مالی و ظرفیت واقعی واردکنندگان تعیین شود تا امکان برنامه‌ریزی بلندمدت و افزایش سهم بازار فراهم شود.

وی همچنین تعدد مجوزها و فرآیندهای مرتبط با واردات دام زنده و الزامات دامپزشکی را از دیگر موضوعات قابل‌توجه عنوان کرد و افزود: تسهیل و هماهنگ‌سازی فرآیندها، ضمن حفظ کامل الزامات بهداشتی و قرنطینه‌ای، می‌تواند استفاده از ظرفیت مرزی اینچه‌برون را افزایش دهد.

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا همچنین به تغییر مسیرهای حمل‌ونقل بین‌المللی اشاره کرد و گفت: محدودیت‌ها و تغییرات ایجادشده در برخی مسیرهای واردات گوشت، از جمله مسیر برزیل-جبل‌علی، موجب

شده است مجموعه از مسیر مرسین استفاده کند؛ مسیری که در برخی مقاطع به دلیل محدودیت ظرفیت بندری با مشکلاتی در تخلیه و جابه‌جایی کالا مواجه است و این مسئله می‌تواند زمان و هزینه لجستیک واردات را افزایش دهد.

وی تأمین و تخصیص ارز را نیز یکی دیگر از چالش‌های مهم دانست و گفت: فاصله زمانی میان ورود کالا و تخصیص ارز، به‌ویژه در شرایط افزایش نرخ ارز، ریسک مالی قابل توجهی برای واردکننده ایجاد می‌کند و در برخی موارد می‌تواند موجب کاهش حاشیه سود یا حتی زیان در برخی محموله‌ها شود.

لزوم ایجاد رقابت عادلانه میان کشتارگاه‌های رسمی و غیررسمی

طباطبایی با اشاره به تداوم بخشی از کشتار دام خارج از شبکه رسمی اظهار کرد: این مسئله حاصل مجموعه‌ای از عوامل اقتصادی، لجستیکی، فرهنگی و نظارتی است و برای حل آن باید در کنار تقویت نظارت، استفاده از کشتارگاه‌های رسمی ازنظر اقتصادی نیز برای دامدار و خریدار جذاب باشد.

وی افزود: کاهش هزینه و تسهیل دسترسی به کشتارگاه‌های مجاز، ایجاد نظام خرید مستقیم و قراردادی، پرداخت سریع و شفاف، قیمت‌گذاری رقابتی و ارائه خدمات مناسب می‌تواند انگیزه فعالان زنجیره را برای استفاده از شبکه رسمی افزایش دهد.

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا تأکید کرد: کشتارگاه صنعتی نباید صرفاً یک الزام نظارتی تلقی شود، بلکه باید برای دامدار و خریدار دارای مزیت اقتصادی باشد. در کنار آن، نظارت بر حلقه‌های غیررسمی زنجیره، به‌ویژه حمل‌ونقل، مراکز عرضه و فروش گوشت، باید تقویت شود تا عرضه گوشت فاقد کنترل‌های بهداشتی و قابلیت رهگیری، کاهش پیدا کند.

وی همچنین خاطرنشان کرد: هدف نهایی نباید صرفاً مقابله با کشتار غیرمجاز باشد؛ بلکه باید شرایطی ایجاد شود که کشتارگاه مجاز ازنظر اقتصادی و خدماتی، انتخاب اول دامدار و بازار باشد.

بسته پیشنهادی به دولت برای سامان‌بخشی زنجیره تأمین گوشت

طباطبایی مهم‌ترین مطالبه مجموعه از دولت را ایجاد یک بسته حمایتی و تنظیم‌گری برای تقویت کشتارگاه‌های صنعتی و ساماندهی کشتار خارج از شبکه رسمی عنوان کرد.

وی گفت: کشتارگاه‌های صنعتی با هزینه‌های قابل‌توجهی در حوزه انرژی، نیروی انسانی، نگهداری تجهیزات، تأمین دام، سرمایه در گردش و الزامات بهداشتی و نظارتی مواجه هستند؛ در مقابل، فعالیت‌های غیررسمی بدون تحمل بخش قابل‌توجهی از این هزینه‌ها می‌توانند با قیمت پایین‌تر وارد بازار شوند و این موضوع رقابت را برای واحدهای رسمی دشوار می‌کند.

مدیرعامل شرکت فراگیر اینچه‌برون صحرا افزود: دولت می‌تواند با تسهیل تأمین نهاده و خوراک دام، مدیریت هزینه‌ها و عوارض، ایجاد تسهیلات متناسب برای سرمایه در گردش و تسهیل واردات قانونی دام در مناطق دارای مزیت مرزی، به افزایش رقابت‌پذیری واحدهای صنعتی کمک کند.

وی تصریح کرد: مطالبه ما صرفاً پرداخت یارانه یا ارائه تسهیلات نیست؛ بلکه انتظار داریم زمین بازی برای کشتارگاه‌های صنعتی و استاندارد عادلانه شود؛ به این معنا که از یک‌سو مسیر تأمین دام، نهاده و سرمایه در گردش تسهیل و هزینه‌های تحمیلی مدیریت شود و از سوی دیگر، با کشتار و عرضه گوشت خارج از شبکه رسمی و واحدهای فاقد استانداردهای لازم، برخورد مؤثر و مستمر صورت گیرد.

چهار ضلع مزیت اینچه‌برون در زنجیره تأمین گوشت

طباطبایی در جمع‌بندی برنامه‌های مجموعه فراگیر اینچه‌برون صحرا گفت: مزیت اصلی این مجموعه تنها در ظرفیت کشتار آن خلاصه نمی‌شود، بلکه قرار گرفتن در نقطه اتصال «تولید، مرز، فرآوری و بازار» مهم‌ترین مزیت راهبردی اینچه‌برون است.

وی یادآور شد: دسترسی هم‌زمان به دام تولیدکنندگان داخلی، تولید صنعتی خود مجموعه و ظرفیت واردات قانونی دام از مسیر مرزی، امکان ایجاد یک سبد متنوع و پایدار برای تأمین دام را فراهم می‌کند و این تنوع می‌تواند ریسک کمبود، نوسان قیمت و اختلال در تأمین را کاهش دهد.

همچنین چشم‌انداز ما این است که اینچه‌برون به مرکزی منطقه‌ای برای تأمین دام، کشتار، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع گوشت تبدیل شود؛ مرکزی که از یک طرف به تولیدکنندگان داخلی متصل است، از ظرفیت تولید صنعتی خود بهره می‌گیرد و از سوی دیگر، با استفاده از موقعیت مرزی، امکان دسترسی به منابع تأمین منطقه‌ای را دارد.

طباطبایی در پایان گفت: هدف ما ایجاد یک زنجیره یکپارچه و پایدار از تولید تا بازار است؛ زنجیره‌ای که در آن منافع تولیدکننده، کشتارگاه و مصرف‌کننده به‌صورت هم‌زمان تأمین شود و اینچه‌برون بتواند در سال‌های آینده به یکی از مراکز مهم زنجیره گوشت قرمز در شمال کشور و یک هاب منطقه‌ای تأمین و فرآوری گوشت تبدیل شود.

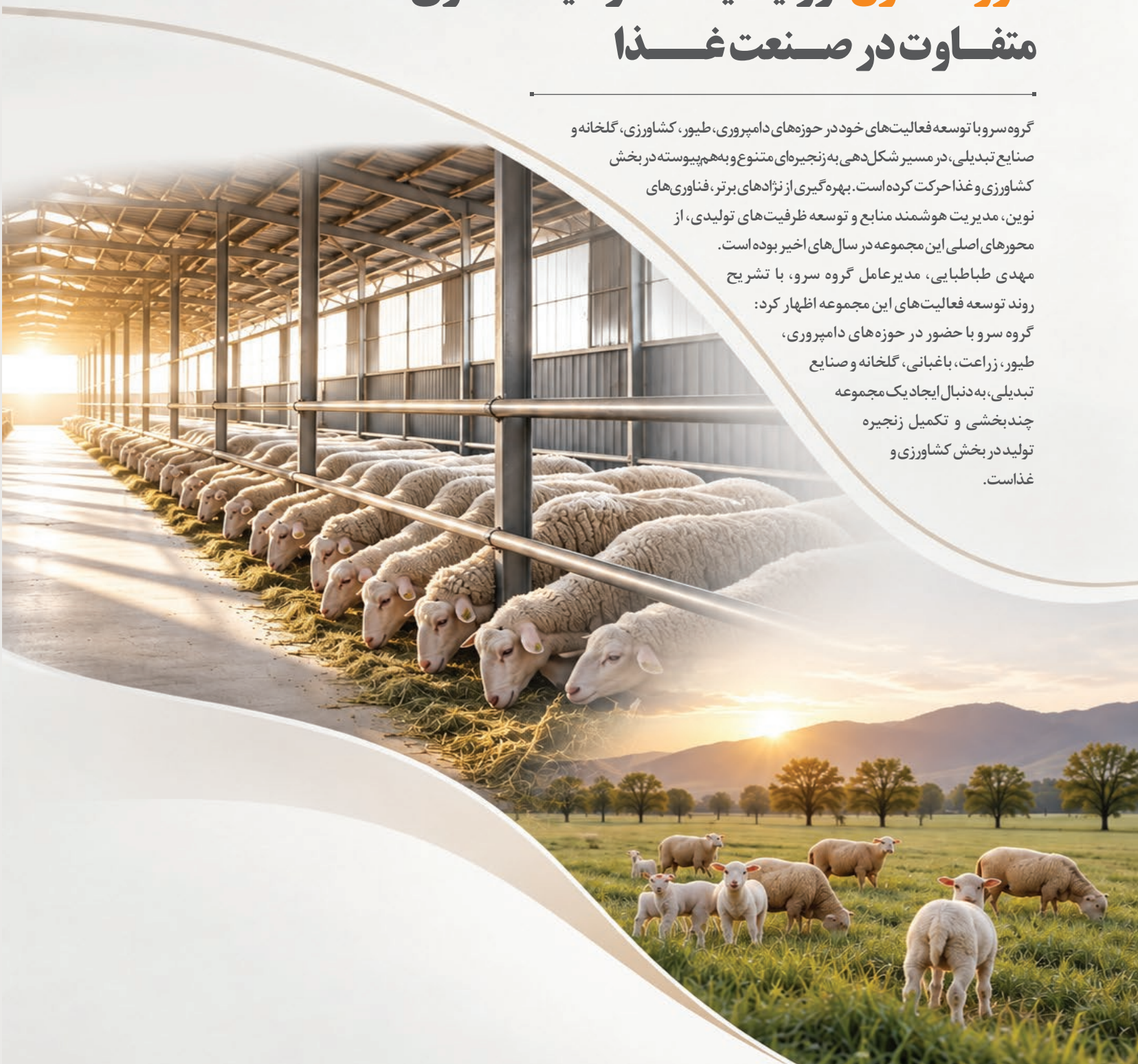
مهدی طباطبایی

مدیرعامل گروه سرو

سرواستون؛ روایت یک سرمایه‌گذاری متفاوت در صنعت غذا

گروه سرو با توسعه فعالیت‌های خود در حوزه‌های دامپروری، طیور، کشاورزی، گلخانه و صنایع تبدیلی، در مسیر شکل‌دهی به زنجیره‌ای متنوع و به‌هم‌پیوسته در بخش کشاورزی و غذا حرکت کرده است. بهره‌گیری از نژادهای برتر، فناوری‌های نوین، مدیریت هوشمند منابع و توسعه ظرفیت‌های تولیدی، از محورهای اصلی این مجموعه در سال‌های اخیر بوده است.

مهدی طباطبایی، مدیرعامل گروه سرو، با تشریح روند توسعه فعالیت‌های این مجموعه اظهار کرد: گروه سرو با حضور در حوزه‌های دامپروری، طیور، زراعت، باغبانی، گلخانه و صنایع تبدیلی، به‌دنبال ایجاد یک مجموعه چندبخشی و تکمیل زنجیره تولید در بخش کشاورزی و غذاست.

وی در ادامه با اشاره به سوابق فعالیت خود در بخش تولید و صنایع غذایی گفت: فعالیت خود را به‌عنوان تولیدکننده مرغ تخم‌گذار و نهاده‌های دامی آغاز کردم و در حوزه پرورش دام و طیور، به‌ویژه مرغ تخم گذار، فعالیت داشته‌ام. همچنین در مقطعی در حوزه فرآوری نیز فعال بودم که ازجمله آن می‌توان به راه‌اندازی شرکت سحر و برندهایی مانند روزانه و بل اشاره کرد.

طباطبایی افزود: همچنین به‌عنوان نخستین فرد، بسته‌بندی تتراپک را در قالب یک شرکت وارد کشور کردم؛ فناوری‌ای که امروز در بسته‌بندی محصولات مختلف مورداستفاده قرار می‌گیرد. با توجه به اهمیت بسته‌بندی در کنار تولید، از سال ۱۳۹۷ فعالیت گروه سرو در مجتمع سرواستون با راه‌اندازی یک واحد گوسفندداری آغاز شد.

وی ادامه داد: با هدف استفاده از ظرفیت نژادهای برتر گوسفند، نسبت به خرید و واردات نژاد لاکن به‌عنوان یک نژاد شیری و نژاد رومن به‌عنوان یک نژاد گوشتی از فرانسه اقدام کردیم و این دام‌ها به فارم سرودام نوین قزوین منتقل شدند. در ادامه و با توجه به تقسیم‌بندی فعالیت‌های پرورشی، گوسفند نژاد لاکن در مجتمع سرواستون و نژاد رومن در مجتمع کشت و صنعت اینچه‌برون در استان گلستان پرورش داده می‌شوند.

طباطبایی با اشاره به توسعه فعالیت‌های گروه سرو در بخش طیور گفت: از سال ۱۴۰۴ احداث یک واحد مرغ تخم‌گذار با ظرفیت دو میلیون قطعه و یک واحد پرورش پولت با ظرفیت یک میلیون قطعه در دستور کار قرار گرفت و در شهریورماه سال جاری، فاز نخست واحد تخم‌گذار با ظرفیت یک میلیون قطعه به بهره‌برداری رسید. فاز دوم این واحد نیز به‌زودی آغاز خواهد شد.

وی همچنین از توسعه فعالیت‌های گروه سرو در حوزه آبزی‌پروری خبر داد و اظهار کرد: اخذ پروانه تأسیس یک واحد پرورش ماهیان خاویاری نیز یکی دیگر از برنامه‌های گروه سرو است.

مدیرعامل گروه سرو ضمن تشریح ظرفیت‌های مجتمع سرواستون در بخش کشاورزی گفت: در کنار فعالیت‌های دامپروری، توجه ویژه‌ای به حوزه کشاورزی در مجتمع سرواستون شده است و در حال حاضر باغات پسته، انگور و بادام، زراعت شامل یونجه‌کاری و همچنین گلخانه اختصاصی بلوبری در این مجموعه فعال است. گلخانه بلوبری سرواستون به‌عنوان بزرگ‌ترین مزرعه بلوبری کشور درحال‌توسعه است و این مجموعه از این حیث به یکی از متنوع‌ترین مجتمع‌های کشت و صنعت کشور تبدیل شده است.

مدیرعامل گروه سرو با اشاره به مزیت فعالیت هم‌زمان در بخش‌های مختلف افزود: تبدیل مجتمع سرواستون به مجموعه‌ای چندبخشی متشکل از حوزه‌های کشاورزی، دامپروری، گلخانه‌ای و صنایع تبدیلی، این امکان را فراهم کرده است که تولیدات بخش‌های مختلف در فرآیند پرورش و تولید مورداستفاده قرار گیرد. برای نمونه، می‌توان از پسماندهای دامداری و مرغداری در بخش کشاورزی استفاده کرد و با مدیریت هوشمند مصرف آب، میزان مصرف آب را نیز کاهش داد.

فناوری و هوش مصنوعی؛ محور توسعه گروه سرو

طباطبایی درباره مهم‌ترین وجه تمایز پروژه‌های گروه سرو اظهار کرد: تمایز پروژه‌های مجتمع سرواستون را نمی‌توان تنها به یک پروژه محدود کرد و هر بخش از مجموعه از منظر فعالیت خود دارای ویژگی‌های خاصی است. گوسفندداری مجموعه با برخورداری از نژاد لاکن وارداتی و تولید شیر گوسفند، پروژه‌ای منحصربه‌فرد در کشور است. واحد تخم‌گذار نیز از واحدهای مدرن و به‌روز کشور محسوب می‌شود و مزرعه بلوبری نیز جایگاه ویژه‌ای دارد و پیش‌بینی می‌کنیم طی چند سال آینده به بالاترین سطح تولید کشور برسد.

وی ادامه داد: در حوزه کشاورزی نیز اگرچه سطح زیرکشت مجموعه در مقایسه با برخی مزارع بزرگ کشور گسترده نیست، اما بهره‌گیری از دانش روز و مدیریت هوشمند آب در تمام سطوح مجموعه می‌تواند در آینده جایگاه این بخش را ارتقا دهد.

مدیرعامل گروه سرو با تأکید بر نقش فناوری در توسعه فعالیت‌های این مجموعه گفت: اگر بخواهیم از زاویه دیگری به موضوع تمایز نگاه کنیم، استفاده از هوش مصنوعی و BI و همچنین بهره‌گیری از توان شرکت‌های دانش‌بنیان، یکی از محورهای اصلی فعالیت ماست. توجه به این شرکت‌ها در راه‌اندازی و با اصلاح ساختار مجموعه‌های تحت پوشش، حوزه‌های مختلف دامپروری و صنایع تبدیلی مجتمع سرواستون نیز توسعه خواهد یافت.

وی یادآور شد: استفاده از ظرفیت کارشناسان برتر کشور به‌عنوان اتاق فکر و واحد تحقیق و توسعه، می‌تواند مجتمع سرواستون را در آینده به مجموعه‌ای پویا و صاحب‌اندیشه در مسیر توسعه تولید و تأمین امنیت غذایی کشور تبدیل کند.

نژاد برتر؛ اهرمی برای افزایش بهره‌وری در صنعت دامپروری

طباطبایی با اشاره به نقش اصلاح نژاد، فناوری و مدیریت علمی در افزایش بهره‌وری واحدهای تولیدی اظهار کرد: استفاده از نژادهای برتر دنیا به‌ویژه در گوسفندداری، در کنار بهره گیری از گونه‌های برتر بلوبری و استفاده از دانش و امکانات به‌روز در حوزه‌های مختلف، موجب افزایش تولید و اقتصادی‌تر شدن فرآیند پرورش شده است.

وی در ادامه تصریح کرد: نژاد لاکن به‌عنوان یکی از نژادهای برتر شیری، موجب افزایش میزان تولید شیر در مقایسه با نژادهای داخلی و برخی نژادهای خارجی شده است. علاوه بر میزان تولید، ارزش شیر این نژاد ازنظر میزان پروتئین و چربی نیز ویژگی‌های خاصی دارد و شیر تولیدی مجموعه از سوی یک شرکت معتبر داخلی خریداری می‌شود.

مدیرعامل گروه سرو با بیان این که استفاده از نژادهای خاص دامی در بسیاری از کشورها نیز موردتوجه قرار گرفته است، گفت: با توجه به هزینه‌هایی که برای توسعه نژادهای برتر انجام می‌شود، افزایش بهره‌وری و تولید اهمیت زیادی دارد و همین موضوع یکی از دلایل حرکت گروه سرو به سمت استفاده از نژادهای برتر بوده است.

وی افزود: علاوه بر نژادهای برتر شیری و گوشتی گوسفند از کشور فرانسه، خرید تجهیزات مدرن و بهره گیری از فناوری روز و ظرفیت هوش مصنوعی نیز در دستور کار قرار گرفته است و مجموعه این اقدامات در کنار استفاده از نژادهای برتر، تأثیر قابل توجهی بر افزایش تولید محصولات گروه داشته است.

طباطبایی در ادامه با تشریح فعالیت گروه سرو در حوزه تأمین نهاده‌های دامی اظهار کرد: گروه سرو در کنار فعالیت در حوزه‌های کشاورزی، دامپروری، گلخانه‌ای و صنایع تبدیلی، در واردات نهاده‌های دامی ازجمله ذرت، کنجاله سویا و جو و همچنین واردات دام زنده و گوشت قرمز نیز فعال است و از این منظر، نقش مهمی در تأمین امنیت غذایی کشور ایفا می‌کند.

وی افزود: بخش واردات یکی از بخش‌های فعال گروه است که علاوه بر تأمین نیاز واحدهای تحت پوشش، مازاد نهاده‌های وارداتی را نیز در بازار به سایر تولیدکنندگان عرضه می‌کند.

واردات نهاده‌هایی مانند ذرت، کنجاله سویا و جو از کشورهای مختلف ازجمله برزیل، آرژانتین، روسیه، قزاقستان و سایر کشورها انجام می‌شود.

مدیرعامل گروه سرو با اشاره به برنامه‌ریزی سالانه گروه برای واردات نهاده‌ها گفت: گروه سرو بر اساس برنامه‌ریزی سالانه، سیاست‌های وزارت جهاد کشاورزی و سیاست‌های دولت، نسبت به واردات نهاده‌ها اقدام می‌کند و تصمیم دارد سهم مهمی در تأمین نهاده‌های موردنیاز کشور و به‌تبع آن تأمین امنیت غذایی داشته باشد. در همین خصوص، بخش واردات به‌صورت مستمر نسبت به ثبت سفارش نهاده‌ها و پیگیری فرآیند واردات و عرضه سریع نهاده‌ها به تولیدکنندگان کشور فعالیت می‌کند.

چرا دولت نگران صادرات دام زنده است؟

طباطبایی ممنوعیت صادرات دام زنده را یکی از دغدغه‌های صنعت دامپروری دانست و اظهار کرد: ممنوعیت صادرات دام زنده در حال حاضر یکی از دغدغه‌های صنعت است. هرچند دولت با توجه به احتمال افزایش قیمت و همچنین نگرانی از انتقال سرمایه ژنتیکی دام کشور و خروج دام مولد، صادرات را ممنوع کرده است، اما صدور مجوزهای مقطعی صادرات با اعمال نظارت‌های لازم می‌تواند بخشی از این دغدغه‌ها را برطرف کند.

او ادامه داد: می‌توان به واحدهای بزرگ و صنعتی پرورش دام کشور اجازه داد با رعایت ضوابط و نظارت‌های لازم، بخشی از تولید خود را صادر کنند. برای مثال، در مجتمع سرواستون با توجه به هزینه‌های بالای پرورش یک نژاد برتر جهانی، وجود امکان صادرات می‌تواند بخشی از هزینه‌های انجام‌شده را پوشش دهد.

به گفته وی، در حال حاضر تعدادی از کشورهای همسایه متقاضی خرید گوسفند از مجتمع سرواستون و همچنین دریافت خدمات و دانش مرتبط با پرورش گوسفند هستند؛ بنابراین، علاوه بر منافع اقتصادی صادرات دام، امکان توسعه صادرات خدمات و دانش فنی پرورش نیز وجود دارد.

تبعات خشک‌سالی برای صنعت دامپروری

مدیرعامل گروه سرو با اشاره به آثار خشک‌سالی‌های اخیر بر صنعت دامپروری گفت: خشک‌سالی‌های اخیر، صنعت دامپروری را با چالش‌های جدی در تأمین خوراک دام مواجه کرده و این موضوع برای واحدهای صنعتی پرورش دام، ازجمله مجتمع سرواستون، تأثیرگذار بوده است. درنتیجه، تأمین علوفه با هزینه بالاتری انجام می‌شود.

وی افزود: افزایش هزینه‌های تولید، به‌ویژه هزینه خوراک دام که بالاترین سهم را در هزینه تولید دارد، موجب شده است بسیاری از واحدهای صنعتی با مشکلات جدی مواجه شوند و در آستانه تعطیلی یا کاهش تعداد دام خود قرار گیرند. این مسئله در بخش غیرصنعتی دامپروری نیز مشاهده می‌شود.

طباطبایی همچنین درباره ترکیب خوراک مورداستفاده در گوسفندداری گفت: در حال حاضر نیمی از خوراک گوسفند شامل علوفه و نیم دیگر کنسانتره است. کنسانتره نیز ترکیبی از نهاده‌هایی مانند ذرت، کنجاله سویا، جو و ریزمغذی‌هاست. نهاده‌های ذرت و جو از طریق سامانه بازارگاه خریداری می‌شود، اما کنجاله سویا با وجود نیاز مبرم گوسفندداری‌های صنعتی، در سامانه بازارگاه عرضه نمی‌شود.

وی تأکید کرد: گوسفندداری‌های صنعتی ازجمله سرواستون از این بابت با مشکلات متعددی در تأمین این نهاده اساسی برای تأمین پروتئین موردنیاز دام روبه‌رو هستند. بر همین اساس، درخواست ما این است که کنجاله سویا برای واحدهای صنعتی پرورش گوسفند نیز در سامانه بازارگاه بارگذاری و عرضه شود تا بخشی از هزینه‌های اضافی این واحدها کاهش یابد.

واگذاری امور به تشکل‌های تخصصی؛ نجات‌بخش دامپروری صنعتی

طباطبایی در ادامه درباره اقدامات موردنیاز دولت برای کاهش فشار بر دامپروری صنعتی توضیح داد: ازنظر من، واگذاری امور به تشکل‌های صنفی و حمایت از این تشکل‌ها می‌تواند یکی از اقدامات مهم دولت و به‌ویژه وزارت جهاد کشاورزی باشد. دولت می‌تواند با این رویکرد، برنامه‌ریزی تولید و توزیع نهاده‌ها را به تشکل‌ها واگذار کند و در مقابل، تشکل‌ها نیز در قبال مسئولیت‌های واگذارشده پاسخگو باشند.

وی ادامه داد: در همین خصوص و برای هماهنگی بیشتر میان واحدهای صنعتی گوسفند، امسال انجمن صنعتی گوسفندداری‌های کشور تشکیل شده است که ریاست آن را برعهده دارم. تشکیل این انجمن و حمایت دولت می‌تواند زمینه انجام اقدامات مؤثرتر برای توسعه پرورش گوسفند صنعتی در کشور را فراهم کند.

او تأمین نهاده‌های موردنیاز را نیز یکی از الزامات کاهش هزینه تولید دانست و افزود: تأمین نهاده‌های موردنیاز، به‌ویژه کنجاله سویا، می‌تواند

در کاهش هزینه‌های تولید و افزایش تولید شیر و گوشت گوسفند نقش مؤثری داشته باشد.

سرواستون در مسیر توسعه؛ از ۲۰ هزار رأس لاکن تا ۳ میلیون مرغ تخم‌گذار

مدیرعامل گروه سرو در تشریح برنامه‌های توسعه‌ای مجتمع سرواستون اظهار کرد: در جهت توسعه متوازن و با توجه به نیاز کشور، افزایش ظرفیت گوسفند شیری لاکن تا ۲۰ هزار رأس، توسعه واحد مرغ تخم‌گذار تا سه میلیون قطعه و پرورش پولت تا یک میلیون قطعه در دستور کار قرار دارد.

وی افزود: توسعه گلخانه بلوبری و بخش کشاورزی شامل باغات پسته، انگور و بادام نیز در دست اقدام است و توسعه این بخش‌ها بر اساس برنامه‌های مجموعه دنبال می‌شود.

همچنین سیاست مجموعه در بخش زراعت، حرکت در مسیر کاهش مصرف آب است. بر همین اساس، افزایش سطح زیرکشت یونجه در دستور کار نیست و از کشت سایر محصولات کشاورزی نیز با رویکرد افزایش مصرف آب پرهیز می‌شود.

طباطبایی در پایان تأکید کرد: رویکرد گروه سرو، توسعه متوازن فعالیت‌ها در بخش‌های مختلف کشاورزی و غذا، استفاده از فناوری و دانش روز، بهره‌گیری از ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان و ایجاد ارتباط میان بخش‌های مختلف تولید است؛ رویکردی که می‌تواند در کنار افزایش بهره‌وری، در تقویت ظرفیت تولید و امنیت غذایی کشور نیز سهم بسزایی داشته باشد.

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

طرح توسعه
نیکسا

نیکسا

بزرگترین مزرعه دریایی غرب آسیا

نیکسا، پیشگام آبزی‌پروری مدرن در ایران و بخشی از حرکت بزرگ جهانی در تولید مسئولانه و پایدار محصولات دریایی سالم برای نسل‌ها، با احترام به زمین، موجودات زنده و زیست بوم‌هاست.

+۱۲	۲۴	۳ هزار تن	۷ میلیون
سال فعالیت	قفس دریایی	ظرفیت تولید سالانه	وعده غذایی در سال

افرا

پروتئین

- بهره مندی از مزایای طبیعی آب دریا
- مکانیزم انتقال بدون استرس ماهی
- قرنطینه و سلامت آب نوزادگاهی
- واکسیناسیون ماهی ها
- غذادهی تمام اتوماتیک
- حفظ زنجیره سرد از صید تا فروشگاه

تهران، خیابان نلسون ماندلا، بن بست بابک مرکزی، پلاک ۵، واحد ۲۰

۰۲۱ - ۸۶۰۸۰۴۲۹

محمد امین زهری

مدیر ارشد توسعه نیکسا

نیکسا؛ یک دهه پیشگامی در مسیر توسعه آبزی‌پروری دریایی

پرورش ماهی در قفس می‌تواند یکی از ظرفیت‌های مهم ایران برای افزایش تولید پروتئین، ایجاد اشتغال در مناطق ساحلی و تقویت اقتصاد دریامحور باشد؛ صنعتی که با وجود برخورداری کشور از بیش از ۵ هزار کیلومتر نوار ساحلی، دسترسی به آب‌های آزاد و نزدیکی به بازارهای بزرگ مصرف در منطقه، هنوز با جایگاه واقعی خود فاصله دارد. بهره‌گیری از این ظرفیت، بیش از هر چیز به توسعه هم‌زمان زیرساخت‌ها، فناوری، زنجیره تأمین و خدمات تخصصی نیاز دارد.

شرکت طرح توسعه نیکسا از مجموعه‌های پیشگام آبزی‌پروری دریایی ایران است که از سال ۱۳۹۳ با تمرکز بر پرورش ماهی در قفس، فعالیت خود را آغاز کرده و در توسعه زنجیره تولید و زیرساخت‌های این صنعت، نقش‌آفرین بوده است.

زهری، مدیر ارشد توسعه نیکسا، در گفت‌وگوی اختصاصی با خبرنگار ما، ضمن تشریح یک دهه فعالیت این مجموعه در زمینه آبزی‌پروری دریایی، از ظرفیت‌های اقتصاد دریامحور، چالش‌های توسعه پرورش ماهی در قفس، ضرورت تکمیل زنجیره تولید و نقش بخش خصوصی در آینده این صنعت سخن گفت.

آبزی‌پروری دریایی در پیچ توسعه؛ نیکسا از الزامات بلوغ یک صنعت می‌گوید

وی توسعه آبزی‌پروری دریایی در ایران را بیش از آن که وابسته به اجرای پروژه های منفرد بداند، نیازمند شکل گیری یک اکوسیستم کامل و حرفه‌ای می‌داند؛ اکوسیستمی که در آن تولیدکنندگان، سرمایه گذاران، تأمین کنندگان تجهیزات، مراکز تحقیقاتی، نیروی انسانی متخصص و صنایع و خدمات پشتیبان در کنار یکدیگر قرار گیرند.

از مطالعات ساحلی تا ورود نیکسا به صنعت آبزی‌پروری

مدیر ارشد توسعه نیکسا با اشاره به روند شکل گیری آبزی‌پروری دریایی در ایران اظهار کرد: ورود جدی کشور به حوزه پرورش ماهی در دریا به اوایل دهه ۱۳۹۰ بازمی‌گردد؛ دوره‌ای که پس از حدود یک دهه مطالعات شیلاتی و هیدرولوژیک در کرانه‌های ساحلی کشور و همکاری با شرکت های صاحب‌نام اروپایی، توسعه آبزی پروری دریایی به یکی از محورهای مورد توجه سیاست‌گذاران در بخش کشاورزی تبدیل شد.

به گفته وی، این مجموعه نیز در همین مقطع با اتکا به تجربه و دانش خود در حوزه صنایع کشاورزی و تجارت اقلام غذایی، از سال ۱۳۹۳ به‌صورت عملیاتی وارد این عرصه شد و در شمار مجموعه‌های پیشگام آبزی‌پروری دریایی در کشور و منطقه غرب آسیا قرار گرفت.

زهری در ادامه با اشاره به روند راه‌اندازی مزرعه دریایی نیکسا نیز توضیح داد: این مجموعه پس از بررسی فناوری ها و تجربیات شرکت های پیشرو در صنعت قفس های دریایی، شرکت نروژی AKVA GROUP را برای همکاری در حوزه‌هایی همچون مطالعه بستر، مکان‌یابی مزرعه، طراحی زیرساخت، تأمین تجهیزات و استقرار تأسیسات انتخاب کرد.

وی با بیان این که پروژه مزرعه آبزی‌پروری نیکسا در غرب استان هرمزگان طی سه فاز و در مدت سه سال اجرا و تکمیل شد، افزود: این مجموعه با ظرفیت تولید ۳ هزار تن در مزرعه دریایی،

سایت نرسری با ظرفیت ۳۰ تن و مجموعه‌ای از زیرساخت‌های مدیریتی، عملیاتی و پشتیبانی، به بهره‌برداری رسید و به یکی از پروژه‌های پیشگام کشور در زمینه پرورش ماهی در قفس تبدیل شد.

مدیر ارشد توسعه نیکسا با اشاره به گذشت بیش از یک دهه از آغاز فعالیت این مجموعه، توسعه آبزی‌پروری دریایی را همچنان یکی از محورهای اصلی فعالیت نیکسا عنوان کرد و گفت: این صنعت تنها یک حوزه جدید تولیدی نیست، بلکه می تواند در آینده به یکی از مؤلفه های مهم امنیت غذایی و اقتصاد دریامحور کشور تبدیل شود.

وی اهمیت این موضوع را در شرایط اقلیمی و آبی کشور بیشتر دانست و تصریح کرد: محدودیت منابع آب شیرین و افزایش تقاضا برای محصولات پروتئینی، ضرورت استفاده از ظرفیت دریا برای تولید پروتئین را افزایش داده است.

به اعتقاد زهری، توسعه آبزی‌پروری دریایی می‌تواند بخشی از فشار بر منابع تولید در خشکی را کاهش دهد و هم‌زمان زمینه ایجاد اشتغال پایدار در مناطق ساحلی و مرزی را فراهم کند.

وی همچنین دسترسی ایران به آب های آزاد و مجاورت با بازار کشورهای حاشیه خلیج‌فارس را از دیگر مزیت‌های این صنعت دانست و افزود: در صورت تکمیل زنجیره تولید و ایجاد زیرساخت های مناسب، این ظرفیت می تواند به یک مزیت رقابتی منطقه‌ای تبدیل شود.

زنجیره عمودی؛ ضرورتی برای یک صنعت نوظهور

زهری یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مدل توسعه نیکسا را حرکت به سمت ایجاد یک زنجیره نسبتاً یکپارچه از تولید و خدمات پشتیبان دانست و گفت: اتصال واحد نرسری و مزرعه دریایی به بخش‌هایی همچون ایستگاه ترمیم و بازسازی تور، آزمایشگاه تخصصی آبزیان، مرکز بسته‌بندی و اسکله اختصاصی، بخشی از این ساختار یکپارچه را تشکیل می‌دهد.

وی در ادامه تأکید کرد: این یکپارچگی در صنعتی که هنوز بسیاری از خدمات تخصصی و زیرساخت‌های پشتیبان آن در کشور شکل نگرفته‌اند، اهمیت ویژه‌ای دارد. به گفته او، در صنایع بالغ، تولیدکنندگان می‌توانند بخش قابل‌توجهی از نیازهای خود را از طریق شرکت‌های تخصصی مستقل تأمین کنند؛ اما در آبزی‌پروری دریایی ایران، محدود بودن این خدمات موجب شده است مجموعه‌های فعال برای کاهش ریسک عملیاتی، بخشی از نیازهای خود را در داخل زنجیره تولید ایجاد کنند.

مدیر ارشد توسعه نیکسا بر همین اساس، توسعه زنجیره عمودی را صرفاً یک مزیت اقتصادی ندانست و آن را بخشی از الزامات فعالیت در یک صنعت نوظهور برشمرد.

وی در ادامه خاطرنشان کرد: تکمیل این زنجیره و افزایش مقیاس فعالیت‌های مختلف آن نیز در برنامه توسعه نیکسا قرار دارد؛ مسیری که می‌تواند وابستگی مزارع به خدمات پراکنده و محدود را کاهش دهد و زمینه توسعه پایدارتر تولید را فراهم کند.

هچری؛ حلقه‌ای کلیدی در تکمیل زنجیره تولید آبزی‌پروری دریایی

زهری تولید بچه‌ماهی، به‌ویژه گونه سی‌باس را یکی دیگر از حوزه‌های مهم فعالیت نیکسا در مسیر تکمیل زنجیره تولید عنوان کرد و گفت: این پروژه از سال ۱۳۹۸ و با حمایت معاونت وقت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری آغاز شد و هدف آن، توسعه دانش فنی و دستیابی به توان تولید بچه‌ماهی در مقیاس اقتصادی بود.

وی با اشاره به چالش‌های این پروژه توضیح داد: توسعه این بخش به دلیل پیچیدگی‌های فنی و زیست‌فناورانه، نیازمند زمان و دانش تخصصی است. هم‌زمانی اجرای پروژه با بحران کووید و تحولات و تنش‌های منطقه‌ای نیز بر روند پیشرفت آن اثر گذاشت.

مدیر ارشد توسعه نیکسا با تأکید بر تداوم این مسیر اظهار کرد: با وجود چالش‌های موجود، توسعه ظرفیت هچری همچنان در زمره برنامه‌های مهم نیکسا قرار دارد. دستیابی به تولید مقیاس‌پذیر بچه‌ماهی می‌تواند علاوه بر تکمیل زنجیره عمودی مجموعه، بخشی از وابستگی صنعت آبزی‌پروری به منابع و نهاده‌های خارجی را کاهش دهد.

چرا آبزی‌پروری دریایی هنوز به جایگاه واقعی خود نرسیده است؟

زهری در پاسخ به این پرسش که چرا آبزی‌پروری دریایی با وجود ظرفیت‌های طبیعی ایران هنوز به جایگاه واقعی خود نرسیده است، گفت: نمی‌توان این فاصله را صرفاً به یک عامل مشخص نسبت داد. شکل‌گیری یک صنعت جدید، فرآیندی زمان‌بر است که به مجموعه‌ای از عوامل از جمله سرمایه‌گذاری، فناوری، نیروی انسانی متخصص، زیرساخت، خدمات تخصصی و ساختارهای نهادی نیاز دارد.

وی افزود: این پیچیدگی در فعالیت‌های دریایی دوچندان می‌شود. فعالیت در محیط دریا با شرایطی متفاوت از تولیدات زمینی همراه است و از شرایط آب‌وهوایی و دریایی تا دشواری دسترسی به برخی تجهیزات و خدمات تخصصی و فاصله مزارع از مراکز صنعتی و اقتصادی کشور را شامل می‌شود.

به گفته مدیر ارشد توسعه نیکسا، در خلیج‌فارس اگرچه کیفیت و جریان مناسب آب از مزیت‌های مهم توسعه آبزی‌پروری محسوب می‌شود، اما شرایط اقلیمی سخت و الزامات فعالیت در محیط دریایی، سرمایه‌گذاری، استفاده از فناوری و دانش فنی متناسب با این جغرافیا را ضروری می‌کند.

وی تأکید کرد: عبور صنعت پرورش ماهی در قفس از مرحله نوپایی و رسیدن به بلوغ صنعتی، بدون شکل‌گیری یک اکوسیستم کامل امکان‌پذیر نیست؛ اکوسیستمی که تولیدکنندگان، سرمایه‌گذاران، تأمین‌کنندگان تجهیزات، مراکز تحقیقاتی، شرکت‌های خدمات فنی و نیروی انسانی متخصص را در کنار یکدیگر قرار دهد.

توسعه پایدار؛ شرط تداوم تولید در دریا

زهری با تأکید بر این که فعالیت اقتصادی در دریا بدون توجه به ظرفیت زیست‌بوم‌های دریایی نمی‌تواند در بلندمدت پایدار باشد، اظهار کرد: نیکسا در کنار الزامات قانونی، پایش مستمر

شرایط محیطی مزرعه و بستر پیرامونی را در برنامه فعالیت خود قرار داده است.

وی توضیح داد: این مجموعه با همکاری نهادهای ذی‌ربط ازجمله سازمان حفاظت محیط زیست و سازمان تحقیقات شیلات، برنامه‌های پایش بستر و بررسی وضعیت زیست‌بوم اطراف مزرعه را دنبال می کند. بررسی میزان نشست مواد ناشی از فعالیت مزرعه و ارزیابی شرایط بستر، ازجمله اقداماتی است که می‌تواند مبنای تصمیم‌گیری برای اصلاح الگوی تولید قرار گیرد.

مدیر ارشد توسعه نیکسا ادامه داد: در صورت نیاز، اقداماتی مانند تغییر نحوه ذخیره‌سازی در قفس‌ها یا اصلاح جانمایی قفس های پشتیبان نیز در دستور کار قرار می گیرد. این رویکرد، توسعه آبزی‌پروری دریایی را در چارچوبی دنبال می کند که در آن، افزایش تولید و حفاظت از محیط‌زیست در تعارض با یکدیگر قرار نگیرند.

وی یکی دیگر از چالش‌های مهم صنعت آبزی‌پروری دریایی را محدودیت زیرساخت‌ها در کنار فشارهای اقتصادی دانست و گفت: حتی زیرساخت‌های موجود نیز در بسیاری از موارد به‌سختی پاسخگوی نیازهای فعلی هستند و ناترازی انرژی، شرایط اقتصادی و تحولات بین المللی، مسیر توسعه این صنعت را دشوارتر کرده‌اند.

زهری همچنین یادآور شد: پایدارترین مسیر رشد صنعت، بلوغ تدریجی بخش خصوصی و کاهش وابستگی به حمایت‌های مستقیم دولتی است. این رویکرد به معنای حذف نقش دولت نیست، بلکه انتظار اصلی بخش خصوصی، حرکت دولت به سمت تسهیل گری، رفع موانع قانونی و بوروکراتیک و ایجاد دسترسی عادلانه به منابع موجود است.

وی تأمین نهاده‌های اولیه را نیز یکی از چالش‌های این صنعت برشمرد و گفت: در حوزه واردات لارو ماهی، برخی شرکت‌های فعال ازجمله نیکسا با مطالبات ارزی و تأخیر در تعیین تکلیف پرونده‌ها مواجه بوده‌اند؛ مسئله‌ای که در برخی مقاطع با مشکلات گمرکی و حتی تهدید به محدودیت در صدور مجوزهای وارداتی همراه شده است.

مدیر ارشد توسعه نیکسا خاطرنشان کرد: در صنعتی که نیازمند سرمایه گذاری بلندمدت و استمرار تولید است، چنین بی ثباتی هایی می‌تواند هزینه و ریسک فعالیت را افزایش دهد. ازاین‌رو، مهم‌ترین مطالبه بخش خصوصی را می‌توان در ایجاد یک محیط باثبات و قابل پیش‌بینی برای سرمایه‌گذاری و فعالیت اقتصادی خلاصه کرد.

بازار رو به رشد محصولات آبزی

زهری افزایش تقاضا برای پروتئین های باکیفیت و توجه روزافزون مصرف کنندگان به محصولات دریایی را از عوامل تقویت کننده چشم‌انداز بازار آبزیان دانست و گفت: کاهش ذخایر طبیعی آبزیان در بسیاری از مناطق جهان نیز اهمیت توسعه تولید پرورشی را بیش از گذشته افزایش داده است.

وی ادامه داد: در چنین شرایطی، آبزی‌پروری دریایی می‌تواند در آینده سهم بیشتری از تأمین پروتئین موردنیاز جوامع را بر عهده بگیرد. ایران نیز به دلیل موقعیت جغرافیایی، دسترسی به آب‌های آزاد و نزدیکی به بازارهای منطقه‌ای، از ظرفیت تبدیل شدن به یکی از تولیدکنندگان مهم آبزیان دریایی در منطقه برخوردار است.

مدیر ارشد توسعه نیکسا تأکید کرد: دستیابی به این جایگاه مستلزم عبور از نگاه پروژه‌ای و حرکت به سمت ایجاد یک صنعت کامل است؛ صنعتی که در آن تولید بچه‌ماهی، خوراک، تجهیزات، خدمات فنی، بسته‌بندی، فرآوری، حمل‌ونقل و بازار، حلقه‌های یک زنجیره منسجم را تشکیل دهند.

افق توسعه نیکسا؛ از هچری تا بازار مصرف

زهری با اشاره به برنامه‌های توسعه‌ای نیکسا تشریح کرد: مقیاس‌پذیری پروژه هچری، افزایش ظرفیت نرسری و تکمیل زنجیره عمودی تولید، در کنار توسعه شبکه مشتریان، از محورهای اصلی برنامه‌های این مجموعه به شمار می‌رود.

وی افزود: در بخش بازار نیز عرضه مستقیم محصولات متنوع به مصرف کننده و استفاده از ظرفیت بسترهای الکترونیکی برای کوتاه‌تر

کردن فاصله میان تولیدکننده و بازار دنبال می‌شود؛ رویکردی که می‌تواند ضمن توسعه بازار، ارزش افزوده بیشتری را در زنجیره تولید حفظ کند.

مدیر ارشد توسعه نیکسا همچنین نقش‌آفرینی در شکل‌گیری فضای حرفه‌ای آبزی‌پروری کشور را بخشی از مسئولیت این مجموعه دانست و اظهار کرد: صنعتی که هنوز در مسیر بلوغ قرار دارد، برای توسعه پایدار تنها به افزایش ظرفیت تولید نیازمند نیست؛ بلکه دانش تخصصی، نیروی انسانی، خدمات فنی، استانداردهای حرفه‌ای و شبکه همکاری میان فعالان نیز باید هم‌زمان توسعه پیدا کند.

وی در پایان ضمن جمع‌بندی چشم‌انداز این صنعت گفت: آینده آبزی‌پروری دریایی ایران را باید در پیوند میان ظرفیت‌های طبیعی کشور و توان بخش خصوصی جست‌وجو کرد. دریا برای ایران تنها یک ظرفیت جغرافیایی نیست؛ بلکه می‌تواند به یکی از پایه‌های تولید، اشتغال و امنیت غذایی کشور در آینده تبدیل شود. تحقق این ظرفیت اما به تکمیل زنجیره تولید، توسعه زیرساخت‌های تخصصی، کاهش موانع بوروکراتیک و فراهم شدن محیطی باثبات برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی وابسته است.

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

افرا ماکیان
ایرانیان

گروه افرا ماکیان ایرانیان

تخصص در تولید تخم‌مرغ و پولت تخم‌گذار

با ظرفیت بالای تولید تخم‌مرغ و پولت تخم‌گذار، از تولیدکنندگان مهم کشور و یکی از حلقه‌های زنجیره یکپارچه پروتئین افرا می‌باشد.

+۵۱	+۲ هزار	+۲۷۰ هزار	+۹۰۰ هزار
سال فعالیت	کارتن، تولید روزانه تخم‌مرغ	قطعه پولت تخمگذار	قطعه مرغ تخمگذار

افرا

پروتئین

تهران، خیابان نلسون ماندلا، خیابان یزدان پناه، پلاک ۲، طبقه ۳، واحد شمال غربی

۰۲۱ - ۲۸۵۲

ناب زرده

قربانعلی سلامی سرابی

مدیر اجرایی افراماکیان

افـــراماکـــیان؛بازتعریف تولـــید تخـــم‌مرغ با نوسازی، فـــناوری و تکـــمیل زنجـــیره تولـــید

صنعت مرغ تخم‌گذار کشور طی سال‌های اخیر با مجموعه‌ای از چالش‌های اقتصادی، افزایش هزینه نهاده‌ها، ضرورت ارتقای بهره‌وری، الزامات بهداشتی و نیاز به توسعه بازارهای صادراتی مواجه بوده است. در چنین شرایطی، نوسازی واحدهای تولیدی، استفاده از فناوری‌های نوین و حرکت به سمت تکمیل زنجیره تولید، به یکی از الزامات اصلی حفظ رقابت‌پذیری این صنعت تبدیل شده است.

شرکت افراماکیان از جمله مجموعه‌هایی است که در سال‌های اخیر با تمرکز بر توسعه ظرفیت تولید، بازسازی و نوسازی زیرساخت‌ها، ارتقای استانداردهای بهداشتی و قرنطینه‌ای و بهبود فرآیندهای تولید و بسته‌بندی، مسیر توسعه خود را دنبال کرده است.

قربانعلی سلامی سرابی، مدیر اجرایی شرکت افراماکیان، در گزارشی از روند توسعه این مجموعه، از بازسازی زیرساخت‌های قدیمی و افزایش ظرفیت تولید تا استقرار فناوری‌های تمام‌اتوماتیک، ارتقای کیفیت تخم‌مرغ، چالش‌های اقتصادی صنعت و برنامه‌های این شرکت برای مدیریت پایدار پسماند سخن گفت.

از بازسازی تا ارزش‌آفرینی؛ نقشه راه افراماکیان برای آینده صنعت تخم‌مرغ کشور

به گفته سلامی، فعالیت این مجموعه در ابتدا با عنوان مرغداری صباح آغاز شد. این واحد در سال ۱۳۵۳ در زمینی به مساحت ۲۳ هکتار در منطقه یانس‌آباد قزوین احداث شد و به بهره‌برداری رسید. در مرحله نخست، ۱۱ سالن پرورش مرغ تخم‌گذار با ظرفیت ۳۷۲ هزار قطعه و چهار سالن پرورش پولت با ظرفیت ۵۵ هزار و ۲۰۰ قطعه در این مجموعه ایجاد شد.

سال ۱۳۹۸، این مجموعه از سوی شرکت افراماکیان خریداری شد و پس‌ازآن، برنامه‌ای جامع برای اصلاح، بازسازی، نوسازی و توسعه زیرساخت‌های تولیدی در دستور کار قرار گرفت. این برنامه با هدف افزایش بهره‌وری، ارتقای شرایط نگهداری طیور، بهبود استانداردهای بهداشتی و افزایش ظرفیت تولید دنبال شد.

مدیر اجرایی شرکت افراماکیان با اشاره به اقدامات انجام‌شده در این دوره توضیح داد: بازسازی اساسی ۱۱ سالن قدیمی پرورش مرغ تخم‌گذار، یکی از نخستین اقدامات افراماکیان برای احیای زیرساخت‌های موجود بود. این عملیات با هدف فراهم کردن شرایط مناسب برای تداوم فعالیت، افزایش بهره‌وری و استمرار تولید انجام شد.

در ادامه این فرآیند، چهار سالن پرورش پولت نیز بازسازی و به سالن‌های پرورش مرغ تخم‌گذار تبدیل شدند. این سالن‌ها با ظرفیت ۲۰۰ هزار قطعه به قفس‌های پنج طبقه تمام‌اتوماتیک مجهز شدند و به‌این‌ترتیب ظرفیت تولید مجموعه افزایش یافت.

ظرفیت ۴۵ تنی افراماکیان در سورتینگ و بسته‌بندی تخم‌مرغ

سلامی سرابی همچنین به احداث یک واحد مدرن سورتینگ و بسته‌بندی تخم‌مرغ اشاره کرد و گفت: این واحد در فضایی به مساحت ۲ هزار و ۹۱۰ مترمربع احداث شده و ظرفیت فرآوری و بسته‌بندی ۴۵ تن تخم‌مرغ در روز را دارد.

افراماکیان در ادامه مسیر توسعه خود، سه سالن جدید پرورش مرغ تخم‌گذار نیز احداث کرد. هر یک از این سالن‌ها ۲۰ در ۸۴ متر وسعت دارند و به قفس‌های هشت طبقه تمام‌اتوماتیک مجهز شده‌اند. این سه سالن درمجموع ظرفیت پرورش ۴۲۰ هزار قطعه مرغ را فراهم می‌کنند.

برای پشتیبانی از این ظرفیت نیز زیرساخت‌های جانبی موردنیاز ازجمله انبار نگهداری تخم‌مرغ و سالن مستقل سورتینگ و بسته‌بندی پیش‌بینی و احداث شده است؛ مجموعه‌ای از اقدامات که در کنار توسعه سالن‌های تولید، به تکمیل زیرساخت‌های پس از تولید نیز کمک کرده است.

بهداشت و قرنطینه؛ خط مقدم کنترل بیماری

مدیر اجرایی شرکت افراماکیان ارتقای زیرساخت‌های بهداشتی و قرنطینه‌ای را یکی دیگر از محورهای مهم برنامه نوسازی افراماکیان عنوان کرد و گفت: کنترل عوامل بیماری‌زا و جلوگیری از انتقال آلودگی در واحدهای پرورش مرغ تخم‌گذار، ارتباط مستقیمی با سلامت گله، استمرار تولید و کیفیت محصول نهایی دارد.

بر همین اساس، واحد حمام و قرنطینه در ورودی سالن‌های پرورش ایجاد شده است تا فرآیند ورود و تردد به محیط تولید با کنترل‌های بهداشتی بیشتری انجام شود. ساختمان‌های رختکن و بسته‌بندی ویژه کارکنان خانم و آقا نیز به‌صورت تفکیک‌شده طراحی و اجرا شده‌اند.

این اقدامات در کنار سایر الزامات بهداشتی، بخشی از رویکرد افراماکیان برای کاهش ریسک‌های زیستی و ایجاد شرایط کنترل‌شده‌تر در محیط پرورش است؛ موضوعی که در واحدهای بزرگ و متراکم مرغ تخم‌گذار اهمیت مضاعفی پیدا می‌کند.

کیفیت؛ حاصل پیوند فناوری و تغذیه

یکی از محورهای اصلی فعالیت افراماکیان، ارتقای کیفیت تخم مرغ تولیدی است؛ موضوعی که از نگاه این مجموعه، نمی‌توان آن را به یک عامل منفرد نسبت داد و باید مجموعه‌ای از عوامل شامل ژنتیک و سلامت گله، شرایط پرورش، تغذیه، کنترل محیطی و فرآیند جمع‌آوری و بسته‌بندی را در کنار یکدیگر در نظر گرفت.

سلامی سرابی در تشریح این رویکرد اظهار کرد: مرغ‌های مجموعه در سالن‌های مجهز به سامانه‌های تمام‌اتوماتیک و با فراهم بودن شرایط مطلوب زیستی پرورش می‌یابند. سیستم تهویه تونلی، کنترل جریان هوا، تنظیم رطوبت و تجهیزات گرمایشی و سرمایشی، امکان کنترل دقیق‌تر شرایط محیطی سالن‌ها را فراهم کرده است.

به گفته وی، تغذیه نیز یکی از حلقه‌های تعیین‌کننده در کیفیت محصول است. استفاده از مواد اولیه مرغوب و تنظیم جیره‌های غذایی متناسب با نیازهای تغذیه‌ای مرغ در سنین مختلف، از جمله محورهایی است که در برنامه تولید مجموعه مورد توجه قرار دارد.

این مجموعه معتقد است ترکیب مدیریت تغذیه با کنترل دقیق شرایط

محیطی و استفاده از تجهیزات مدرن، می‌تواند بر شاخص‌های کیفی محصول نهایی ازجمله ویژگی‌های حسی تخم‌مرغ اثرگذار باشد و به ایجاد محصولی با کیفیت پایدار کمک کند.

افزایش هزینه تولید؛ چالش مشترک صنعت تخم‌مرغ

مدیر اجرایی شرکت افراماکیان تأمین مواد اولیه خوراک طیور را ازجمله بخش‌هایی دانست که این مجموعه تاکنون در آن با مشکل جدی مواجه نبوده است؛ بااین‌حال، تغییرات سیاست‌های ارزی و افزایش قیمت نهاده‌ها به‌طور طبیعی هزینه تمام‌شده تولید تخم‌مرغ را افزایش داده است.

وی یکی از چالش‌های جدی صنعت مرغ تخم‌گذار را فاصله میان قیمت تمام‌شده تولید و قیمت عرضه محصول در بازار عنوان کرد و گفت: در برخی مقاطع، تخم‌مرغ با قیمتی پایین‌تر از هزینه واقعی تولید به بازار عرضه می‌شود و این مسئله فشار قابل‌توجهی بر تولیدکنندگان وارد می‌کند.

این وضعیت در صورت تداوم می‌تواند حاشیه سود واحدهای تولیدی را کاهش دهد و منابع مالی موردنیاز برای نوسازی، نگهداری تجهیزات و سرمایه‌گذاری مجدد را محدود کند؛ موضوعی که درنهایت بر پایداری تولید نیز اثر خواهد گذاشت.

صادرات؛ اهرمی برای مدیریت بازار تخم‌مرغ

یکی دیگر از محورهای مورد تأکید افراماکیان، ضرورت بازنگری در سیاست‌های صادراتی صنعت تخم‌مرغ است. به گفته مدیر اجرایی این شرکت، ظرفیت تولید تخم‌مرغ کشور در بسیاری از مقاطع از نیاز بازار داخلی فراتر می‌رود و در چنین شرایطی، صادرات می‌تواند نقش مهمی در تنظیم بازار و جلوگیری از ایجاد مازاد تولید داشته باشد.

سلامی سرابی معتقد است: بهره‌مندی از ظرفیت‌های صادراتی باید به‌گونه‌ای طراحی شود که واحدهای تولیدی بتوانند در شرایط مناسب و بر اساس یک سازوکار پایدار به بازارهای خارجی دسترسی داشته باشند. نبود یک سیاست صادراتی منسجم و قابل پیش‌بینی، امکان برنامه‌ریزی بلندمدت تولیدکنندگان را کاهش می‌دهد.

از نگاه افراماکیان، توسعه صادرات تنها یک مسیر برای فروش مازاد تولید نیست؛ بلکه می‌تواند با ایجاد بازارهای جدید، افزایش ارزش‌افزوده

محصولات، تقویت درآمد تولیدکنندگان و حفظ انگیزه سرمایه‌گذاری، به پایداری زنجیره تولید تخم‌مرغ کمک کند.

گام تازه افراماکیان برای فرآوری و ارزش‌آفرینی از کود مرغداری

مدیریت کود و پسماند حاصل از فعالیت مرغداری، یکی دیگر از موضوعاتی است که در برنامه توسعه افراماکیان قرار گرفته است. دپوی کود در فضای باز، علاوه بر ایجاد مخاطرات زیست‌محیطی، می‌تواند از منظر بهداشتی نیز ریسک‌هایی برای محیط پیرامونی و فرآیند تولید ایجاد کند.

مدیر اجرایی شرکت افراماکیان اظهار کرد: بر همین اساس، این مجموعه برنامه احداث یک کارخانه صنعتی خشک‌کنی و فرآوری کود را در دستور کار قرار داده است. هدف از اجرای این پروژه، فرآوری اصولی کود حاصل از فعالیت مرغداری و تبدیل آن به محصولات دارای ارزش‌افزوده بیشتر است.

بر اساس برنامه این مجموعه، کود فرآوری‌شده در قالب محصولاتی همچون کود گرانوله، پلت و کود مایع تولید و عرضه خواهد شد. این رویکرد علاوه بر کاهش حجم و مخاطرات ناشی از دپوی پسماند، می‌تواند زمینه شکل‌گیری یک چرخه اقتصادی جدید در کنار فعالیت اصلی مرغداری را فراهم کند.

حرکت به سمت فرآوری کود را می‌توان بخشی از رویکرد افراماکیان برای نزدیک شدن به مدل‌های تولید پایدار دانست؛ مدلی که در آن، پسماند نه به‌عنوان یک هزینه و چالش جانبی، بلکه به‌عنوان ماده اولیه برای تولید محصولی جدید مورداستفاده قرار می‌گیرد.

افراماکیان؛ برخوردار از ظرفیت تولید یک میلیون قطعه مرغ تخم‌گذار

امروز شرکت افراماکیان با ظرفیت تولید حدود یک میلیون قطعه مرغ تخم‌گذار، برخورداری از سالن‌های مجهز به دستگاه‌های تمام‌اتوماتیک، واحدهای تخصصی سورتینگ و بسته‌بندی و زیرساخت‌های بهداشتی و قرنطینه‌ای، مسیر توسعه خود را بر پایه افزایش بهره‌وری و ارتقای کیفیت دنبال می‌کند.

سلامی سرابی با بیان این که رویکرد افراماکیان صرفاً افزایش ظرفیت تولید نیست، خاطرنشان کرد: این مجموعه در تلاش است با سرمایه‌گذاری مستمر در فناوری، ارتقای استانداردهای بهداشتی، توجه به کیفیت نهاده‌ها، توسعه فرآیندهای بسته‌بندی و حرکت به سمت مدیریت اصولی پسماند، یک مجموعه پایدار، بهره‌ور و رقابت‌پذیر ایجاد کند.

به گفته وی، آینده صنعت مرغ تخم‌گذار کشور به مجموعه‌ای از عوامل ازجمله تولید باکیفیت، استفاده از فناوری‌های نوین، مدیریت هزینه‌ها، سیاست‌گذاری صحیح در بازار داخلی، توسعه صادرات و حرکت به سمت تولید سازگار با محیط‌زیست وابسته است.

در این میان، تجربه افراماکیان نشان می‌دهد توسعه واحدهای مرغ تخم‌گذار تنها با افزایش تعداد سالن‌ها و ظرفیت گله محقق نمی‌شود؛ بلکه نوسازی تجهیزات، کنترل دقیق شرایط پرورش، مدیریت تغذیه، ارتقای استانداردهای بهداشتی، توسعه بسته‌بندی و ایجاد حلقه‌های مکمل در زنجیره تولید، بخش جدایی‌ناپذیر مسیر حرکت به سمت یک صنعت رقابت‌پذیر و پایدار است.

افراماکیان اکنون در مسیری قرار دارد که هدف آن، صرفاً تولید بیشتر نیست؛ بلکه ایجاد یک زنجیره تولید مدرن‌تر، کنترل‌شده‌تر و پایدارتر است؛ مسیری که از نوسازی سالن‌های پرورش آغاز شده و تا بسته‌بندی محصول، توسعه بازار و حتی تبدیل پسماند به محصول با ارزش افزوده ادامه پیدا می‌کند.

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

نسیم سحر

نسیم بدر

نسیم سحر

ظرفیت و توانمندی در تولید خوراک

با ظرفیت بالای تولید انواع خوراک دام، طیور و آبزیان و پتانسیل ذخیره‌سازی مواداولیه، یکی از واحدهای شاخص زنجیره تولید خوراک افرا پروتئین است.

+۲
سال فعالیت

+۴۱ هزار
متر مربع، جهت تولید

+۲۱۰ هزار تن
تولید انواع خوراک دام در سال

+۲۰ هزار تن
ظرفیت ذخیره‌سازی مواداولیه

افرا

پروتئین

تهران، خیابان نلسون ماندلا، خیابان یزدان پناه، پلاک ۲، طبقه پنجم، واحد شمال غربی

۰۲۱ - ۴۲۵۶۶۰۰۰

صیدان خلیج فارس

دانه‌گستر خلیج فارس

نیما دهقان‌نیا رستمی

مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر پاک مهر خلیج فارس و آرین پروتئین سویای فارس

زنجیره خوراک در مسیر تاب‌آوری؛ افـــرا پروتئیـــن چگونه ریسک تأمین نهاده را مدیریت می‌کند؟

امنیت غذایی در جهان امروز تنها به تولید محصول نهایی محدود نمی‌شود، بلکه از تأمین پایدار نهاده‌ها، توسعه زیرساخت‌های فرآوری، مدیریت ریسک زنجیره تأمین و استفاده از فناوری‌های نوین در تولید خوراک آغاز می‌شود. در صنعت دام، طیور و آبزیان، کارخانه‌های خوراک نقشی تعیین‌کننده در حفظ پایداری تولید دارند و مجموعه‌هایی که بتوانند زنجیره‌ای یکپارچه از تأمین مواد اولیه تا تولید خوراک با کیفیت ایجاد کنند، از مزیت رقابتی بالاتری برخوردار خواهند بود.

افرا پروتئین با حضور دو مجموعه نسیم سحر پاک‌مهر خلیج فارس در بندر امام خمینی (ره) و آرین پروتئین سویای فارس در بندر امیرآباد، یکی از شرکت‌هایی است که با نگاه راهبردی به موضوع تأمین نهاده و تولید خوراک دام، طیور و آبزیان فعالیت می‌کند. این دو مجموعه با قرارگیری در دو نقطه مهم جغرافیایی کشور، ساختاری منعطف برای مدیریت ریسک‌های تأمین و افزایش تاب‌آوری زنجیره تولید ایجاد کرده‌اند.

نیما دهقان نیا رستمی، مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر پاک مهر خلیج‌فارس و آرین پروتئین سویای فارس، با اشاره به سابقه فعالیت خود در صنعت خوراک دام، طیور و آبزیان اظهار کرد: حدود ۱۵ سال پیش وارد این حوزه شدم و این مسیر برای من به یک تعهد واقعی تبدیل شد؛ چراکه صنعت خوراک ارتباط مستقیمی با امنیت غذایی کشور دارد. سه سال است که در هلدینگ افرا مسئولیت مدیریت تولید این دو مجموعه را برعهده دارم و تلاش می کنیم با توسعه فناوری، ارتقای کیفیت و ایجاد یک زنجیره پایدار، نقش خود را در این بخش ایفا کنیم.

دو بازوی عملیاتی افرا پروتئین برای تقویت زنجیره خوراک کشور

دهقان‌نیا با اشاره به جایگاه دو مجموعه نسیم سحر و آرین پروتئین در زنجیره تأمین خوراک کشور گفت: نسیم سحر پاک مهر خلیج‌فارس در بندر امام خمینی(ره) و آرین پروتئین سویای فارس در بندر امیرآباد مازندران، از حلقه‌های مهم زنجیره تولید خوراک دام، طیور و آبزیان به شمار می‌روند.

وی ادامه داد: نسیم سحر با ظرفیت اسمی ۲۵۲ هزار تن در سال شامل تولید خوراک دام و طیور و خوراک آبزیان فعالیت می کند. همچنین آرین پروتئین دارای خطوط تولید خوراک طیور، فول‌فت سویا و زیرساخت‌های ذخیره‌سازی مواد اولیه است که این ظرفیت‌ها، نقش مهمی در تأمین پایدار خوراک موردنیاز صنعت ایفا می کند.

مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر و آرین پروتئین، موقعیت بندری این دو مجموعه را یکی از مزیت‌های مهم آن‌ها عنوان کرد و افزود: قرارگیری نسیم سحر در مجاورت بندر امام خمینی(ره)، موجب کاهش فاصله زمانی و کمتر شدن هزینه‌های انتقال نهاده‌های وارداتی مانند ذرت و کنجاله سویا تا محل تولید شده است. از سوی دیگر، آرین پروتئین با استقرار در منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد، امکان بهره‌گیری از ظرفیت‌های بندری شمال کشور و تنوع‌بخشی به مسیرهای تأمین را فراهم کرده است.

دهقان‌نیا با اشاره به ضرورت کاهش وابستگی صنعت طیور به یک منبع خاص پروتئینی تصریح کرد: آینده صنعت خوراک به سمت استفاده ترکیبی و علمی از منابع مختلف پروتئینی حرکت خواهد کرد. در این مسیر، استفاده از محصولات جانبی کشاورزی، بقایای صنایع غذایی و منابعی مانند کنجاله کلزا و آفتابگردان می‌تواند در کنار کنجاله سویا موردبررسی قرار گیرد.

وی تأکید کرد: با وجود اهمیت منابع جایگزین، حذف کامل کنجاله سویا از جیره‌های غذایی به دلیل جایگاه آن در تأمین اسیدهای آمینه امکان‌پذیر نیست، اما می‌توان با استفاده از

نقشه راه افرا پروتئین برای پیش‌بینی ریسک‌های احتمالی

دهقان‌نیا با اشاره به اهمیت استراتژی هلدینگ افرا در ایجاد دو مرکز تولیدی در شمال و جنوب کشور گفت: یکی از تصمیم‌های راهبردی این هلدینگ، پیش‌بینی ریسک های احتمالی در مسیرهای تأمین نهاده و ایجاد پوشش جغرافیایی مناسب بود.

وی ادامه داد: استقرار آرین پروتئین سویای فارس در بندر امیرآباد و نسیم سحر پاک‌مهر خلیج‌فارس در بندر امام خمینی(ره)، یک ساختار دوگانه و تاب‌آور برای زنجیره تأمین ایجاد کرده است؛ به گونه‌ای که در صورت ایجاد محدودیت یا اختلال در یکی از مسیرهای حمل‌ونقل، مجموعه دیگر می‌تواند نقش پشتیبان را ایفا کند.

مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر و آرین پروتئین معتقد است: این مدل سبب کاهش وابستگی به یک مسیر خاص، افزایش امنیت تأمین و استمرار تولید در شرایط متغیر بازار جهانی خواهد شد.

وی درباره برنامه‌های توسعه‌ای این مجموعه‌ها تصریح کرد: در نسیم سحر، توسعه ظرفیت تولید خوراک آبزیان، ورود به حوزه خوراک‌های تخصصی پیش‌آغازین و افزودنی‌های اختصاصی و همچنین توسعه بازارهای صادراتی در برنامه قرار دارد. احداث خطوط جدید تولید نیز در دست مطالعه است.

او در ادامه با اشاره برنامه‌های توسعه‌ای آرین پروتئین تأکید کرد: این مجموعه دانش تغذیه، فرآوری مناسب و فرمولاسیون دقیق، ترکیبی متعادل از منابع مختلف ایجاد کرد.

به گفته مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر و آرین پروتئین، اصلاح الگوی تولید خوراک زمانی موفق خواهد بود که انتخاب مواد اولیه بر اساس ارزش تغذیه‌ای، قابلیت هضم، کیفیت، دسترسی پایدار و صرفه اقتصادی انجام شود.

در برنامه پنج‌ساله آینده، توسعه خطوط جدید خوراک طیور، افزایش ظرفیت تولید فول‌فت سویا و احداث کارخانه تخصصی تولید کنسانتره و مکمل های خوراک دام، طیور و آبزیان را دنبال می‌کند.
به گفته دهقان‌نیا، رویکرد اصلی هلدینگ افرا در سال‌های آینده، حرکت از افزایش صرف ظرفیت تولید به سمت تکمیل یک زنجیره منسجم‌تر از تأمین، ذخیره‌سازی، فرآوری و تولید است.

امنیت خوراک؛ پیش‌شرط امنیت پروتئین

مدیر تولید کارخانجات نسیم سحر و آرین پروتئین با تأکید بر اهمیت نگاه یکپارچه به زنجیره پروتئین کشور گفت: کارخانه خوراک را نمی‌توان جدا از دامداری، مرغداری، آبزی‌پروری و بازار مصرف دید. امنیت غذایی زمانی محقق می‌شود که امنیت خوراک نیز تضمین شده باشد.
همچنین ثبات سیاست‌های ارزی، تأمین سرمایه در گردش، حمایت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و توسعه زیرساخت‌های ذخیره‌سازی و فرآوری، از الزامات پایداری این صنعت است.

ضرورت ثبات سیاستی برای مدیریت ریسک نهاده

دهقان‌نیا در پایان با اشاره به چالش‌های موجود در حوزه تأمین نهاده اظهار کرد: ثبات و شفافیت در تخصیص ارز و سیاست‌های وارداتی، نقش مهمی در برنامه‌ریزی تولید دارد. صنعت نیازمند سازوکارهایی است که امکان پیش‌بینی‌پذیری بیشتر، مدیریت نوسانات قیمت مواد اولیه و کاهش ریسک تولید را فراهم کند.
وی خاطرنشان کرد: سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های فرآوری، ذخیره‌سازی و تولید داخلی خوراک، در کنار بهره‌گیری از دانش فنی و فناوری‌های روز، می‌تواند تاب‌آوری زنجیره پروتئین کشور را در برابر تغییرات بازار جهانی افزایش دهد.

افرا

هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی

آرین پروتئین

آرین پروتئین

خوراک تخصصی؛ بخشی از زنجیره تولید افرا پروتئین

با ظرفیت بالای تولید خوراک طیور، فول‌فت سویا ، بلغور و آرد ذرت، در زنجیره تولید خوراک پروتئین افرا فعالیت می‌کند.

+۱۴
سال فعالیت

+۲۰ هزار تن
تولید بلغور و آرد ذرت در سال

+۳۰ هزار تن
تولید فول فت سویا در سال

+۷۲ هزار تن
تولید خوراک طیور در سال

افرا

پروتئین

استان مازندران، شهرستان بهشهر، بخش مرکزی، دهستان میان کاله، آبادی بندرامیرآباد،

محله ندارد، خیابان (نیروگاه)، خیابان ساحلی، پلاک ۰، طبقه همکف

۰۲۱ - ۲۸۵۲

آرین بلغور
آردینه

نسیم قلی‌خواه

مسئول فنی آرین پروتئین سویای فارس

فرآوری هوشمند ذرت؛ استراتژی آرین پروتئین برای ورود به بازارهای تخصصی صنایع غذایی

صنعت فرآوری ذرت از حلقه‌های مهم زنجیره صنایع غذایی، در سال‌های اخیر با توجه به افزایش تقاضا برای محصولات متنوع، بدون گلوتن و مواد اولیه تخصصی، اهمیت بیشتری پیدا کرده است. در این میان، کیفیت ماده اولیه، کنترل فرآیند تولید، فناوری تجهیزات و توسعه محصولات جدید، مهم‌ترین عوامل موفقیت واحدهای فرآوری ذرت به شمار می‌روند.

شرکت آرین پروتئین سویای فارس به‌عنوان یکی از مجموعه‌های فعال در زنجیره افرا پروتئین، با تمرکز بر فرآوری دانه ذرت و تولید آرد و بلغور ذرت، تلاش دارد با تکیه بر کنترل کیفی دقیق و توسعه محصولات تخصصی، جایگاه خود را در بازار داخلی و منطقه‌ای تقویت کند.

نسیم قلی خواه، مسئول فنی واحد تولید آرد و بلغور ذرت شرکت آرین پروتئین سویای فارس، با اشاره به سابقه ۱۸ ساله فعالیت خود در حوزه صنایع غذایی اظهار کرد: طی سال‌های فعالیت در بخش‌های مختلف ازجمله مسئول فنی، مدیریت کنترل کیفیت و مدیریت تولید، همواره مهم‌ترین موضوع برای ما حفظ کیفیت و پایداری فرآیند تولید بوده است.

وی با اشاره به جایگاه فرآوری ذرت در این مجموعه افزود: آرین پروتئین در زنجیره افراپروتئین، یکی از بخش‌های مهم فعالیت خود را به فرآوری ذرت اختصاص داده و در کارخانه مستقر در بندر امیرآباد، تولید آرد و بلغور ذرت را دنبال می‌کند. ظرفیت این مجموعه ۲۸ هزار تن در سال است و نگاه ما این است که کیفیت محصول نهایی از مرحله تأمین ماده اولیه آغاز می‌شود.

قلی‌خواه ادامه داد: کنترل کیفیت دانه ورودی، شرایط نگهداری، کنترل دقیق فرآیند تولید و پایش مستمر محصول نهایی، مجموعه عواملی هستند که در کنار یکدیگر موجب تولید آرد و بلغور ذرت با کیفیت یکنواخت و متناسب با نیاز صنایع غذایی می‌شوند.

وی با اشاره به مزیت قرارگیری این واحد در یک زنجیره یکپارچه غذایی تصریح کرد: این موضوع به ما کمک می‌کند علاوه بر تأمین نیاز بازار داخلی، زیرساخت لازم برای توسعه بازار و حضور پررنگ‌تر در بازار کشورهای همسایه را نیز در اختیار داشته باشیم.

کنترل کیفیت؛ نقطه آغاز تولید محصول استاندارد

مسئول فنی واحد تولید آرد و بلغور ذرت آرین پروتئین با تأکید بر اهمیت کنترل محموله‌های ورودی گفت: کیفیت ذرت یک زنجیره به‌هم‌پیوسته است که از تأمین ماده اولیه آغاز می‌شود و تا محصول نهایی ادامه پیدا می‌کند. همچنین در زمان ورود هر محموله، مشخصات فیزیکی و ظاهری دانه، میزان رطوبت، مواد خارجی، دانه‌های آسیب‌دیده و نشانه‌های آلودگی بررسی می‌شود و در ادامه نیز آزمون‌های لازم برای اطمینان از سلامت ماده اولیه انجام می‌گیرد.

وی با اشاره به اهمیت موضوع مایکوتوکسین‌ها به‌ویژه آفلاتوکسین اظهار کرد: نمونه‌برداری صحیح نقش بسیار مهمی در فرآیند کنترل دارد، زیرا نتیجه آزمایش زمانی ارزشمند است که نمونه برداشت‌شده نماینده واقعی محموله باشد.

او ادامه داد: پذیرش یک محموله صرفاً به ظاهر مناسب دانه محدود نمی‌شود، بلکه باید ازنظر کیفیت فیزیکی، قابلیت فرآوری، الزامات شیمیایی و ایمنی غذایی نیز شرایط لازم را داشته باشد. هر محموله‌ای که با استانداردهای تعیین‌شده مطابقت نداشته باشد، وارد فرآیند تولید نخواهد شد.

استراتژی آرین پروتئین برای مدیریت ریسک آفلاتوکسین

قلی‌خواه با اشاره به اهمیت کنترل آفلاتوکسین در زنجیره تولید ذرت توضیح داد: آفلاتوکسین یکی از ریسک‌های مهم در زنجیره تأمین ذرت است و کنترل آن نمی‌تواند تنها به یک مرحله خاص از فرآیند تولید محدود شود.

وی افزود: مدیریت این ریسک باید از مرحله تأمین ماده اولیه آغاز شود و تا زمان تولید و نگهداری محصول نهایی ادامه پیدا کند. انتخاب تأمین‌کننده، کنترل کیفیت محموله، نمونه‌برداری اصولی و انجام آزمون‌های لازم، بخش‌های مهم این فرآیند هستند.

مسئول فنی آرین پروتئین با تأکید بر اهمیت شرایط نگهداری اظهار کرد: کنترل رطوبت، دما، تهویه و جلوگیری از ایجاد شرایط مناسب برای رشد قارچ، در پیشگیری از افزایش آلودگی در زمان انبارش سهم بسزایی دارد.

وی تصریح کرد: فرآیند آسیاب و پاک‌سازی می‌تواند در مدیریت ریسک مؤثر باشد، اما آسیاب به‌تنهایی روش حذف آفلاتوکسین نیست. به همین دلیل، مهم‌ترین رویکرد ما پیشگیری و جلوگیری از ورود ماده اولیه نامناسب به فرآیند تولید است.

فناوری و تجهیزات؛ عامل افزایش راندمان فرآوری

قلی‌خواه درباره عوامل مؤثر بر بازدهی تولید آرد و بلغور ذرت گفت: راندمان فرآوری از خود ماده اولیه شروع می‌شود. کیفیت و یکنواختی دانه، سختی و ساختمان اندوسپرم، میزان شکستگی و رطوبت ذرت، همگی بر میزان استحصال محصول تأثیرگذار هستند.

وی ادامه داد: آماده‌سازی مناسب ذرت، کنترل رطوبت، تنظیم دقیق تجهیزات بوجاری، آسیاب و سامانه‌های جداسازی، نقش مهمی در افزایش بهره‌وری دارند. هدف این است که اندوسپرم با کمترین میزان اتلاف از پوسته و جوانه جدا شود و درعین‌حال کیفیت محصول حفظ شود.

او با اشاره به نقش تجهیزات مورداستفاده در این مجموعه گفت: استفاده از دستگاه‌ها و تجهیزات باکیفیت ایتالیا (Agrex) این امکان را فراهم کرده است تا آرد و بلغور ذرت با کیفیت مطلوب تولید شود.

فرصت جدید برای تولید آرد ذرت با رشد بازار محصولات بدون گلوتن

مسئول فنی واحد تولید آرد و بلغور ذرت آرین پروتئین ضمن تشریح کاربردهای گسترده این محصولات در صنایع غذایی اظهار کرد: آرد و بلغور

ذرت در صنایعی مانند اسنک، غلات صبحانه، صنایع نانوایی و تولید انواع فرآورده‌های غذایی کاربرد دارند.

وی افزود: با توجه به افزایش توجه بازار به محصولات بدون گلوتن، آرد ذرت ظرفیت رشد بیشتری دارد، زیرا ذرت به‌طور طبیعی فاقد گلوتن است.

قلی‌خواه تأکید کرد: البته تولید محصول بدون گلوتن تنها به استفاده از ذرت محدود نمی‌شود و باید از تماس متقاطع با گندم، جو و چاودار جلوگیری شود و الزامات محصول نهایی رعایت گردد.

وی ادامه داد: آینده آرد و بلغور ذرت را به‌ویژه در حوزه اسنک، غلات صبحانه، محصولات نوآورانه و فرآورده‌های بدون گلوتن، رو به رشد می‌بینم. آینده این محصول فقط در جایگزینی آرد گندم نیست، بلکه در توسعه محصولاتی است که با ویژگی‌های منحصر به‌فرد ذرت طراحی می‌شوند.

قلی‌خواه مهم‌ترین چالش صنعت ذرت مصرف انسانی را تأمین پایدار ماده اولیه با کیفیت یکنواخت عنوان کرد و گفت: برای یک کارخانه فرآوری، تنها دسترسی به مقدار کافی ذرت اهمیت ندارد؛ بلکه کیفیت، رطوبت، سلامت دانه، قابلیت فرآوری و شرایط نگهداری نیز اهمیت زیادی دارد.

خلق ارزش از دانه ذرت؛ استراتژی آرین پروتئین برای توسعه بازار داخلی و صادراتی

مسئول فنی واحد تولید آرد و بلغور ذرت آرین پروتئین یادآور شد: آینده این صنعت به سمت مدیریت حرفه‌ای‌تر زنجیره تأمین حرکت خواهد کرد؛ یعنی از انتخاب تأمین‌کننده و کنترل کیفیت محموله تا نگهداری، فرآوری و توسعه بازار مصرف، همه بخش‌ها باید در کنار یکدیگر دیده شوند.

وی درباره برنامه‌های توسعه‌ای این مجموعه نیز اظهار کرد: هدف ما این است که فرآوری ذرت را از تولید محصولات پایه مانند آرد و بلغور به سمت محصولات با ارزش‌افزوده بیشتر هدایت کنیم.

قلی‌خواه ادامه داد: توسعه زیرساخت‌های ذخیره‌سازی غلات، افزایش تنوع محصولات تخصصی و پاسخگویی به نیاز صنایع غذایی، از موضوعاتی هستند که برای آینده مجموعه دنبال می‌کنیم. هدف نهایی، ایجاد بیشترین ارزش افزوده از ماده اولیه ذرت و توسعه هم‌زمان بازار داخلی و ظرفیت صادراتی است.

فصل چهارم

چشم‌انداز افرا پروتئین

04

افق پیش‌روی افراپروتئین

فصل پایانی به آینده اختصاص دارد؛ آینده‌ای که در آن افراپروتئین صرفاً یک تولیدکننده پروتئین نیست و به دنبال تبدیل شدن به یک پلتفرم امنیت غذایی است. توسعه ظرفیت تولید گوشت قرمز، مرغ، تخم‌مرغ، سی‌بَس و شیر گوسفندی، بومی‌سازی ژنتیک و تولید بچه‌ماهی، فناوری، انرژی‌های تجدیدپذیر، اقتصاد چرخشی و سرمایه‌گذاری بلندمدت از محورهای این فصل هستند.

وحید کشاورز

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین

نسخه افراپروتئین برای صنعت پروتئین؛ یکپارچگی، فناوری و کنترل هزینه

در صنعتی که کیفیت، بهره‌وری و تداوم تولید بیش از هر زمان دیگری به هماهنگی میان حلقه‌های زنجیره تولید وابسته است، افراپروتئین با تکیه بر ساختاری یکپارچه و چندمحصولی، رویکردی متفاوت را در صنعت پروتئین کشور دنبال می‌کند. این مجموعه با پیوند دادن بخش‌هایی از زنجیره، از تأمین نهاده و تولید خوراک تا پرورش، فرآوری و عرضه محصولات پروتئینی، تلاش دارد هم‌زمان هزینه‌های تولید را مدیریت، بهره‌وری را ارتقا و کیفیت محصولات را بهبود دهد. در این مسیر، توسعه فناوری، نوآوری و حرکت به سمت مدیریت هوشمند، به یکی از محورهای اصلی برنامه‌های افراپروتئین تبدیل شده است. در ادامه، وحید کشاورز، رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین، درباره ظرفیت‌های این مجموعه، مسیر توسعه زنجیره تولید و برنامه‌های آن برای حرکت به سمت تولید هوشمند و رقابت‌پذیر توضیح می‌دهد.

وحید کشاورز، رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین، با بیش از دو دهه تجربه در حوزه تولید و فرآوری محصولات پروتئینی، ازجمله در بخش‌های دولتی و خصوصی، بر این باور است که ایجاد یک زنجیره یکپارچه می‌تواند در افزایش تاب‌آوری و بهره‌وری صنعت سهم بسزایی داشته باشد. به گفته او، افراپروتئین با بهره‌گیری از ساختاری عمودی و چندمحصولی، بخش‌های مختلف زنجیره ارزش را در کنار یکدیگر قرار داده است؛ از تأمین نهاده و تولید خوراک تا پرورش، کشتار، فرآوری و عرضه. به‌گونه‌ای که ارتباط میان این حلقه‌ها امکان مدیریت بهتر هزینه‌ها، کنترل فرآیند تولید و ارتقای کیفیت محصول نهایی را فراهم می‌کند.

وی ابتدا با اشاره به سابقه فعالیت خود اظهار کرد: از سال ۱۳۷۶ در حوزه‌های مختلف تخصصی و مدیریتی تولید و فرآوری فرآورده‌های پروتئینی فعالیت داشته‌ام و از ابتدای تأسیس افراپروتئین نیز با این مجموعه همکاری کرده‌ام و امروز به‌عنوان رئیس هیئت‌مدیره معتقدم تمرکز اصلی ما بر توسعه یک زنجیره یکپارچه و بهره گیری حداکثری از ظرفیت های موجود در مجموعه است.

یکپارچگی زنجیره؛ مزیت رقابتی افراپروتئین

کشاورز مهم‌ترین وجه تمایز افراپروتئین را ساختار عمودی و چندمحصولی آن دانست و گفت: افراپروتئین در بخش‌های مختلفی از زنجیره پروتئین حضور دارد و فعالیت‌های آن از تأمین نهاده و تولید خوراک آغاز می‌شود و تا مرغ اجداد، مرغ مادر، مرغ گوشتی، مرغ تخم‌گذار و پولت، دام سبک، آبزیان، کشتار، فرآوری و عرضه محصولات پروتئینی ادامه پیدا می‌کند.

به گفته وی، چنین ساختاری موجب شده است بخش‌های مختلف مجموعه به یکدیگر متصل باشند و بخشی از تولیدات یک حلقه به‌عنوان نهاده یا ماده اولیه حلقه دیگر مورداستفاده قرار گیرد.

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین تأکید کرد: این یکپارچگی ازنظر اقتصادی اهمیت زیادی دارد؛ زیرا علاوه بر کاهش برخی هزینه‌های تولید، امکان مدیریت بخشی از ریسک‌های بازار در داخل زنجیره را فراهم می‌کند و وابستگی مجموعه به تحولات بیرونی را کاهش می‌دهد.

همچنین این رویکرد در ساختار هلدینگ یکپارچه زنجیره‌های ارزش غذایی افرا نیز موردتوجه قرار گرفته و هدف، ایجاد ارتباط مؤثر میان حلقه‌های مختلف زنجیره و افزایش ارزش‌افزوده در داخل مجموعه است.

افزایش قیمت نهاده‌ها؛ فشار مضاعف بر هزینه تولید

کشاورز با اشاره به تأثیر قیمت نهاده‌های خوراک بر هزینه تمام‌شده محصولات پروتئینی گفت: ذرت و کنجاله سویا سهم قابل‌توجهی در هزینه تولید خوراک دام و طیور دارند و افزایش قیمت این دو نهاده، مستقیما هزینه تولید محصولات پروتئینی را افزایش می‌دهد.

وی ادامه داد: علاوه بر این دو نهاده اصلی، قیمت سایر مواد اولیه مورداستفاده در خوراک، ازجمله ریزمغذی‌ها، نیز تحت تأثیر شرایط بازار افزایش یافته است؛ بنابراین فشار هزینه‌ای تنها محدود به ذرت و کنجاله سویا نیست و مجموعه این عوامل بر اقتصاد تولید دام و طیور اثر می‌گذارد.

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین خاطرنشان کرد: توزیع نهاده از طریق سامانه بازارگاه توانسته بخشی از دغدغه تولیدکنندگان را کاهش دهد، اما شرایط بازار جهانی، هزینه‌های حمل‌ونقل و نوسانات قیمت نهاده همچنان بر بازار داخلی اثرگذار است.

وی یکی دیگر از مشکلات اساسی را نبود تناسب قیمت محصول نهایی با هزینه واقعی تولید عنوان کرد و گفت: در برخی مقاطع، محصول تولیدی با قیمتی پایین‌تر از هزینه تمام‌شده عرضه شده و این مسئله زیان اقتصادی تولیدکنندگان را به دنبال داشته است.

تولید خوراک در داخل زنجیره برای کنترل هزینه‌ها

کشاورز با اشاره به راهکار افراپروتئین برای مدیریت افزایش هزینه نهاده‌ها اظهار کرد: افراپروتئین نیز مانند سایر تولیدکنندگان با افزایش قیمت مواد اولیه مواجه است، اما برخورداری از یک زنجیره یکپارچه از تأمین مواد اولیه تا تولید خوراک و محصول پروتئینی، امکان مدیریت بخشی از این فشار را فراهم کرده است.

وی افزود: تولید خوراک در کارخانه‌های تحت پوشش، تأمین متمرکز مواد اولیه، مدیریت فرآیند تولید و کاهش ضایعات از جمله اقداماتی است که به کنترل هزینه و افزایش بهره‌وری در زنجیره کمک می‌کند.

عبور از مرغداری مکانیزه به سمت مرغداری هوشمند

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین، توسعه فناوری و اتوماسیون را یکی از محورهای اصلی افزایش بهره‌وری در مجموعه دانست و گفت: استفاده از فناوری و اتوماسیون در بخش طیور با هدف کنترل دقیق‌تر شرایط سالن، مدیریت گله و کاهش هزینه‌های تولید توسعه یافته است.

به گفته وی، در بخش قابل‌توجهی از واحدهای جدید از تجهیزات مدرن در سامانه‌های کنترل شرایط محیطی، غذادهی، آبخوری، تهویه و مدیریت گله استفاده شده و در واحدهای بازسازی‌شده نیز تجهیزات جدید برای افزایش دقت کنترل شرایط محیطی و جمع‌آوری اطلاعات عملکردی به کار گرفته شده است.

کشاورز به واحد فدک اشاره کرد و افزود: این واحد با فناوری مدرن سیستم پرورش در قفس تجهیز شده و واحدهای مرغداری افرا ماکیان نیز در مسیر توسعه و نوسازی قرار دارند.

وی ادامه داد: مرحله بعدی، یکپارچه‌سازی داده‌های فارم شامل دما، رطوبت، تهویه، مصرف آب و خوراک، وزن گله، تلفات و شاخص‌های عملکردی است تا اطلاعات در یک سیستم مدیریتی تجمیع شود و مدیر فارم بتواند وضعیت سالن‌ها را به‌صورت لحظه‌ای پایش و مقایسه کند.

رئیس هیئت مدیره افراپروتئین تأکید کرد: هدف نهایی، عبور از مرحله مکانیزاسیون و اتوماسیون و حرکت به سمت مرغداری هوشمند و مدیریت داده‌محور است. در این مسیر، تحلیل داده‌های محیطی، مصرف خوراک و آب، وزن، رفتار گله و عملکرد سالن و در مراحل بعد استفاده از دوربین‌های هوشمند برای تحلیل رفتار گله و پیش‌بینی بیماری و عملکرد، در دستور کار قرار دارد.

وی افزود: اقدامات اولیه برای راه‌اندازی سیستم هوشمند در گوسفندداری گروه سرو انجام شده و این تجربه در مرغداری‌های تحت پوشش نیز توسعه خواهد یافت.

تجهیزات مدرن؛ از کیفیت پلت تا کاهش ضایعات خوراک

کشاورز درباره تأثیر تجهیزات جدید بر ضریب تبدیل و تلفات اظهار کرد: تجهیزات به‌تنهایی نمی‌توانند ضریب تبدیل یا تلفات را کاهش دهند، بلکه اثر اصلی آن‌ها از مسیر تولید خوراک با کیفیت و یکنواخت، اختلاط مناسب، کیفیت بالای پلت و کنترل دقیق حرارت و رطوبت در فرآیند تولید ایجاد می‌شود.

وی افزود: پلت با کیفیت مناسب می‌تواند به بهبود ضریب تبدیل کمک کند. همچنین خوراک متوازن و حاوی مواد مغذی موردنیاز، انرژی مصرفی پرنده برای دریافت خوراک را کاهش داده و درنهایت می‌تواند به افزایش تولید گوشت منجر شود.

به گفته کشاورز، تجهیزات پیشرفته با ایجاد پلت یکنواخت، کمک به رشد یکنواخت گله، کاهش بار میکروبی و افزایش مقاومت گله می‌توانند تعداد طیور ضعیف و حذفی و درنتیجه تلفات را کاهش دهند.

وی تأکید کرد: استفاده از تجهیزات مدرن همچنین موجب کاهش ضایعات در کارخانه خوراک شده و کمک می‌کند خوراک تولیدشده با بهره‌وری بیشتری در اختیار دام، طیور و آبزیان قرار گیرد.

سرمایه‌گذاری در کارخانه‌های خوراک؛ از بندر امام تا امیرآباد

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین با اشاره به سرمایه‌گذاری مجموعه در کارخانه‌های تولید خوراک گفت: تجهیزات جدید از یک شرکت معتبر بین‌المللی خریداری و در کارخانه‌های تولید خوراک دام، طیور و آبزیان در بندر امام خمینی و همچنین کارخانه‌های خوراک طیور و فول‌فت سویا در بندر امیرآباد نصب شده است.

همچنین استفاده از کاندیشنرهای جدید و اتوماسیون کامل فرآیند تولید، از مهم‌ترین فناوری‌های به‌کاررفته در این کارخانه‌هاست و موجب شده این واحدها ازنظر تجهیزات و کیفیت تولید در ردیف کارخانه‌های مدرن کشور قرار گیرند.

کشاورز همچنین به شرکت اروم چکاوک اشاره کرد و گفت: کارخانه‌های خوراک طیور این شرکت نیز به تجهیزات روز مجهز شده‌اند و علاوه بر تأمین نیاز مجموعه، از تأمین‌کنندگان مهم خوراک طیور در غرب کشور محسوب می‌شوند.

افزایش ظرفیت تولید فول‌فت سویا به ۱۰ تن در ساعت

کشاورز درباره برنامه افراپروتئین برای توسعه فرآوری سویا و تولید فول‌فت اظهار کرد: کارخانه فول‌فت شرکت آرین پروتئین فارس در بندر امیرآباد شهرستان بهشهر از سوی یک شرکت بزرگ بین‌المللی احداث و راه‌اندازی شده و در حال حاضر با ظرفیت پنج تن در ساعت فعالیت می‌کند.

وی افزود: تجهیزات کارخانه دوم نیز خریداری و وارد کشور شده و با نصب و راه‌اندازی آن، ظرفیت تولید فول‌فت سویای زنجیره به ۱۰ تن در ساعت افزایش خواهد یافت.

به گفته رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین، یکی از مهم‌ترین بخش‌های تولید فول‌فت، کنترل حرارتی فرآیند است؛ به گونه‌ای که حرارت باید به اندازه‌ای باشد که عوامل ضدتغذیه‌ای، به‌ویژه مهارکننده‌های تریپسین، به میزان مطلوب کاهش پیدا کنند، بدون آن که حرارت‌دهی بیش‌ازحد موجب آسیب به پروتئین و اسیدهای آمینه شود.

کشاورز تصریح کرد: کنترل دقیق دما، زمان و رطوبت و پایش مستمر فرآیند، نیازمند فناوری مناسب و تجهیزات به‌روز است. بر همین اساس، مجموعه با استفاده از تجهیزات یک شرکت بزرگ بین‌المللی فعال در حوزه خوراک دام و طیور و بهره‌گیری از کارشناسان متخصص، تولید فول‌فت با کیفیت یکنواخت و قابلیت هضم مناسب را دنبال می‌کند. همچنین فول‌فت سویای تولیدشده علاوه بر تأمین نیاز واحدهای تحت پوشش زنجیره، در بازار نیز عرضه می‌شود.

وی با اشاره به گستره سرمایه‌گذاری‌های فناورانه این مجموعه گفت: استفاده از فناوری در تمام حلقه‌هایی که می‌تواند موجب افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه و ارتقای کیفیت شود، در دستور کار قرار گرفته است.

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین از تجهیزات مورداستفاده در واحدهای تخم‌گذار و پولت و مراکز بسته‌بندی تخم‌مرغ افرا ماکیان، واحدهای گروه سرو، مزارع اجداد و مادر اروم چکاوک، شرکت توسعه نیکسا و کارخانه‌های تولید خوراک ازجمله آرین پروتئین سویای فارس و نسیم سحر پاک‌مهر خلیج‌فارس به‌عنوان نمونه‌هایی از این سرمایه‌گذاری‌ها نام برد.

وی با بیان این که در این پروژه‌ها، اتوماسیون، کنترل فرآیند و کیفیت محصول اهمیت ویژه‌ای دارد، افزود: به همین دلیل از تجهیزات و نرم‌افزارهای اتوماسیون با فناوری روز استفاده شده است.

کشاورزدر ادامه تأکید کرد: فرآیند تولید خوراک دام، طیور و آبزیان از مرحله ورود مواد اولیه تا محصول نهایی، با اتکا به سامانه‌های کنترل کیفیت و آزمایشگاه‌های مجهز پایش می‌شود.

به گفته وی، تجهیزات این مجموعه از شرکت‌های بین‌المللی و کشورهای مختلف ازجمله چین، ترکیه و یونان و همچنین شرکت‌های معتبر داخلی تأمین شده‌اند.

رئیس هیئت‌مدیره افراپروتئین همچنین خاطرنشان کرد: تحقیق و توسعه و همکاری با شرکت‌های دانش‌بنیان نیز برای استفاده از دانش روز در زنجیره موردتوجه قرار گرفته است.

چالش اصلی صنعت پروتئین؛ فاصله هزینه تولید و قیمت بازار

کشاورز مهم‌ترین چالش امروز صنعت پروتئین کشور را نبود ثبات قیمت مواد اولیه و فاصله گرفتن هزینه واقعی تولید از قیمت فروش و قدرت خرید بازار عنوان کرد.

وی اظهار کرد: در شرایطی که هزینه‌های تولید افزایش پیدا می‌کند، قیمت فرآورده‌های پروتئینی معمولاً با تأخیر افزایش می‌یابد و این فاصله زمانی می‌تواند زیان قابل‌توجهی به تولیدکننده تحمیل کند.

این فعال حوزه صنعت ادامه داد: مسئله نقدینگی نیز یکی دیگر از ریسک‌های جدی صنعت است؛ زیرا کاهش توان مالی تولیدکنندگان، قدرت آن‌ها را برای خرید نهاده و خوراک، محدود می‌کند و افزایش قیمت نهاده‌های اصلی و ریزمغذی‌ها نیز فشار بیشتری بر واحدهای تولیدی وارد خواهد کرد.

وی یادآور شد: در چنین شرایطی، بخشی از تولیدکنندگانی که توان تحمل فشارهای اقتصادی را ندارند، ممکن است از چرخه تولید خارج شوند و این مسئله درنهایت بر استمرار عرضه محصولات پروتئینی اثر خواهد گذاشت.

حمل‌ونقل نهاده‌ها؛ ریسک مهم ماه‌های آینده

رئیس هیئت‌مدیره افرا پروتئین با اشاره به وابستگی صنعت خوراک دام و طیور به واردات مواد اولیه و ریزمغذی‌ها گفت: علاوه بر قیمت نهاده‌ها، باید موضوع حمل‌ونقل و استمرار ورود مواد اولیه به کشور نیز موردتوجه قرار گیرد.

وی افزود: در شرایط فعلی اقتصاد جهانی و با توجه به وابستگی کشور به واردات بخشی از مواد اولیه خوراک، هرگونه اختلال در مسیرهای حمل‌ونقل می‌تواند تأمین نهاده و درنتیجه تولید محصولات پروتئینی را تحت تأثیر قرار دهد.

کشاورز در پایان ابراز امیدواری کرد با همکاری وزارت جهاد کشاورزی و تشکل‌های صنفی، بستری فراهم شود که خوراک موردنیاز واحدهای تولیدی با قیمت و شرایط مناسب تأمین شود.

وی تأکید کرد: هدف نهایی باید تولید و عرضه فرآورده‌های پروتئینی با قیمتی باشد که ضمن حفظ توان اقتصادی تولیدکننده، برای مصرف‌کننده نیز قابل‌دسترس باشد؛ زیرا تداوم تولید زمانی امکان‌پذیر است که منافع هر دو طرف زنجیره، یعنی تولیدکننده و مصرف‌کننده، هم‌زمان موردتوجه قرار گیرد.

فرشاد رخشانی مقدم

معاونت مارکتینگ و توسعه بازار هلدینگ افرا

وقتی زنجیره ارزش، به زنجیره برند تبدیل می‌شود

در بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی، رشد را می‌توان با چند شاخص نسبتاً روشن اندازه‌گیری کرد؛ افزایش ظرفیت تولید، توسعه جغرافیایی، ورود به بازارهای جدید، افزایش فروش یا اضافه شدن کسب‌وکارهای تازه؛ اما برای سازمانی که از یک نقطه به بعد از رشد عبور کرده و به یک مجموعه چندکسب‌وکاری تبدیل شده است، مسئله، دیگر فقط بزرگ‌تر شدن نیست. مسئله این است که چگونه می‌توان این بزرگی را به یک مزیت ادراکی و درنهایت به یک سرمایه پایدار در بازار تبدیل کرد.

اینجاست که بازاریابی از یک وظیفه ارتباطی به یک وظیفه استراتژیک تبدیل می‌شود.

افراپروتئین امروز در موقعیتی است که بخش‌های مختلفی از زنجیره ارزش صنعت پروتئین را در کنار یکدیگر در اختیار دارد؛ از خوراک و نهاده تا دام، طیور و آبزیان و از تولید مواد اولیه تا عرضه محصول نهایی. در کنار این ساختار، مجموعه‌ای از نام‌های تجاری تخصصی نیز در بازارهای مختلف فعالیت می‌کنند؛ ازجمله ناب زرده، دانه‌گستر، ایناس، آرین بلغور اردبینه و خوشپخت.

اما پرسش راهبردی این نیست که افراپروتئین چه تعداد شرکت، واحد تولیدی یا محصول دارد. پرسش این است که این مجموعه در ذهن بازار چه معنایی پیدا می‌کند.

زیرا ممکن است سازمانی زنجیره‌ای بسیار یکپارچه در پشت‌صحنه داشته باشد، اما در ذهن مشتری، مجموعه‌ای از نقاط منفصل و بی‌ارتباط دیده شود. در چنین شرایطی، بخش مهمی از ارزش خلق‌شده در سازمان، هرگز به سرمایه برند تبدیل نمی‌شود؛ اما افراپروتئین در یکی از مهم‌ترین مراحل بلوغ خود قرار دارد: عبور از مقیاس عملیاتی به انسجام ادراکی.

بزرگ شدن با یکپارچه شدن متفاوت است

داشتن کسب‌وکارهای متعدد الزاماً به معنای داشتن یک پرتفوی استراتژیک نیست.

در مدیریت برند، پرتفوی زمانی ارزشمند می‌شود که هر جزء، نقش مشخصی داشته باشد، قلمرو خود را بشناسد و در عین استقلال، در یک معماری بزرگ‌تر قابل فهم باشد. معماری برند در چنین ساختاری، صرفاً به نام‌گذاری یا نحوه نمایش لوگوها محدود نیست. مسئله اصلی، طراحی رابطه میان برند مادر، کسب‌وکارها و پیشنهادهای مختلف است. این مسئله برای افراپروتئین اهمیت بیشتری پیدا کرده است، زیرا کسب‌وکارهای این مجموعه الزاماً در یک بازار، با یک مشتری و با یک منطق خرید فعالیت نمی‌کنند.

برای یک مشتری خرید عمده (B2B)، توان تأمین، استمرار کیفیت، استاندارد، قیمت و قابلیت اتکا

یک هلدینگ، چند برند متمایز

هر کسب‌وکار، هویت و زبان تبلیغاتی خود را می‌خواهد

اهمیت بالایی دارد. برای مصرف کننده نهایی (B2C)، کیفیت ادراک‌شده، تازگی، تجربه، اعتماد و حتی نحوه روایت محصول اهمیت بیشتری دارد؛ بنابراین، انسجام افراپروتئین به معنای یکسان کردن همه چیز نیست. برعکس، هرچه تفاوت کسب‌وکارها بیشتر باشد، نیاز به یک منطق بالادستی مشترک بیشتر می‌شود. این منطق مشترک همان چیزی است که می‌تواند از یک مجموعه متنوع، یک سیستم منسجم بسازد.

می‌توان این تفاوت را در خود ساختار افراپروتئین دید. کسب‌وکاری که در تولید خوراک فعالیت می‌کند، با کسب‌وکاری که محصول نهایی را مستقیما در اختیار مصرف کننده قرار می‌دهد، الزاماً نباید یک زبان ارتباطی داشته باشد؛ اما هر دو باید درنهایت بخشی از یک تصویر بزرگ‌تر و قابل‌فهم باشند.

از شرکت مادر تا معنای مادر

یکی از مهم‌ترین پرسش‌های پیش روی ما در افرا این بود که جایگاه خود افراپروتئین در این ساختار چیست.

اگر افراپروتئین صرفاً یک عنوان حقوقی در بالای نمودار سازمانی باقی بماند، بخشی از ظرفیت خود را از دست می‌دهد؛ اما چنانچه بتواند در ذهن ذی‌نفعان، نماینده یک معنای مشخص باشد، داستان متفاوت می‌شود. برند مادر قرار نیست جایگزین برندهای تخصصی شود. قرار نیست همه محصولات با یک نام و یک هویت مصرفی عرضه شوند. آنچه اهمیت دارد، ساختن یک لایه معنایی بالاتر است؛ لایه‌ای که بتواند این پرسش را پاسخ دهد که چرا این کسب‌وکارهای متفاوت، در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند؟

پاسخ در مفهوم یکپارچگی زنجیره پروتئین شکل می‌گیرد؛ یعنی افراپروتئین نه صرفاً مجموعه‌ای از تولیدکنندگان مرغ، تخم‌مرغ، ماهی یا خوراک، بلکه سازمانی است که بخشی از مزیت خود را از حضور هم‌زمان در حلقه‌های مختلف زنجیره به دست می‌آورد. در این صورت، برند مادر به جای آن که فقط نام مالک باشد، به تفسیر بازار از منطق وجودی مجموعه تبدیل می‌شود.

این تغییر ظریف است، اما از جنس تغییرات بنیادی در برندینگ است.
برای نمونه، در گروه تولیدی اروم چکاوک، از مرغ اجداد و مادر تا واحدهای مرغ گوشتی، کارخانه های خوراک، جوجه کشی و کشتارگاه صنعتی، حلقه های متعددی در کنار یکدیگر قرار گرفته اند. وجود ۴ خط مرغ اجداد، ۱۲ واحد مرغ مادر، ۴۵ واحد مرغداری گوشتی، سه کارخانه تولید خوراک، واحد جوجه کشی زرین پر و کشتارگاه صنعتی تمام اتوماتیک، صرفاً مجموعه‌ای از ظرفیت‌های مستقل نیست؛ معنای مهم‌تر آن، امکان مدیریت زنجیره‌ای است که بخش قابل توجهی از مسیر تولید را درون خود جای داده است.

دارایی واقعی افراپروتئین کجاست؟

وقتی درباره مزیت رقابتی یک مجموعه تولیدی صحبت می کنیم، معمولاً به ظرفیت‌ها، زیرساخت، تجهیزات، نیروی انسانی، شبکه تأمین و فناوری فکر می کنیم؛ همه این‌ها واقعی و مهم‌اند.
اما در بازاریابی، یک پرسش دیگر نیز وجود دارد: کدام یک از این توانمندی ها در ذهن مشتری به ارزش تبدیل شده است؟ برای مثال، داشتن زنجیره خوراک تا تولید می تواند ازنظر عملیاتی یک مزیت باشد؛ اما هنگامی به مزیت برند تبدیل می‌شود که مشتری بتواند آن را به چیزی معنادار ترجمه کند: ثبات کیفیت، قابلیت اتکا، کنترل بیشتر، اطمینان از منشأ یا استمرار تأمین.
همین اتفاق در حوزه تخم مرغ نیز اهمیت پیدا می کند. ظرفیت بیش از ۹۰۰ هزار قطعه مرغ تخم‌گذار و ۲۷۰ هزار قطعه پولت در افراماکیان ایرانیان یا ظرفیت تولید سالانه حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار قطعه پولت در رویان اکسیم، پیش از آن که یک پیام بازاریابی باشند، قابلیت‌های واقعی عملیاتی‌اند. وظیفه بازاریابی این است که نشان دهد این قابلیت برای بازار چه معنایی دارد؛ چرا چنین مقیاسی می‌تواند به تأمین مطمئن‌تر، استمرار بیشتر یا ایجاد ارزش بالاتر منجر شود.
در افراپروتئین می‌خواهیم دقیقاً همین ترجمه را انجام دهیم: قابلیت‌های واقعی سازمان را به ارزش‌های قابل‌فهم و قابل‌ادراک برای بازار تبدیل کنیم. این دقیقاً همان نقطه‌ای است که یکی از مهم‌ترین وظایف بازاریابی خود را نشان می‌دهد: ترجمه توانمندی سازمان به ارزش ادراک‌شده. سازمان درباره آنچه دارد صحبت می کند و بازاریابی باید توضیح دهد چرا آنچه دارد، برای مشتری مهم است.

تجربه شرکت‌های بزرگ جهانی

این مسیر، البته تجربه‌ای منحصر به افرا نیست. شرکت‌های بزرگ غذایی جهان سال‌هاست با یک مسئله مشابه مواجه‌اند که چگونه مجموعه‌ای از برندها، بازارها و کسب‌وکارهای متفاوت را بدون از بین بردن استقلال آن‌ها، در یک منطق استراتژیک مدیریت کنند.
Nestle یکی از نمونه های شناخته شده است. این شرکت مدیریت پرتفوی برند را بخشی از استراتژی رشد خود می‌داند و منابع را بر برندها، دسته‌ها و فرصت‌هایی که بیشترین ظرفیت ایجاد ارزش دارند، متمرکز می کند. در این مدل، بزرگی شرکت از طریق تعدد برندها ایجاد نشده؛ بلکه تعدد برندها در یک منطق سرمایه گذاری و مدیریت پرتفوی قرار گرفته است. Danone نیز نمونه دیگری است. این شرکت در کنار مجموعه‌ای از برندهای متنوع، بر یک قلمرو معنایی مشترک پیرامون سلامت و تغذیه تکیه دارد یعنی تنوع در سطح محصول و برند حفظ شده، اما سازمان تلاش کرده است در سطح بالاتر، یک منطق مشترک برای خلق ارزش داشته باشد.
درس مشترک این نمونه ها برای افرا روشن است، شرکت‌های بزرگ لزوماً یک برند واحد نمی‌سازند آن‌ها یک منطق واحد برای مدیریت مجموعه‌ای از برندها می‌سازند؛ این تمایز برای افراپروتئین حیاتی است زیرا در ساختاری که یک نام مانند ایناس می‌تواند در ارتباط مستقیم با مصرف کننده قرار بگیرد، درحالی که دانه گستر یا برندهای تخصصی دیگر ممکن است مخاطب B2B متفاوتی داشته باشند، تلاش برای یکسان‌سازی همه آن‌ها نه‌تنها کمکی به انسجام نمی‌کند، بلکه ممکن است جایگاه هر برند را تضعیف کند.

افراپروتئین به یک برند واحد نیاز ندارد

یکی از تصمیم‌های نادرست برای یک مجموعه مانند افرا می‌توانست این باشد که برای ایجاد انسجام، همه کسب‌وکارها را تحت یک نام و یک هویت مصرفی قرار دهد. یکپارچگی با یکسانی فرق دارد. محصولی مانند تخم‌مرغ، ماهی، مرغ یا خوراک دام، مخاطب، معیار انتخاب، چرخه خرید و منطق تصمیم‌گیری یکسانی ندارند. یک خریدار صنعتی ممکن است قیمت، استمرار تأمین و مشخصات فنی را در اولویت قرار دهد، درحالی‌که مصرف‌کننده نهایی بیشتر تحت تأثیر کیفیت ادراک‌شده، تازگی، اعتماد و تجربه محصول قرار می‌گیرد؛ بنابراین، منطقی نیست همه اجزای افراپروتئین با یک زبان ارتباطی واحد، بازار را هدف بگیرند. آنچه نیازمند یکپارچگی است، معنای بالادستی است، نه پیام پایین‌دستی.

ما در تلاشیم افراپروتئین را به‌عنوان برند مادر، در همین لایه بالادستی تعریف کنیم؛ نه با هدف غالب شدن این نام بر همه محصولات، بلکه با هدف نمایندگی یک قلمروی ذهنی بزرگ‌تر: زنجیره یکپارچه، دانش تخصصی، قابلیت اتکا و توان خلق ارزش در صنعت پروتئین.

از زنجیره تأمین به زنجیره اعتماد

ما در افراپروتئین یک امکان مهم در اختیار داریم که می‌تواند به یک دارایی واقعی برند تبدیل شود: توان روایت کردن مسیر تولید. وقتی یک مجموعه در چندین حلقه از زنجیره حضور دارد، منشأ دیگر صرفاً یک ادعای تبلیغاتی نیست؛ می‌تواند بخشی از هویت برند باشد.

به همین دلیل، داستان افراپروتئین از بسته‌بندی شروع نمی‌شود؛ از زنجیره شروع می‌شود. از خوراک، از پرورش، از کنترل فرآیند، از استاندارد، از تولید و درنهایت از محصولی که به بازار می‌رسد.

می‌خواهیم این مسیر را به یکی از محورهای اصلی روایت برند افراپروتئین تبدیل کنیم؛ روایتی که نشان دهد محصول نهایی، نتیجه مجموعه‌ای از فرآیندهای به‌هم‌پیوسته و قابل اتکاست.

در حوزه آبزیان، نیکسا نمونه روشنی از همین نگاه است. این شرکت با ۲۴ قفس دریایی، مزرعه‌ای به وسعت ۶۰ هکتار و مرکز تکثیر تمام‌مکانیزه، زنجیره تولید ماهی سی‌باس را از پرورش بچه‌ماهی تا عرضه محصول نهایی دنبال می‌کند؛ اما آنچه از منظر برند اهمیت بیشتری دارد، این

است که این زنجیره فقط در سطح تولید متوقف نمانده و با راه‌اندازی زیرساخت‌هایی مانند سردخانه و مرکز پخش تخصصی، به بازار نزدیک‌تر شده است.

وقتی چنین زنجیره‌ای درنهایت به محصولی مانند فیله سی‌باس با برند «ایناس» و حتی کسب یک جایزه بین‌المللی طعم برتر منتهی می‌شود، دقیقاً می‌بینیم که چگونه یک قابلیت عملیاتی می‌تواند در نقطه‌ای از زنجیره به یک تجربه برند تبدیل شود. هدف ما این است که چنین نقاطی را شناسایی، تقویت و به یک روایت منسجم از برند تبدیل کنیم روایتی که فاصله میان پشت‌صحنه تولید و تجربه مشتری را کاهش دهد.

این همان نقطه‌ای است که زنجیره ارزش می‌تواند به زنجیره اعتماد تبدیل شود؛ البته به شرط آن که روایت برند به تجربه واقعی سازمان متصل باشد. برند قوی ادعای بیشتری نسبت به سازمان واقعی ندارد؛ توانایی بیشتری در معنادار کردن واقعیت‌های سازمان دارد.

بازاریابی پل میان قابلیت و ادراک

وقتی سازمان پیچیده‌تر می‌شود، تعریف بازاریابی نیز تغییر می‌کند. بازاریابی در چنین ساختاری دیگر صرفاً کمپین، تبلیغات، شبکه‌های اجتماعی، بسته‌بندی یا فروش نیست. بخشی از وظیفه آن، طراحی انسجام میان آنچه سازمان هست و آنچه بازار از سازمان می‌فهمد است.

ما می کوشیم بازاریابی افراپروتئین را از یک واحد ارتباطی صرف، به یکی از ابزارهای ساخت این انسجام تبدیل کنیم؛ واحدی که میان قابلیت‌های سازمان، جایگاه برندها و ادراک بازار پل می‌زند. این موضوع برای افراپروتئین اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا گستردگی کسب‌وکارها و تنوع مخاطبان، ریسک دیگری نیز ایجاد می‌کند: پراکنده شدن تصویر ذهنی. یک واحد ممکن است ارتباطات خود را به بهترین شکل انجام دهد، اما اگر این ارتباطات در سطح بالاتر به یک روایت مشترک متصل نشوند، سازمان درمجموع چیزی شبیه مجموعه‌ای از صداهای خوب اما نامرتبط خواهد بود. مسئله ما در بازاریابی این نیست که همه این صداها را یکی کنیم؛ مسئله این است که هارمونی آن‌ها را بسازیم. در این نگاه، هویت بصری، محتوای سازمانی، وب‌سایت، ارتباطات B۲B، رسانه، فروش، بسته‌بندی و تجربه مشتری، همگی بخشی از یک سیستم بزرگ‌تر هستند.

می خواهیم این نقاط تماس را به‌جای مدیریت جزیره‌ای، در قالب یک سیستم یکپارچه برند و تجربه مدیریت کنیم؛ به گونه‌ای که هر ارتباط، بخشی از همان تصویر بزرگ‌تر افراپروتئین را بسازد. وقتی مخاطب با نامی مانند ناب زرده مواجه می‌شود، باید بتواند آن را به‌عنوان یک برند محصولی بشناسد؛ اما درعین‌حال، در لایه عمیق‌تر، اعتبار این برند باید از یک مجموعه واقعی و قابل‌اتکا تغذیه شود.

آنچه در حال شکل‌گیری است

مسیر تحول بازاریابی افراپروتئین را می‌توان دقیقاً از همین زاویه دید.

وقتی بازاریابی از معرفی محصول فراتر می‌رود و به تعریف رابطه میان کسب‌وکارها، جایگاه برند مادر، مخاطبان B2B و B2C، تجربه مشتری و روایت سازمان می‌پردازد، نقش آن نیز تغییر می‌کند.

بازاریابی دیگر صرفاً مسئول دیده شدن نیست؛ مسئول قابل‌فهم شدن است.

این تفاوت کوچکی نیست. ممکن است یک سازمان ظرفیت بالایی داشته باشد، اما بازار، آن ظرفیت‌ها را به هم مرتبط نکند. ممکن است محصول خوب باشد، اما داستانی که پشت آن قرار دارد، ضعیف روایت شود و ممکن است مجموعه‌ای از برندها وجود داشته باشند، اما مخاطب هیچ دلیل روشنی برای ارتباط دادن آن‌ها با یکدیگر نداشته باشد.

بنابراین بلوغ بازاریابی زمانی اتفاق می‌افتد که میان عملکرد، ادراک و روایت هماهنگی ایجاد شود.

ما در تلاشیم این هماهنگی را به‌صورت آگاهانه طراحی کنیم؛ یعنی میان آنچه افراپروتئین واقعاً هست، آنچه می‌خواهد در آینده باشد و آنچه بازار از آن برداشت می‌کند، فاصله ایجاد نشود.

برندینگ نباید چیزی باشد که پس از شکل گیری کسب‌وکار به آن اضافه کنیم؛ باید بخشی از نحوه معنا دادن به خود کسب‌وکار باشد.

سرمایه‌ای که هنوز می‌توان آن را آزاد کرد

به گمان من، یکی از مهم‌ترین فرصت‌های افراپروتئین لزوماً در توسعه یک ظرفیت تازه نیست. بخشی از فرصت در سرمایه همین امروز مجموعه نهفته است؛ سرمایه‌ای که هنوز می‌توان آن را در سطح بازار فعال‌تر کرد.

این سرمایه از ترکیب چند عامل ساخته شده است: گستره فعالیت، تنوع تخصصی، حضور در حلقه‌های مختلف زنجیره، تجربه عملیاتی، زیرساخت و مجموعه‌ای از کسب‌وکارهایی که هرکدام در قلمرو خود ظرفیت رشد دارند.

در گروه سرو، برای مثال دام‌پروری، طیور تخم‌گذار، آبزیان و کشاورزی در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. وجود ۱۴ هزار رأس دام مولد در شرکت سرو دام نوین قزوین، ظرفیت تولید روزانه حدود ۱۰ تن شیر و برنامه توسعه ظرفیت تا ۲۰ هزار رأس، تنها اعداد تولیدی نیستند؛ اگر درست روایت شوند، بخشی از تصویری را شکل می‌دهند که افرا از توان زنجیره‌ای خود به بازار ارائه می‌کند.

اما مسئله، جمع کردن این مجموعه زیر یک نام نیست. مسئله، طراحی رابطه میان آن‌هاست.

ما سعی داریم این رابطه را به گونه‌ای طراحی کنیم که هر کسب‌وکار بتواند ارزش تخصصی خود را حفظ کند و درعین‌حال، از اعتبار و سرمایه معنایی برند مادر نیز بهره ببرد.

در اقتصاد برند، رابطه گاهی از خود دارایی مهم‌تر می‌شود. یک اعتبار سازمانی قوی می‌تواند ریسک همکاری را کاهش دهد. یک روایت روشن می‌تواند هزینه توضیح دادن کسب‌وکار را پایین بیاورد. یک معماری درست می‌تواند از تکرار هزینه‌های بازاریابی جلوگیری کند و یک جایگاه مشخص برای برند مادر می‌تواند کمک کند ارزش ساخته‌شده در یک نقطه از سازمان، در نقاط دیگر نیز اثر بگذارد.

در این معنا، معماری برند فقط موضوع طراحی یا ارتباطات نیست؛ موضوع کارایی سرمایه‌گذاری نیز هست.

مرحله بعدی ساختن یک سیستم برند

مسیر بلوغ افراپروتئین را نباید صرفاً در تعداد بیشتر کسب‌وکارها یا افزایش ظرفیت‌ها جست‌وجو کرد. مرحله بعد، ساختن یک سیستم برند است.

سیستمی که در آن روشن باشد افرا چه معنایی دارد؛ هر کسب‌وکار چه نقشی ایفا می‌کند، کجا باید استقلال خود را حفظ کند، کجا باید از اعتبار برند مادر استفاده کند و چگونه ارزش ایجادشده در یک بخش می‌تواند به بخش‌های دیگر منتقل شود. در چنین معماری‌ای، ایجاد یا توسعه هر برند جدید نیز به یک تصمیم استراتژیک تبدیل می‌شود، نه صرفاً یک تصمیم تبلیغاتی.

پرسش دیگر فقط این نیست که نام این محصول چه باشد؟ پرسش این است: این برند چه مسئله‌ای را حل می‌کند؟ چه قلمرویی را در اختیار می‌گیرد؟ چه جایگاهی را اشغال می‌کند؟ چه ارزش تازه‌ای به پرتفوی اضافه می‌کند؟ و مهم‌تر از همه، چه نسبتی با افرا دارد؟ این سطح از نگاه، برندینگ را از یک فعالیت ارتباطی به بخشی از معماری کسب‌وکار تبدیل می‌کند.

از مقیاس به معنا

مزیت افراپروتئین درنهایت در تعداد شرکت‌ها، حجم تولید یا گستردگی فعالیت‌ها خلاصه نمی‌شود. این‌ها مواد اولیه‌ی مزیت‌اند. مسئله اصلی این است که چگونه این مزیت‌ها به یک معنا تبدیل شوند.

افراپروتئین امروز سالانه حدود ۳۰ میلیون قطعه جوجه یک‌روزه، ۲۰ هزار تن گوشت مرغ، ۷ هزار تن تخم‌مرغ و ۳ هزار تن گوشت ماهی تولید

می‌کند و در کنار آن، در حوزه گوشت قرمز، شیر گوسفندی و خوراک نیز دارای ظرفیت‌های قابل توجهی است. این اعداد زمانی ارزش استراتژیک بیشتری پیدا می‌کنند که از یک فهرست عملکردی به پاسخی برای یک نیاز بازار تبدیل شوند.

در یک بازار رقابتی، افزایش ظرفیت را می‌توان تکرار کرد، تجهیزات را می‌توان خرید، محصول را می‌توان توسعه داد، حتی بسیاری از فرآیندها را می‌توان کپی کرد؛ اما ساختن یک معنای معتبر، متمایز و ماندگار در ذهن بازار بسیار دشوارتر است. به همین دلیل، در مسیر توسعه افراپروتئین، بیش از آن که صرفاً به دنبال افزودن ظرفیت‌های جدید باشیم، می‌خواهیم ظرفیت‌های موجود را به یک سرمایه معنایی و برند تبدیل کنیم. آنچه در اختیار داریم، مجموعه‌ای از قابلیت‌هاست؛ اما ارزش استراتژیک این قابلیت‌ها زمانی چند برابر خواهد شد که در قالب یک روایت مشترک دیده شوند.

روایتی که در آن، خوراک فقط خوراک نیست، بخشی از زنجیره تولید است. پرورش فقط یک فعالیت عملیاتی نیست، بخشی از کنترل و خلق ارزش است. تولید فقط ظرفیت نیست، نقطه تماس سازمان با بازار است و شرکت مادر فقط مالک کسب‌وکارها نیست، معمار رابطه میان آن‌هاست. به همین دلیل، پرسش مهم آینده افراپروتئین این نیست که چه برند دیگری باید ایجاد کنیم، بلکه پرسش مهم‌تر این است: ازآنچه امروز در اختیار داریم، چه میزان سرمایه برند ساخته‌ایم و چه میزان هنوز در لایه‌های پنهان سازمان باقی مانده است؟ پاسخ به این پرسش، مسیر بعدی ما را تعیین می‌کند، زیرا بزرگ‌ترین فرصت یک مجموعه چندکسب‌وکاری، لزوماً افزودن یک کسب‌وکار جدید نیست، گاهی کشف ارزشی است که از قبل در سازمان وجود دارد، اما هنوز به زبان بازار ترجمه نشده است و آینده افراپروتئین دقیقاً از همین نقطه معنا پیدا می‌کند.

تبدیل زنجیره‌ای از توانمندی‌ها به زنجیره‌ای از اعتماد و تبدیل آن اعتماد به یک سرمایه ماندگار در ذهن بازار.

افرا

پروتئین

زنجیره‌ای استوار، کیفیتی پایدار

AFRA

Protein

Solid Chain, Consistent Quality

AFRA
Integrated Food Value Chains

AFRA

Protein

Solid Chain, Consistent Quality